

קרוב אליך

עבודת ה' ברוח חסידיית

הנר המערבי

הצצה נדירה לקשר
השמיימי בין האור
החיים הקדוש לבין
הבעש"ט וגדולי
החסידות, במלאת 279
שנים לפטירתו

איך מתגברים על
הנחשים והעקרבים?
שיחת חברים

איך עבר עליכם היום?
שאלה של נקודת מבט
פויקה

צבי יחזקאלי חושף
את הסטארטאפ עליו
חתומים בלק ובלעם

'שמוליק מהשולחן'
בפינה' עושה 'סיום'
טור נשים

SOHO PARK
נווה שמיר בית שמש

מקום נפלא לך

באמנה
בנייה ופיקוח

IL360

• דירות 3 חד' מהממות + אופציה
• מיני פנטהאוסים

לפרטים: 050-960-60-69

הכנתו
להוצאת
הילדים מהמסכים

אותיות וילדים

זה פק"ל!

מצטרפים ל- אותיות וילדים

ומקבלים
פק"ל קפה או שלוקר

מתנה!!!

הצטרפו עכשיו << חייגו 8980 * או חפשו בגוגל 'מגזין אותיות וילדים'

להעמיק בקודש לצמוח
ללמוד ולהנך

תכנית ההוראה של מדרשת הרובע

תואר ראשון B.Ed ותעודת הוראה של מכללת אורות ישראל

תנ"ך + הסטוריה • לשון • ארץ ישראל
חינוך מיוחד • אנגלית • תושב"ע • יסודי

תחומי ההתמחות בתוכנית:

מתמטיקה • מדעי הטבע • גיל הרך

חדש!
אפשרות לתואר
במדעי הטבע
עם תכנית
ההוראה

הסעות למכללה

שילוב תכנית
מצויינות

אפשרות למגורים
בעיר העתיקה

שנת לימודים חינם
(בכפוף לחוק חיילים משוחררים)

שבתות וימי עיון יחודיים

ליווי אישי

חבורת לימוד משמעותית

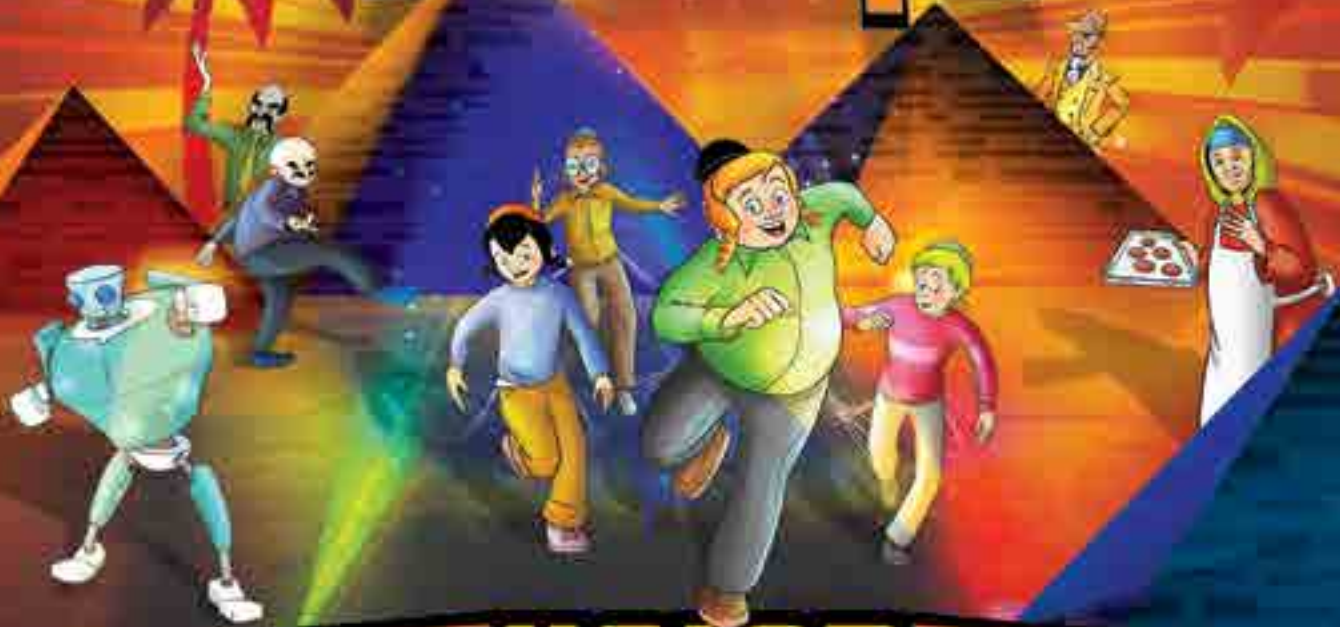
לימוד מתלמידי/ות חכמים

3 ימי לימוד בשבוע בשנה א'

לפרטים והרשמה
אביה 0524700927
harova.org

בס"ד
 ברמן הלפרט & דוד פדידה מגישים:

חבורת מרגלים בין הזמנים

★★★★★★ המופע ★★★★★★

במעמד:
ראש העיר - משה ליאון
 סגן ומי"מ ראש העיר - הרב צביקה כהן

'חבורת תריג' חוזרת ובגדול במופע
 ענק עם עשרות שחקנים בהרפתקה
 חדשה, מותחת, מצחיקה ומרגשת!

בניי האומה - ירושלים

יום שלישי	יום שני	יום ראשון
י"ט אב - 16.08.22	י"ח אב - 15.08.22	י"ז אב - 14.08.22
< שעה: 10:00 < שעה: 13:00 < שעה: 16:00 < שעה: 19:00	< שעה: 10:00 < שעה: 13:00 < שעה: 16:00 < שעה: 19:00	< שעה: 10:00 < שעה: 13:00 < שעה: 16:00 < שעה: 19:00

כרטיסים באתר 'חבורת תריג': bhi.co.il

* 50% הנחה למחזיקי כרטיס 'ירושלמי' במקומות נבחרים - עד גמר המלאי
 הטבה לקוראי קרוב אליך - 10 ש"ח הנחה בהקשת קוד קופון-54674
 עד לתאריך י"ב תמוז התשפ"ב 11/07/22 או עד גמר המלאי - אין כפל מבצעים

חפשו
את החוברת המיוחדת
של יד לאחים
בבתי הכנסת

ימים אהרונים להגלה ההיסטורית

על ספר התורה הנדיר שהצדיק
רבי חיים קנייבסקי זצוק"ל
התחיל את כתיבתו
בשנה האחרונה לחייו.

הראשל"צ רבי מרדכי אליהו זצ"ל קבע:
"יד לאחים מקיימים
מצוות פדיון שבויים"

יד לאחים: *9234

ההגלה תתקיים בע"ה ביום חמישי ט"ו בתמוז תשפ"ב (14/7/2022)
הכנסות ההגלה קודש למצוות פדיון שבויים • "אין מצווה גדולה כפדיון שבויים" (רמב"ם)

בראש סתיו 2022

המתלבטות והדלילות מספרות לנו על אמת ואמת
כמה טוב וכמה ברכה יש ביום הנוכחי, וכיבוד
מכריזות לפנינו: "הוא בר נש טוב וצדיק וירא שמים
בעיניו וירא את ה'".

שיחת חברים

עם מיני יוספי

לא ללכת לקראת נחשים

את הטוב של אותו יום, בלי שהוא הכין את עצמו לקראת אותו הטוב. לא מעט פעמים, כשאדם מקבל שפע טוב בלי הכנה, השפע הזה לא מצליח למלא אותו כמו שצריך.

יש פתרון

הזוהר הקדוש לא משאיר אותנו ללא פתרון, ומלמד אותנו שאם יהודי הוא טוב, הוא יכול להתגבר על הנחשים והעקרבים:

"אָבֵל מֵאֵן דְּאִיהוּ טוֹב, כֹּל אֵילִין נְטִירִין אֲנִין לְמִמְרָה, וְקִטְגוֹר נַעֲשֶׂה סְגוֹר, וְיַעֲלוֹן לֵה לְטוֹב הַגְּנוּז, וְיִמְרוֹן מְרָנָא הָא בְּר נֶשׁ טוֹב וְצָדִיק וִירָא שְׁמַיִם בְּעֵי לְעֵילָא קְדָמְךָ וְכוּ".

אדם טוב, זוכה שאותם נחשים ועקרבים יתהפכו לטובה, ואפילו יסייעו לו בקבלת הטוב. רבי נחמן ממשיך ומסביר, שהאפשרות להיות טוב תלויה רק ברצון שלנו: "ויכשאדם רוצה וחושק עד מאד ופותחין לו, כנל בזה הקדוש, אזי כל יום ויום אצלו גדול עד מאד כי רוצה ומשיג הטוב הגנוז, הינו רזין דאורייתא, השגך לאותו היום".

הנל טוב - סוף טוב

השאלה הגדולה היא: איך באמת, אחרי שאדם כבר נתקל במניעות ובלבולים, הופך להיות כזה טוב.

התשובה היא, שהאישיות של כל אחד מאתנו מורכבת משני חלקים. החלק העיקרי הוא המהות הפנימית והנשמית, שהיא טוב אמיתי ומחלט. לעומתו, יש את החלק החיצוני, שמורכב מכל הרשמים שאספנו מהסביבה במהלך החיים.

כל השאלה היא, עם איזה חלק הבן אדם מזדהה. אם הוא מזדהה עם השכבות החיצוניות שלו, ששם יש ריבוי של כעס, טינה, טרוניה, ועוד שאר פגעים, המניעות יעצרו אותו. אבל אם הוא מזדהה עם הנשמה, שהיא עצם הטוב, והוא מאמין ויודע שהוא במהותו טוב והוא ראו לטוב, אז באמת הוא שייך לטוב.

בצורה כזאת, נולד אצלו רצון גדול, שבכל ליבו הוא רוצה לפגוש את הטוב שיש ביום הזה. עם רצון שממלא את חדרי הלב, לא רק שהוא מתגבר על המניעות, אלא הקטגור נעשה סגור, והנחשים והעקרבים - אותן מחשבות שליליות - הופכות להיות מחשבות חיוביות. המחשבות החדשות מספרות לאדם את האמת, כמה טוב וכמה ברכה יש ביום הנוכחי, וכיבוד מכריזות לפניו: "הוא בר נש טוב וצדיק וירא שמים בעיניו וירא את ה'". הן מבקשות עבורו רשות להיכנס אל גן העדן של רזי תורה.

הזוהר מסיים ואומר, שיש לאדם שני שערים שדרכם אפשר להיכנס לטוב שבכל יום - שער האהבה ושער התשובה: "ההוא טוב גנוז יימא לון, פתחו ליה בהאי תרעא דאתקרי אהבה, או בהאי תרעא דאיהו תשובה".

חברים יקרים! אני מקווה שכל אחד מכם יקבל את המפתחות לשער הראוי לו - שער האהבה או שער התשובה, ויזכה לטוב שבכל יום. חשוב שנזכור, שגם אם נחשים ועקרבים חוסמים את הדרך, אין מה להיבהל, כי גם הם באים בסופו של דבר לטובתנו, ומכינים אותנו לקבל את הטוב. המחשבות השליליות והכואבות שתוקפות לא מעט אנשים על הבוקר, הן לא תקלה אלא חלק מהמבנה הרוחני של הבריאה שה' יתברך יצר.

כשמכירים את הסדר הזה, לא מופתעים ולא נבהלים מהחסימה שהשומרים מציבים, ועל ידי רצון עמוק להזדהות עם הטוב שבנו, נזכה לפגוש את הטוב שמחכה לנו ביום שבו אנחנו עומדים. כולנו טובים, ובכל ליבנו מאמינים שאנחנו ראוים לטוב. כך ניכנס דרך שער האהבה, ונזכה לטוב גדול ושפע ברכה. לחיים!

שלום חברים יקרים! אני מקווה שלא תיכנסו למתח אם אספר לכם שיחד אתנו מתעוררים בכל בוקר עדרים של נחשים ועקרבים. זאת אולי פתיחה דרמטית מדי לשיחת חברים נעימה, אבל יש בה תועלת גדולה. בספר ליקוטי מוהר"ן, רבי נחמן מצטט פסיקה מהזוהר הקדוש שמתארת את השורש הרוחני של המאבקים שלנו בכל יום:

"וְלֹא תִשְׁכַּח יוֹם דְּלִית בֵּה טוֹב. וְכֹל יוֹמָא אֵית לֵה גְדֵר מְלַבֵּר, דְּלֹא יַעוֹל כֹּל בְּר נֶשׁ לְהֵהוּא טוֹב, כְּגוֹן חֲשֵׁךְ דְּכִסְיָא לְנִהוּרָא. וְכַגִּין דָּא, מֵאֵן דְּאִיהוּ חִיבָא וְיַעוֹל לְמַגְדַּע רְזִין דְּאוּרִיתָא, כְּמָה נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים מְבַלְבְּלִין מִחֲשַׁבְתָּה דְּלֹא יַעוֹל לְאַתֵּר דְּלֹא דִילָהּ".

אם נסביר את הדברים הללו בתרגום חופשי, הרי שהזוהר מלמד אותנו שבכל יום בימי חיינו יש טוב גדול שגנוז בו. הבעיה היא, שלא כל אחד ראו לפגוש את הטוב והשפע הזה, ולכן סביב אותו הטוב יש שומרים וגדר, כדי לעצור את מי שאינו ראו, שאכן לא יזכה לפגוש את הטוב שבכל יום. והשומרים לא מאפשרים את הגישה אל הטוב, הם לא פחות מאשר נחשים ועקרבים.

בהמשך, רבי נחמן מסביר את המשמעות של הנחשים והעקרבים, ואומר שהם מסמלים את המחשבות השליליות: "וּנְחָשִׁים וְעַקְרָבִים מְבַלְבְּלִין מִחֲשַׁבְתָּה - וְאֵלוּ הֵם הַמְחַשְׁבוֹת שְׂבָאִין לְאָדָם". מחשבות שליליות שמבלבלות את מחשבתו של האדם, הן המניעה מלראות את הטוב ששופע עלינו. אולי אפשר להוסיף ולומר, שנחשים מכוונים כנגד צער ועצבות על מה שקרה בעבר, ואילו העקרבים מכוונים כנגד הדאגות של האדם ממה שיהיה בעתיד. באופן אמיתי, התכלית של המניעות הללו, היא לעצור את האדם מלפגוש

המרכז למקצועות המשפחה היהודית

זה הזמן להתחדשות במקצוע שהוא שליחות!

רשום מוזל למחזור ב' עד ימים פתוחים: 26.7
סיוון (14.6) - כ' תמוז (19.7) - כ"ז תמוז (26.7)

הריון ולידה/מסלול בוקר או ערב

- דולות ומדרסות הכנה ללידה
- שיטת ימימה ומינדפולנס ברוח היהודית
- עיבוד לידה - בהנחיית חיה שמעון

מינדפולנס ברוח יהודית

הנחיית מינדפולנס להתמודדות בריאה במעגלי החיים הנשיים - מחזוריות, הריון ולידה, אמהות, גיל המעבר.

גיל המעבר/בהובלת ד"ר חנה קטן

הנחיית סדנאות והרצאות לגיל מעבר: גוף-נפש-רוח, זוגיות ומיניות, אמהות וסבתאות.

הקורסים בהובלת טובי המרצים ובראשות ד"ר נעה רחל בן דוד הכשרה והשתלמויות לבחירתך במכללת ליפשיץ / מקוון (זום)

קבלת ייחוס לימודים חיים

לפרטים נוספים והרשמה לימים הפתוחים
 חוטייל: 02-5679517 | www.lif.ac.il

מארגנים "על האש"
עם החבר'ה?

בטח נתת אדום!

נתת אדום - מותג הבשרים האיכותי והטעים
בכשרות מהודרת, מציע לכם מגוון בשרים
קפואים מתובלים, המוכנים במהירות ובקלות
לארוחה טעימה ומושלמת.

צבי יחזקאלי

בלק ובלעם פשוט מנסים כלי חדש במלחמה עתיקה. מה עושה את העבודה היום יותר טוב - לשעבד את היהודים כמו במצרים או להביא אותם להתבולל דרך ערכי שוויון ואחווה כמו באמריקה?

התחפושת הטובה ביותר של השקר

להתמודד עם טענות שיש עולם מקביל לשלנו בלי תורה, אלא רק עם אינטואיציה ורוחניות מותאמות לתקופה?

זה הקרב הרעיוני הענק שמתרחש מולנו. לא עוד שאלות של שנות המודרנה האם יש אֱלֹהִים. היום אומרים: יש אֱלֹהִים, והוא חי באמריקה, והוא בעד כולם, מכל הצבעים. הוא מתקן את כל העוולות, הוא הסוציאליסט הגדול.

יש אֱלֹהִים והוא עובד אצלנו, אומר העולם.

יש אֱלֹהִים, אומרים היהודים, ואנחנו בניו ותורתו אמת.

מה תעשה? לפי השיטה הדמוקרטית, אם הרוב אומר כך - הרוב קובע. זה עיקרון בלק ובלעם. לפני שהיהודים יהפכו לרוב, בואו נקבע את האמת - זו שליד האמת שלהם - ונוכל להם.

גם היום, כשהיהודים הם מיעוט בעולם, כמה קל לומר תודה בשקט על כל ההמצאות הנוחות והקדמה שהביא המוח היהודי, אבל עוד יותר קל לשנוא אותם. זו האנטישמיות החדשה. העולם אוהב כל אחד חוץ מהיהודים, וזה משתלב היטב עם האמת של העולם. כל המונחים נקיים וצדקניים אבל הלב... הלב לא שם.

האמת האמיתית היא שבלק ובלעם פשוט מנסים כלי חדש במלחמה עתיקה. מה עושה את העבודה היום יותר טוב - לשעבד את היהודים כמו במצרים או להביא אותם להתבולל דרך ערכי שוויון ואחווה כמו באמריקה? את מי הטכנולוגיה משרתת יותר, את בלעם או את פרעה?

בעולם מטושטש קשה למצוא את האמת החדה. זה מצריך עוד עבודה, ואנחנו דור האמת החדה. זה מצריך להיכנס פנימה - אל המידות, אל המניעים, אל הלב ואל כוונת הלב. כך מסבירים לנו בפרקי אבות כיצד לזהות את תלמידיו של אברהם אבינו אל מול תלמידיו של בלעם. מידות מול אמת ולא מידות מול מסך הטלוויזיה. מידות שבסיסן אמת אלוקית ולא מידות שבסיסן שליטה וכוח.

רבי נחמן אומר שהשם יתברך נתן כל כך הרבה כוח לבחירה, עד שהאדם יכול למשוך רוח עליונה כרצונו דרך הקדושה, וגם להיפך חס ושלום - אדם שרחוק מקדושה יכול למשוך איזו בחינה מרוח דלעילא עד שנדמה לו שיש לו רוח קודש ורואה חזיונות ומראות אמיתיות, כי המחשבה יש לה כוח גדול (לשון רבנו).

וואו, גם אני הרגשתי את זה בעבר לפני שחזרתי בתשובה. יש כוח תחושה לפעמים שאתה ממש קדוש, אי שם על הר בהודו. שינוי התודעה יכול להביא אותך להאמין באמת שלך, וזו סכנה של ממש. זה בדיוק מה שקרה עם בלעם. השפה היא אותה שפה - הרוחניות קיימת, ואפילו הבגדים, אבל זה לא זה. זו התחפושת הכי טובה של השקר.

רבנו ממשך ואומר שבעצם המבחן הוא - מה קורה בסוף. מי שכוונתו להרע, אחריתו להיכרת. מי שרוצה את הטוב וכוונתו לטובה ומכיר את מקומו ושפלותו, סוף כל סוף ישוב אל השם יתברך. זו עגנית האמת שלנו. והסוף? זה לא סוף העולם, אלא סוף כל יום של כל אחד מאיתנו. סוף מעשה, סוף מהלך, סוף שנה. בכל התבודדות בה אתה סוקר את המאמצים אל מול התוצאות, אל מול כוונת הלב, זו בדיוק אותה שפת סימנים שבלעם לא הבין. כמה פעמים ניסו ליישר אותו לאמת והוא התנגד. גם כשהרגל לחצה מאוד אל קיר האמת, הוא סירב להבין. גם כשאתונו דיברה, הוא לא הקשיב למסר.

זה קורה גם היום. גם מלאך עם חרב לא יעיל מול אדם שדלוק על עצמו. בסוף יום כל אחד מאיתנו יכול לעשות את מבחן בלעם ולראות מה קורה בעולמו הפנימי. מאיפה הכל מתחיל, לאן זה הולך, איפה האמת הלבושה יפה אך חסרה שורש.

ובסוף? כך נראים כמה מיליוני יהודים שנותרו בעולם, שמחים ובטוחים בדרכם, מול כמה מיליארדים שלא מותרים. זה לא עניין של מספרים, אלא של אמת ולב. אחר כך כבר הכל הופך לברכה.

משום מה, פרשת בלק מזכירה לי את כל העולם העכשווי. נכון שבכל דור ודור קמים עלינו לכלותינו, אבל בלק ובלעם חתומים על סטארט-אפ. שלא כמו פרעה ואחרים, השניים האלה דיברו בפוליטיקלי קורקט. הם דיברו בנקיות וצדקנות. נקיות שאפילו טענה לקדושה.

אצל פרעה היה ברור מי הטובים ומי הרעים. לעומת זאת, בפעם הראשונה שקראתי את הפרשה הזו שאלתי: מה רוצים מהבן אדם? בלעם שאל את הקדוש ברוך הוא על כל צעד, הוא גם אמר שיקבל כל החלטה מלמעלה בענווה, ואפילו הודיע לכל קוראיו שהוא לא יכול ללכת כי הוא רוצה לעשות את רצון השם. אז מה העניין?

זו הנקודה שהופכת את פרשתנו לרוח התקופה הנוכחית. יש קודש ויש מראית של קודש, ושניהם נראים טוב עד כדי כך שאי אפשר, אפילו במגנומטר רגיש, לקבוע מי אמת ומי שקר. שניהם נראים אמת, שניהם מדברים אמת, שניהם רוצים אמת. אז איפה האמת באמת?

בדור הפוסט-מודרניזם, שעולמנו המערבי שקוע בו עד מעל אוזניו, לכל אחד יש את האמת שלו, וכל אמת נראית אמיתית מבעד למסכים. העולם מתווכח באינספור מילים, בעיתונים, בטוויטר, במלחמה על האמת. כל אחד והאמת שלו וכל אחד חושב שהיא האמיתית.

מה עושים? העולם מצא לזה פתרון. נתייחס לכל אמת של מאן דהוא כאמת עד שזה יפריע לי. האמת של העולם מקובלת ושל היהודים פחות. למה? כי זה לא משתלב לי עם האמת שיש לכל אחד.

מילא. אבל מה עושים עם האמת? איך אנחנו, עובדי השם, יכולים

מכעלים על ספרי הוצאת 'פרי הדרי' הרב חיים ישעיהו הדרי זצ"ל

50 ש"ח

35 ש"ח

50 ש"ח

50 ש"ח

לימונט ספרים און סיקור את הברוקוד או התקשרו: איראל | 054-5200174

לימונט ספרים און סיקור את הברוקוד או התקשרו: איראל | 054-5200174

לימונט ספרים און סיקור את הברוקוד או התקשרו: איראל | 054-5200174

לימונט ספרים און סיקור את הברוקוד או התקשרו: איראל | 054-5200174

יש לכם את החופש

לבגדול

עם פניני הלכה *לנואר*

more & אשור

חושבים שאתם יכולים על האתגר הזה? נראה אתכם!

- קובעים** ◀ 25 דקות לימוד ממוקד בכל יום
- משתתפים** ◀ בשאלון על הלכות שבת
- זוכים** ◀ בפרסים בהגרלה הדו שבועית

פרסים שווים במיוחד!

הופכים את הקיץ שלכם למשמעותי בהרבה!

יש לכם הזדמנות להצטרף!

לפרטים והרשמה חפשו ◀ אתגר הקיץ של פניני הלכה

משקפיים

אורי צוקר, ישיבת לב חדש, שילה

מאחל שכך כזה, כל היום מחייך, לעשות דווקא, כאילו שהוא לא מבין שהחיים קשים.

שמחה גוטמן פקח את העיניים לקולות פועלים ודפיקות קונגו מהבניין ממול. הוא העיף מבט בשעון, 6:30. איזה כיף! הוא יספיק למניין של שבע, בדרך כלל הוא לא מספיק. ואז הוא נזכר שהקולות האלו הם מהבית של הגולדנברגים, ישתבח שמו, סוף סוף הם זוכים להרחיב את הבית, כבר מזמן הוא חיכה שהם יתחילו לשפץ. ברוך ה'.

הוא התארגן ויצא למניין של שבע, זה שמתפללים בו בנחת. תענוג להתפלל במניין הזה, החזן שעלה התפלל ממש מילה במילה, בנחת, ככה הוא אוהב להתפלל. הילדים יאחרו קצת לגן, אבל בשביל תפילה כזו זה ממש שווה. כדאי לגשת לגבאי ולשבת אותו על הבחירה המוצלחת.

אחרי פיזור ילדים הוא הגיע לתחנת האוטובוס. בתחנה היו שני זקנים שלא הפסיקו לפטפט, וקבוצת ילדים שחיכתה להסעה וצעקו כל הזמן. האמת? בסתר ליבו הוא קיווה שהאוטובוס יתעכב עוד קצת. חזון הנביאים מתגשם מול עיניו, מה שכל הדרורות לא זכו, הוא, הקטן, זוכה. זקנים וזקנות יושבים ברחובות ירושלים ורחובות העיר מתמלאים ילדים משחקים. איזו התרגשות. הוא כבר רואה איך היום הזה הולך להיות יום מיוחד.

בכולל הוא ניסה ללמוד, אבל בדיוק היום החליפו את הספסלים בכולל לספסלים חדשים שאיזה תורם גדול תרם. אשריו ואשרי חלקו. ביטולה של תורה זהו קיומה, הרי עם הריהוט החדש כל הלימוד יהיה הרבה יותר איכותי. זכות גדולה נפלה בחלקו, הלוואי עליו לעשות לה' יתברך כזו נחת רוח.

בערב הוא יצא לקניות. כשהוא הגיע עם העגלה לקופה הוא גילה שיש רק קופה פעילה אחת עם הקופאית הזאת שלוקח לה זמן. יואו, עוד שניה הוא מתפוצץ. כבר מזמן היה צריך לפטר אותה, מעצבנת, גם כן היא, מושכת את הזמן בכוונה. ברור, היא רווקה, אין לה ילדים בבית אז יש לה זמן. בעצם, עם הקצב שלה, לא פלא שהיא לא מתחנתת. כשהוא חזר מערבית, רגע לפני שהוא נכנס הביתה, הוא חשב על היום שלו. פשוט יום נוראי שכל רגע היה יותר גרוע מהרגע שלפניו. ואז הוא נתקל בשמחה גוטמן, השכן ממול. לכל האיובים שלו הוא

מישהו בשבילה.

כשהוא חזר מערבית, רגע לפני שהוא נכנס הביתה, הוא חשב על היום שלו. תודה לה' על כל רגע ביום הזה, יום נפלא, כל רגע ביום הזה היה כל כך מיוחד.

ואז הוא נתקל באיזיק שלעכטער, השכן ממול. איזו סיומת נהדרת ליום הזה, הם לא יכלו לבקש שכנים טובים יותר, זכות, פשוט זכות.

“ערב טוב איזיק, מה שלומכם?”

“תאמין לי שמחה, לא זכור לי יום כזה, שבוע אני צריך להתאווש ממנו.”

“אוי, חבל, דווקא היום שלי היה נפלא, ה' יעזור שמחר יהיה לך טוב יותר.”

“לא נראה לי, הימים רק נהיים גרועים יותר.”

“מעניין, אצלי זה בדיוק הפוך, מוזר.”

שאלה של נקודת מבט.

איזיק שלעכטער פקח את העיניים לקולות פועלים ודפיקות קונגו מהבניין ממול. הוא העיף מבט בשעון, 6:30. מה השעה הזו? חצי שעה לפני שבע, מה נסגר? גם אי אפשר לחזור לישון ברעש הזה. אוף. אה, זה השיפוצים החדשים אצל הגולדנברגים, יש להם כסף לאלה, צריך לאסוף חתימות כדי לעצור להם את הבניה.

הוא התארגן ויצא למניין של שבע, זה שמתפללים בו בנחת. כאילו להכעיס עלה חזן שקרא כל מילה איזה שעה. מה הוא חושב לעצמו? יש כאן אנשים שצריכים לקחת את הילדים לגן, חייבים לדבר עם הגבאי דחוף על נושא החזונים כאן. מעצבן.

אחרי פיזור ילדים הוא הגיע לתחנת האוטובוס. בתחנה היו שני זקנים שלא הפסיקו לפטפט, וקבוצת ילדים שחיכתה להסעה וצעקו כל הזמן. וואי, היום הזה רק הולך ונהיה גרוע מרגע לרגע. ככה זה, כשהזקנים לא מפסיקים לדבר פלא שהילדים לא מחונכים? אם הם לא היו בגיל של סבא שלו הוא כבר היה אומר להם בדיוק מה הוא חושב עליהם. ככל מקרה רואים שהילדים האלה לא מקבלים חינוך בבית, מי ההורים המזניחים האלה?

בכולל הוא ניסה ללמוד, אבל בדיוק היום החליפו את הספסלים בכולל לספסלים חדשים שאיזה תורם גדול תרם. בושה, בושה, מה שווה הכסף שלו אם הוא עושה כזה ביטול תורה? הוא לא יצליח כבר ללמוד היום. עצבים.

בערב הוא יצא לקניות. כשהוא הגיע עם העגלה לקופה הוא גילה שיש רק קופה פעילה אחת עם הקופאית הזאת שלוקח לה זמן. יואו, עוד שניה הוא מתפוצץ. כבר מזמן היה צריך לפטר אותה, מעצבנת, גם כן היא, מושכת את הזמן בכוונה. ברור, היא רווקה, אין לה ילדים בבית אז יש לה זמן. בעצם, עם הקצב שלה, לא פלא שהיא לא מתחנתת.

כשהוא חזר מערבית, רגע לפני שהוא נכנס הביתה, הוא חשב על היום שלו. פשוט יום נוראי שכל רגע היה יותר גרוע מהרגע שלפניו.

ואז הוא נתקל בשמחה גוטמן, השכן ממול. לכל האיובים שלו הוא

גב ההר

מובילים

לוקחים אחריות. נקודה.

אריזה | הובלה | אחסון | 02-9978757, 052-6071171

gavhahar1@gmail.com

פתוחים

חינם!

בחופש
הגדול

חפשו בגוגל: ערוץ מאיר לילדים

עולם תוכן של אלפי תוכניות ומשחקים
ערכיים מחכה לילדים שלכם:
יש לכם אלטרנטיבה!

*האתר פתוח עד ב' אב

הדרן

ומתיימש, הוא מפסיק לנוע בהתלהבות ורוכן על ספרו, ניתן לראות את הריכוז בקמטים על מצחו, הוא ממשיך לקרוא ומרים את עיניו, מסתכל בלומדים שיושבים לפניו, שמא ראו, שמא הבינו.

הם נעים הלך ושוב, מתווכחים בלהט, מערבים כמה חברה שיושבים מאחור, שואלים לדעתם והם משייכים בחדוה, הם כבר היו שם, למדו את הסוגיה.

הוא מתלבט אם לשאול אותם גם, את פירוש המילים, שהוא לא הצליח לתרגם באפליקציה כי אין שם ארמית.

החברה בינתיים הניחו לרגע חיי עולם והלכו לעשות לביתם, והוא הלך לחנות הספרים שליד וקנה מילון, בגודל כזה שניכנס לכיס וניתן להחביא בקלות.

הוא אף פעם לא אהב להראות כל סוג של חוסר ידע או בורות.

עברו להם הימים. הוא הספיק להכיר חלק מהאנשים, יש לו אפילו כינוי חיבה 'שמוליק מהשולחן בפניה'.

עם החברה הוא לא היה מהמדברים, הוא העדיף ללמוד, להקשיב, שמא ישאלו מאין הוא מגיע והוא יצטרך להשיב.

זה כבר כמה שבועות שהוא כאן, הוא למד לדעת את כולם, הוא עדיין עם המילון יושב באותו המקום.

לא מתנדנד. הוא רכון מרוכז, מילה ועוד מילה.

הוא מנסה לא לזכור שהוא מתכנת מצליח דובר שבע שפות וגם די מרוויח, כאן הוא מרגיש כתינוק, שנשבה.

"שמוליק" קוטע קול את לימודו,

"בוא אלולם הצדדי, יש סיום מסכת של משה ויעקב, אלה שיושבים מולך, אני באמת מתפלא איך אתה מצליח להתרכז כשהצמד הזה מתווכח לידך".

הוא אפילו לא הספיק לענות לעצמו, הם נכנסים ומתיישיבים במהירות, הם כנראה פספסו את הדבר תורה.

הוא מביט בבחורים והחתנים השמחים בשמחה של תורה. אין בו קנאה, רק רצון להיות כמותם, להבין משהו מהתורה הזאת שהיא כל כך שלו, כל כך קרובה ובלתי ניתנת להשגה.

סיום מסכת, קדיש, איש איש בתורו משבח את החתנים.

שמוליק משבח בתורו, אך מרגיש בעומק ליבו שזה לא הוגן, לו רק ידעו כמה זה עולה לו, כמה זה קשה לו.

לפתע הוא נעמד, מניח את הגמרא מול עיניו, אז מה אם כולם רואים שהיא חדשה, היא כבר לא נסגרת כמו בהתחלה ובקול רועד הוא פותח ואומר:

"הדרן עלך דף ב' עמוד א' והדרך עלן,

דעתן עלך דף ב' עמוד א' ודעתך עלן, לא נתנשי מינך דף ב' עמוד א' ולא נתנשי מינן, לא בעלמא הדין ולא בעלמא דאתי".

הוא כבר לא מתבייש לתרגם בקול: "נחזור עליך דף ב' עמוד א' וחזור עלינו, דעתנו עליך דף ב' עמוד א' ודעתך עלינו, לא נעזוב אותך דף ב' עמוד א' ולא תעזוב אותנו, לא בעולם הזה ולא בעולם הבא".

שמוליק לומד שם כבר כמה חודשים, הוא הספיק ללמוד ביגיעה עוד כמה דפים.

אך למרות שהמקום שלו לא השתנה והוא עדיין יושב ליד אותו שולחן בפניה, כבר לא קוראים לו באותו שם חיבה.

מעתה יש לו שם מיוחד, "הצאדיק שעשה סיום על דף אחד".

זה כבר היום השני שהוא מגיע לכאן, יהיו שיגידו עליו שהוא עושה דברים בלי לחשוב, יהיו שילעגו, אך הוא משוכנע שהגיע הזמן, שהוא עושה את הדבר הנכון ביותר.

כזה הוא וככה זה בכל דבר, אם צריך לעשות אז צריך.

כך היה בשמירת השבת הראשונה, בלבישת ציצית מתחת לחולצה ובהחלטה ללכת עם כיפה.

הוא כבר הספיק להתקדם הרבה מאז, ללמוד פרשת השבוע וחסידות, שפתחו לו את הלב, הוסיפו לו עומק, מהות.

אתמול הוא נכנס לכאן בפעם הראשונה, להתמקם, לראות מי האנשים, התפלל עימם וחזר לביתו, מחר הוא ישוב לכאן והגמרא איתו.

הוא מתיישב במקום הפנוי ביותר, אם יפריעו לו המבטים הוא יוכל להסתתר.

תמיד נדמה לו שרואים עליו, מרגישים, למרות שהוא לא רגיל להרגיש שונה בין האנשים.

הוא פותח את הגמרא בפעם הראשונה, נצמד מעט לפינה שלא יבחינו שהיא כל כך חדשה, בקושי מצליחה להישאר פתוחה בעמוד הנכון ומאיימת להסגר, הוא מחזיק חזק בצדדים, בעדינות בעזרת המרפקים.

הוא מתנדנד קדימה ואחורה בהתלהבות ומקריא לעצמו את המילים שהוא כל כך רוצה להבין.

שורה ועוד שורה הוא הולך ומתקדם, שורה ועוד שורה הולך

10"ד

לתלמוד תורה אזורי מעלה מכמש דרושים לשנה"ל תשפ"ג

**מורים יר"ש בעלי גישה חינוכית תורנית
עם הכשרה וניסיון בהוראה:**

- ◀ מחנך לכיתת יסוד.
- ◀ מחנך כיתה לחטיבת ביניים
- ◀ בדגש על הוראת גמרא.
- ◀ מורה למקצועות קודש.
- ◀ מורה מקצועי לאנגלית.
- ◀ מורה מקצועי למדעים.
- ◀ מורה מקצועי לחינוך גופני.
- ◀ רכז חינוך מיוחד וסייע.

קורות חיים והמלצות יש לשלוח לדוא"ל:

tat025476622@gmail.com

חינוך לגיל הרך

זה משחק ילדים

**אם מאחורי כל משחק
עומדת גננת שהשקיעה בו שעות של מחשבה**

מזל שאנחנו כאן כדי ללכת איתך את כל הדרך
בשביל שתוכלי להיות הגננת המושלמת.
כזו שבשבילה לנהל גן זה משחק ילדים. בקטע טוב.

לימודים
בירושלים

מדרשת
'בדרך אפרתה'

תוכנית
רג"ב

מעונות

אמנה

◆ **מלגות עד 12,600 ₪ לזכאיות** ◆ *

לייעוץ והרשמה: 1800-800-204 | rishum@emef.ac.il

אמונה - אפרתה מכללה אקדמית לחינוך ולאומנויות | www.efrata.emef.ac.il | רח' בן יפונה 17, ירושלים

הקרב על 'כבוד הדת'

הרב אהרן אגלטל

נשגבה הוא חש תחושת רוממות, וזה נכון ביחס לכל דבר בחיים ולכן חכמינו קבעו ברכות לחכמי אומות העולם או למלכים לדוגמא. תפיסת הערך או הכבוד, היא הבסיס ההכרחי לבנין זהות משוכללת ובעלת משקל של ממש. ומה ביחס לכבוד המגיע לעם המופלא שזכה לצאת ממצרים ולקבל תורה בהר סיני? לעם הזה שהצמיח מתוכו מלכים ונביאים וחכמים? האם אדם ישר יכול לעמוד מול זה ולהפנות מבט הצידה? להתנכר לכל זה?

הכבוד שהמסורתיים חשים ביחס למסורת שלהם, הוא הביטוי העמוק ביותר לאנושיות שלהם. הם חשים בכל נימי נפשם את הזעזוע והרתת של הקדושה העובר אליהם מכל מרחב החיים היהודי. לכן הם מכבדים רבנים ומנשקים ספרי תורה ואוהבים את ארץ ישראל בפשטות.

הרב קוק סידר את הסולם העולה אל הקודש שמתחיל בכבוד הדת וממשיך בחיבתה, עולה להכרתה ומשתלם בקיומה. מי שנמצא כבר בשלב הקיום, עומד בעמדת ביקורת טבעית ביחס לאלו שעדיין נמצאים בשלב הכבוד. הוא לא מצליח להבין איך יתכן לבוא לבית הכנסת בליל שבת וללכת למחרת למשחק כדורגל. איך אפשר לדבר בכבוד והערצה לרבנים אבל לעבור עברות מפורשות בשולחן ערוך. לכן קל לו יותר לנהל דיאלוג מול החילוניים ה'עקרוניים'; אלו שהולכים עם כפירתם עד הקצה ובזים לתורה וליהדות. שם לפחות הוא מוצא איזו תפיסת עולם סדורה שאפשר להתמודד איתה.

הקרב המתחולל לנגד עינינו הוציא את חליפות הכבוד מן הארונות והלביש המוני יהודים בעוז שלא ראינו בעבר. שלח אלי השבוע מני אסייג, התסריטאי הידוע שעזב את הטלוויזיה כדי להיות נאמן לאמונתו, סרטון מטלטל בדקה. מסתבר שבחורים רבים החלו להניח תפילין בזכותו והם שולחים אליו תיעוד של הפעם הראשונה. בסרטון הזה מצולם בחור צעיר שפותח לאט לאט את התפילין. מניח אותן על הזרוע, מברך במתיקות את הברכה ופתאום פורץ בככי. כל מי שרואה את הדקה הזו מתעורר לתשובה. מתי אני זכיתי לבכות בהנחת תפילין? מתי לאחרונה חשתי אני את הכבוד הגדול לגעת בהן ולזכות להניח אותן על ראשי? אבל אנחנו שייכים כבר למדור 'קיום הדת' ואצלנו זה בנוהל כמו שאומרים.

גם אנחנו זקוקים ללבוש הכבוד הזה; הכבוד ליהדות והכבוד ליהודים והכבוד לכל מי שנושא שם שמים, בין אם במפלגה שלי או במפלגה אחרת. אנחנו זקוקים לחיבור הזה למסורתיים כי כולנו צריכים לשוב בתשובה. אנחנו יודעים יותר תורה אבל גם אנחנו צריכים להתחזק בכבוד הדת ובחיבתה.

המסע הארוך של תשובת עם ישראל לאביהם שבשמים, לא יכול לעסוק רק בתוצאה הסופית המיוחלת של קיום תורה ומצוות באופן מלא. הוא עובר דרך המסלול כולו המתחיל בשלבים הראשוניים ואנחנו צריכים להיות נוכחים בו ולהבין שגם אם יש עוד דרך ארוכה לעבור, הבסיס הזה של כבוד התורה והדת הוא יקר מאוד ושרק על גביו הכל יבנה.

הרב אהרן אגלטל הוא יו"ר המכון לאסטרטגיה חינוכית יהודית מחבר הספר: "להגיד לאדם ישר - אנושיות כמבוא לתורה"

י שקורא את העלון הזה מעוניין בכל ליבו בתשובת עם ישראל לאבינו שבשמים. אנחנו מתפללים על כך וחלקנו אף פועלים כפי יכולתם כדי לקרב עוד ועוד יהודים לקיום תורה ומצוות. אנחנו מצויים כעת בשעה גדולה, אולי מהגדולות שהיו לנו. אנחנו בעיצומה של מלחמה גלויה וחצופה ביהדות ובאופן שטחי נדמה שאין הרבה מה לעשות. זה קורה בכל תחום בחיים ומה שבעיקר מטריד היא החדירה של רוחות ליברליות קיצוניות אל בתי הספר המכונים חילוניים. כתוב ש"שעת מיכלא היא שעת קרבא" והאכילה היום היא הרצון לאכול את התורה ולרוקן את עם ישראל מזהותו. לקבל את הקליפה הטקסטית היפה של הדת היהודית אבל לרוקן אותה מחיים. היא אולי תוכל לתת תחושה של השראה, אבל נדאג שבשום אופן לא תהפוך להוראת דרך מחייבת; למה שעומדים מולו בכבוד והערצה. אבל שעת 'מיכלא', היא גם שעת 'קרבא'. היא מייצרת את הקרב הגדול ביותר שהתחולל פה בשנים האחרונות, כי היא נוגעת ממש בשורשים העמוקים ביותר של הזהות שלנו - כיחידים וכעם.

הכבוד שהמסורתיים חשים ביחס למסורת שלהם, הוא הביטוי העמוק ביותר לאנושיות שלהם. הם חשים בכל נימי נפשם את הזעזוע והרתת של הקדושה העובר אליהם מכל מרחב החיים היהודי. לכן הם מכבדים רבנים ומנשקים ספרי תורה ואוהבים את ארץ ישראל בפשטות.

לקרב הזה ישנם הרבה יותר חיילים ממה שהורגלנו. לא רק בחורי הישיבות ולא רק הדתיים או החרדים. אליהם מצטרפים כבר היהודים היקרים הנקראים לצורך העניין 'מסורתיים'. המסורתיים הם אלו שלא נספרו כי הם לא עוררו מעולם שום ויכוח. הם חיו את חייהם בצידדי הכנסים החשובים שבהם דנו על עתיד היהדות, האומה, השלום או הציונות ולכן בטעות לקחו אותם כמוכנים מאליהם. אבל אלו הם שהחזיקו את הגחלת היהודית בהמון השם וגם אם לא הפיחו בה אש, היא היתה שם עימם; מוכנה להתלהב למראה ספר תורה העובר ברחוב או לחלוץ שרוול עבור זוג תפילין בדוכן של חב"ד.

שאלתי את אחד הפעילים הגדולים בתנועת הליכוד כיצד הוא רואה את המסורתיים. "אתה ראתה פעם הכנסת ספר תורה בעיירה דרומית?", הוא שאל ועניתי בשלילה. הוא אמר לי "אתה צריך לראות איך כל הרחוב יוצא החוצה וכולם נדחקים לגעת בספר התורה ולנשק אותו. עם כיפות או בלי כיפות. יש להם כבוד ענק לתורה. אלו המסורתיים אם אתה שואל".

הדתיים מבית לא כל כך מבינים את הרעיון הזה בכלל. אנחנו אנשי הלכה ועמלים מאוד לעשות את רצון ה' באופן מדויק. מצד האמת, אין ספק שההלכה הכי קלה בהלכות שבת דוחה אלפי נשיות לספר התורה ולכן עלולים להתייחס למנשקי ספר התורה כאל 'מנשקי קמעות ומשתחי קברים' שאין מה לדון אתם. אבל זו טעות מרה.

ביטוי עמוק לאנושיות

אנחנו בקרב על 'כבוד הדת'. מרן הראי"ה קוק זצ"ל כתב באורות התשובה שלו (ד', ח') ש"התשובה הקודמת לכל מיני התשובות, שהן באות אחריה היא התשובה אל כבוד ה'". המגע הראשוני עם המושג האלוקי הוא ביצירת קשר של כבוד. כאשר אדם ישר עומד מול יצירה

בנין שלם ילד

יריד הנשים הגדול

כנסי הקיץ תשפ"ב • בנין שלם

ירושל'ים

ראשון-שני | יא' - יב' בתמוז | 10-11.7

בנייני האומה ירושלים

בין השעות: 9:30-22:00

עלות כניסה: 10 ₪

הכניסה
לנשים
בלבד!

אשקל'ון

רביעי | י"ד בתמוז | 13.7

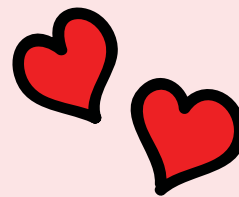
מרכז הכנסים הבינלאומי (בן צבי 12, אשקלון)

בין השעות: 9:30-22:00

הכניסה חופשית! *חלק מהמציגים יגיעו גם לאשקלון

אתכסיא ♥ Hadas ♥ הדרא ♥ ג'ודי LIOLA ♥ תלמה - תכשיטים מעוצבים ♥ פנגאה PANGEA ♥ רותה ♥ מור ותפארה ♥ גילית ♥ הדס תכשיטים ♥ סהר שיטרית- כיסויי ראש ♥ SAYLA- Hila Yair ♥ הכיפות של אילת ♥ שדה בר ♥ CAMELEON ♥ הדר לבושה ♥ רחל שורק תכשיטים בעיצוב ייחודי ♥ אלמוג כיסויי ראש ♥ תותים-בגדי נשים, נערות וילדות ♥ אירית גלמור-תכשיטים ♥ סטודיו מטרוניתא ♥ עימגה ♥ עדי שרעבי adi sharabi ♥ אורלי- מפות וראנרים ♥ לילך תהל עיצובים ♥ עטרת כיפות-שדרות ♥ אהובה אומנית יודאיקה ♥ אומנות יהודית Yehudit's Art ♥ שריתה תכשיטים בעיצוב אישי ♥ ורדה קליפס ♥ הלל מטפחות ♥ אוסנת תכשיטי אמיל ♥ הסטודיו של הדי-עיצוב כובעים ♥ ג'וליס תכשיטים ♥ מילים טובות- ליטל סיקוראל ♥ מטפחות מעוצבות- Hallel Luzon ♥ פרידה מרים כובעים ותכשיטי וינטג' בשמי איתמר- בית הטבע של הקוסמטיקה ♥ אורית רוזנברג כובעי בוטיק- "פיסול בחוט" ♥ ויקה התעוזה להיות- תכשיטים שמחים ♥ סטודיו שני בגדי בסיס ♥ טוהר ♥ מישמש עיצוב אופנה וכיסוי ראש ♥ satar kids - עיצוב בגדי ילדות ♥ רויאל קוסמטיקס קוסמטיקה ואיפור מקצועי ♥ הודולה HODULA ♥ נעלי גזית ♥ עדושה ♥ הגילוי שבכיסוי- בגדים ומטפחות ♥ הוד והדר ♥ אוהד כיפות ♥ מתנות חברתיות מבית אבוקת אור ♥ מטליקה - פתרונות ייחודיים ללבוש צנוע ♥ אסתר עיצוב כובעים ♥ מיכל אסבן עיצוב תכשיטים ♥ 'ליף אוף לויף' מבית נעמי דרור ♥ OMER DAVID ♥ שושי ריץ' ♥ אהבתיה- פרינטיים לעיצוב הבית ♥ אשכר מטפחות ♥ Scelle by Linda ♥ אביה ששון ♥ אורטל עיצוב כיסויי ראש ואקססורזי ♥ דני ספרים ♥ RANI ♥ בובע מציע'ס אוסף פרטי ♥ רותיק - ננה • יעל רוזמרין • יעקב • אמה • יעל צור • סלינה • ברצ'ה ♥ קוסמטיקה - דרמלוסופי • חווה זינגבוים • ג'רנטיק • פטנט לעיצוב הגבה ♥ נטלי בשן תכשיטים ייחודיים ♥ אורטל שור-קלפים טיפוליים ♥ שונית תכשיטים ♥ עדיאל - עדי על ראשך ♥ כתנות אור - כובעי קונטור ♥ נויה תכשיטים ציפוי זהב 14k +1

הכותבת היא ראש מכון
 'עומק הקשר' העוסק
 באימון רגשי לקראת
 זוגיות ובהכשרת מאמנות
 רגשיות לקראת זוגיות

”אוף! הוא פשוט לא...”

המשכתי לגלול עוד ועוד.
 הי, מגניב, הנה הודעה ששלחתי אחרי דייט ראשון עם דניאל.
 ”תכלס היה ממש נחמד” סימסתי לשרי, ”אבל הוא קצת שלומפר כזה”.
 ”את תצטרכי לעבור לו על הארון בגדים אחרי החתונה.” סימסה חזרה.
 מאיפה היא הביאה את זה? ! כולה דייט ראשון! אבל הנה אנחנו פה, בדייט
 ללא מספר כבר. כן, חשבתי לעצמי, עדיין ממש נחמד, אבל נגיד היום, הוא
 הביא מיץ גוייבה לדייט. לא יודעת, לא יכולת להביא משהו יותר טעים,
 נסטי או משהו? הוא דווקא נהנה מהגיוון, מהטעמים החדשים, כזה הוא.
 עצמתי עיניים, אבל אחרי שניה הפלאפון רטט. ”שריי” הופיע על הצג.

”קטע, בדיוק חשבתי עליך”. אחיות כאלו קרובות, כנראה אנחנו מרגישות
 אחת את השניה.
 ”מה נשמע? אני שומעת שאת באוטובוס, חזרת מדייט?” שתהיה בריאה,
 אי אפשר להסתיר ממנה כלום. אבל גם תכלס אין לי צורך, אנחנו באמת
 קרובות.
 ”אכן כן” נאנחתי.

”נו”.
 רק לשרי אני מרשה לשאול איך היה.
 ”לא יודעת, שרי. אני עוד עם דניאל, הוא בטוח יהיה אבא ובעל טוב,”
 עצרתי לרגע, ”אבל אני לא בטוחה מה אני מרגישה. הוא לא כזה” המשכתי
 להתלבט בקול שקט, ”וגם הוא לא.”
 אחרי שתי דקות שרי לא הצליחה יותר להתאפק.
 ”גבירתי היקרה, את יכולה לספר לי עוד מה הוא כן?”

”חמוד?”
 ”רבקי!?” יכולתי לשמוע אותה מגלגלת עיניים. ”רבקי” הפעם זה היה טון
 רך יותר ”את לא זוכרת שיצאתי עם בועז. התלבטתי, בדיוק כמון. היה
 טוב, אבל לא הצלחתי להתחבר אליו ולא הבנתי למה”. וואי, אני ממש לא
 זוכרת. הייתי באמצע תיכון, מה כבר הבנתי מהסיפור. ”הלכתי להתייעץ עם
 מישהי שקצת תעזור לי לסדר את המחשבות. הבנו שאני מתמקדת הרבה
 במה בועז לא. הוא לא חברותי מדי, הוא לא.. לא משנה.” מעניין לשמוע את
 זה ממשהי אחרי 10 שנות נישואין. שרי המשיכה. ”היא הציעה לי לנסות
 להסתכל מה כן יש בו. או יותר נכון, מה אני מקבלת ממנו. אבל לא רק זה.
 להתלהב ממה שהוא נותן לי.”

”ממיץ גוייבות?!” התאפקתי שלא להלשין. רבקי המשיכה. ”זה לא רק
 בצדדים פיזיים, זה כל דבר, גם רגשי. מה הקשר איתו נותן לך. לא לראות
 את זה כמובן מאליו, להתלהב מזה, לראות את זה כמתנה.”
 ”מעניין, רבקי.” הרהרתי, ”ואני לא צריכה לשאול אם זה עוזר” קרצתי
 בטלפון. ”אללה, תחשבי על זה, נדבר מחר” ענתה וניתקה.
 האמת מעניין. אבל איך זה עובד?

ניסיתי לחשוב. הוא נותן לי מלא גמישות בורימה ובפשטות שלו. הוא עוטף
 אותי בדאגה כנה. המחשבות ליוו אותי עד הבית.
 לא יודעת מה יהיה איתנו, אבל אין ספק שכשנכנסתי הביתה הפעם, חיכיתי
 לשמוע ממנו. משהו קצת זז בלב שלי לכיוונו.
 דקה אחרי זה קיבלתי סמס ”הגעת בשלום?”
 אז מה, גם דניאל מתחיל לקרוא את המחשבות שלי?

האוטובוס היה כמעט ריק. התיישבתי במקום הקבוע שלי, בספסל המקביל
 לדלת האחורית.
 הוצאתי את הקליפס מהשיער, אני צריכה ראש משוחרר לחשוב.
 לא יודעת, פשוט לא יודעת.

חודש וחצי. וואו, זה מלא זמן. כמה זמן לא יצאתי יותר מדייט שני. אני
 ציפיתי שאחרי תקופה כזו אתארס, אבל לא, משהו תקוע בלב. אני לא
 מצליחה לאהוב את דניאל. נו, די, לא להיכנס איתי לקטנות. התכוונתי
 לאהוב ברמה הבסיסית שמאפשרת להחליט, לא לאהבה של זוג בני שבעים.
 אפילו ברמה של להתגעגע אליו, תכלס, לא נראה לי שאני מרגישה את מה
 שאמורים להרגיש.
 כאילו, הוא באמת חמוד ורגיש, אבל קצת לא גבר כזה. וזה שהוא בגובה
 שלי זה לא מוסיף לו נקודות.
 לא יודעת.

רפרפתי בהודעות, מין ניקוי מוח כזה.
 לראות תמונות של אחיינים שלי תמיד לוקח אותי למקום אחר.
 שלהבת בת השמונה שקושרת מטפחות כמו מעצבת אופנה, ורודי שמום
 מה כל התמונות שלו עם זקן של משהו - שוקולד או גבינה. חמודים.

בסיד

כולל הלכה

שלוחת מרכז הרב ביישוב רבה

רבה
ישיבת
מרכז
הרב

ההרשמה
לשנת תשפ"ג
החלה!

אם חשקה נפשך להעמיק בלימוד הלכה
 ללמוד באוירה צעירה, אישית ומשפחתית
 לקבל הכוונה אישית בלימוד
 לשמוע שיעורים מת"ח גדולים וידועים
 להעמיק בלימוד אמונה ותנ"ך
 להוציא תעודת רבנות

מקומך איתנו!

כולל רבה שמח לבשר על פתיחת ההרשמה לשנה הבאה!
כולל לימוד הלכתי מעמיק עם הסמכה לרבנות (שלוחת מרכז הרב)

- ✓ שיעורים בהלכה ובאמונה
- ✓ הכנה למבחני הרה"ר
- ✓ שיעורים ע"י רבני הכולל, המרא דאתרא הרב גנזל, רבני מרכז הרב ורבנים אחרים
- ✓ מלגות נאות לאברכים

- ✓ הלימודים יתקיימו ביישוב רבה
- ✓ 10 דק' מאריאל
- ✓ 20 דק' מפתח תקווה ושעה מירושלים

לפרטים נוספים:

ראש הכולל, הרב מאיר שמחה | 054-2028349

שלם וקח עוד היום אצלך בבית

מיחסני חשמל

הרשת הזולה והמעשתלמת בישראל

חבילות מתחתנים

חבילת שמפניה רק 5,590 ₪

אלקטרה
מכונת כביסה
פתח חזית
אלקטרה
7100

SAMSUNG
מקרר סמסונג
מקפיא עליון
335 ליטר
RT28K5014

Sauter
תנור בנוי סאוטר
עם טורבו אקטיבי
3100

Sauter
כיריים גז סאוטר
4 להבות
SHE4061X

חבילת ארד רק 2,499 ₪

NEON
מכונת כביסה
ניאון 5-1 ק"ג
WM5600

אלקטרה
מקרר מקפיא
עליון אלקטרה
8623

אלקטרה
תנור אפיה
משולב כיריים
אלקטרה
2050

חבילת זהב רק 8,990 ₪

AEG
תנור בנוי עם
טורבו אקטיבי
BEE233101M
תוצרת
גרמניה

SHARP
מקרר שארפ
4 דלתות
ציפוי זל"ש שחור
472 ליטר
8435-SJ

SIEMENS
מכונת כביסה
פתח קידמי סימנס
1200 סל"ד
7 ק"ג
WM14N242

Sauter
כיריים גז זכוכית
קריסטלית סאוטר
זכוכית
SHG6002B

חבילת כסף רק 7,990 ₪

BOSCH
תנור אפיה
בנוי בוש
HBF011BR0Q

BOSCH
מכונת כביסה בוש
מונע ללא פחמים
7 ק"ג
1200 סל"ד
WAJ2406XPL

SAMSUNG
מקרר סמסונג
מקפיא תחתון
544 ליטר
RB52RS334SA

אלקטרה
כיריים אינדוקציה
אלקטרה
6030IND3F-ELC

שעות פתיחה: בימים א'-ה': 09:30-22:00 שישי וערב חג: 09:00-15:00 מוצאי שבת וחג: חצי שעה מצאת השבת עד 23:00 בתוקף עד- 14.7.22 או עד גמר המלאי, המוקדם מביניהם | ט.ל.ח. | מינימום 50 יחידות מכל פריט | בכפוף לתקנון המבצע המופיע בחנויות

הזנות מחוברת לחטא האכילה (במדבר פרק כה פס' א-ב):

”וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּשֵׁטִים וַיִּחַל הָעָם לְזִנוּת אֶל-בְּנוֹת מִצְרָיִם:

וַתִּקְרָאןָ לָעָם לְזִבְחֵי אֱלֹהֵיהֶן וַיֹּאכַל הָעָם וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְאֱלֹהֵיהֶן.”

הכל מתחיל באכילה, שגוררת, שוב, עבודה זרה ואחר כך גם זנות.

כך מתוארים הדברים במסכת אבות דרבי נתן (נוסחא א פרק א):

”זו עצה שיעץ בלעם הרשע על ישראל... אמר לו עם זו שאתה שונא, רעב הוא לאכילה וצמא הוא לשתייה, ואין להם שיאכלו וישיתו אלא מן בלבד. לך ותקן להם קובות והנח להם מאכל ומשתה והושב בהן נשים יפות בנות מלכים כדי שיזנו העם לבעל פעור ויפלו ביד המקום.”

שימו לב - הרי ישראל וודאי לא היו רעבים, הרי מן ירד להם מן השמים והשביעם. הם רק נתאוו תאוות אכילה, לאכול מכל מעדני עולם, ותאוה זו הפילה אותם לזרועות בנות מואב. וכעין זה מתואר גם במדרש פסיקתא זוטרתא (לקח טוב) שם:

”ובשעה שישאל אוכל ושותה והולך לטייל בשוק של גוים הללו זקניה אומרת לו מה אתה מבקש אם אמר לה כלי פשתן זקניה אומרת לו בשוה. וילדה בבית אומרת לו בפחות וצנצנת של יין מונח אצלה ועדיין לא נאסר יין של גוים אמרה לו רצונך שתשתה כוס יין כיון ששתה ערב לו. והוא אומר לה השמעי לי וכר...”

אוכל, שותה, ואז הולך בשוק של גוים, כך המסלול, זו דרך הנפילה.

ובמדרש תנחומא (פרשת בלק סימן יח): “כיון שהיה תובעה, אמרה - שחוט את התרנגול הזה ונכשל ונאכל עמך וברשותך אני! כשבא לשחוט, אומרת לו - איני שומעת עד שתשחטנו לפעור והוא נשטה אחריה, ושחטו לפעור ואוכל עמה ונצמד זו לזו...”

השם משמואל (לפרשת כי תצא, בבירור חטא בן סורר מורה) עומד על כך, שעל פי דברי הזוהר, חטא האכילה הוא היסוד לכל החטאים, אבל דווקא עבודת תיקון האכילה החיובית של השמיטה היא שורש התיקון - שכן, כרוך ביני האכילה בתורתנו הק' אנחנו נתקלים בעיקר במה לא לאכול, ואילו בשמיטה, באופן די ייחודי, אנחנו נפגשים עם הציווי מה כן לאכול. זהו ייחודה של שנת השבע שנת תיקון האכילה בקדושה וממילא תיקון חטאי העריות.

הרב ארלה הראל

ראש ישיבת 'מוריה', גבעת הקטורת ונשיא ישיבת 'לב חדש', שילה

תיקון האכילה בקדושה

עמדנו כבר בעבר בכמה טורים על כך שעיקר עבודת השביעית היא בתיקון האכילה - 'זהיתה שבת הארץ לכם לאכלה'.

כל כך חשוב הוא תיקון חטא האכילה, שלא רק במקומות בהם אנחנו מוצאים אותו כחטא המרכזי הוא שורש הענין, אלא גם במקומות בהם הוא נראה אגבי או אף נסתר, אם נתבונן היטב במדרשי חז"ל, נלמד כי לאורך כל הדרך, חטאי האכילה הם שורש הנפילה.

כולנו מכירים את סיפור זנותם של ישראל בערכות מואב. אך לא כולנו שמים לב, שבפשטי המקראות,

יש לך סיפור?

בואי לעשות מזה מקצוע

יצירתית? חולמת בגדול?
 השלוחה החרדית של בית הספר מעלה, מזמינה אותך לשנת הלימודים הבאה ללימודי תסריטאות, צילום, עריכה, בימוי והפקה מהטובים בתעשייה. הלימודים מתקיימים יום בשבוע במשך שנתיים. ראש השלוחה: ענבר נמדר.

יום פתוח כ"ה בתמוז 24.7
לפרטים והרשמה: 054-7669616

תוכנית הלימודים כוללת קורסים בבימוי, צילום סטילס ווידאו, עריכה, תסריטאות, כתיבה יוצרת, תחקיר, מדיה, סאונד, עיצוב פסקול ועבודה על סרטים עלילתיים וסרטים תיעודיים. בקמפוס של מעלה אולם הקרנה גדול, חדרי עריכה משוכללים ופיתוח לימוד מאובזרות ביחוד חדשני. הלימודים מתקיימים באווירה מתאימה, נעימה בלבד.

השלוחה החרדית של בית הספר מעלה

רח' שבטי ישראל 20, ירושלים | maale.co.il

הקרן לירושלים
 مؤسسة صندوق القدس
 THE JERUSALEM FOUNDATION

שלם וקח עוד היום אצלך בבית

מיחסני חשמל

הרשת הזולה והמעשתלמת בישראל

בריי חיים
לטבת

במחיר
מטורף

ספיריטבר טבת

טאצ' בחול מכני בטבת

SpiritBar Touch
Shabbat

רק ב-
₪2190

הדס מהדרין

רק ב-
₪1290

MILLER POINT.
טל. 052-5111111

החברה
אחריות יבואן רשמי

שעות פתיחה: בימים א'-ה': 09:30-22:00 שישי וערב חג: 09:00-15:00 מוצאי שבת וחג: חצי שעה מצאת השבת עד 23:00

PAYNGO.CO.IL | *5018

בתוקף עד 15.7.22 או/עד גמר המלאי, המוקדם מביניהם | המחיר הקודם של המוצרים שבמבצע היה בתוקף לפחות יום | ט.ל.ח. | מינימום 50 יחידות מכל פריט | בכפוף לתקנון המבצע המופיע בחנויות

ניצוץ במשנת החסידות

קשר שמימי ומיוחד נרקם בין רבי חיים בן עטר, ה'אור החיים' הקדוש, לבין הבעש"ט ושאר גדולי החסידות < חיבור בין נשמות שמעולם לא התראו, כשרוחו מרחפת ממעל ומאחדת בין עולמות וארצות > על הסגולה שבלימוד ספר 'אור החיים' ועל הניסים הרבים שמתגלגלים סביב הפוקדים את ציונו

ישראל שוחט

בפני אדם, וסיפרו לי
בשבחו גוזמא... וסיפרתי להחכמים
דברים מה שאמרת עליו ונבהלו משמוע".
"ניגונו של רבי חיים בן עטר וניגונו של הבעש"ט
חד הוא", כתב בסגנונו המיוחד הסופר אליעזר
שטיינמן, "כל דיבור שיצא מפי בעל האור החיים, נעשה
ניצוץ במשנת החסידות".

כנה נר המערבי

רבי חיים בן עטר, המכונה "אור החיים הקדוש", נולד בשנת תנ"ו
בעיר סאלי שבמרוקו. כארבעים שנה ישב והגה שם בתורה, עד שנת
תצ"ח, אז ירד רעב גדול על מרוקו והוא נדד משם והגיע לאלג'יר
ומשם לליורנו שבאיטליה. בליורנו החל לארגן תנועת עלייה
לארץ הקודש. שנתיים לאחר שיצא לדרכו הגיע האור החיים בשנת
תק"א לארץ הקודש, יחד עם שלושים מתלמידיו.

מגיפה שהשתוללה באותם ימים ביפו ובירושלים הביאה אותו
להתגורר בעכו. לאחר תחנה נוספת בפקיעין, עלה בשנת תק"ב
לירושלים וכניסתו עשתה רושם רב. בעיר הקודש הקים את ישיבת
'מדרש כנסת ישראל' אשר כללה שני בתי מדרש, אחד לתורת הנגלה
ואחד לתורת הנסתר. תלמידיה נהגו בקדושה ובחסידות מתוך כוונה
להחיש את הגאולה.

כאמור, תופעה מופלאה זו של הערצת החסידים בפולין ובאוקראינה
לחכם ספרדי שמולדתו ופועלו במרוקו, לא הייתה דבר שבשגרה. יש
אומרים שהסיבה לכך טמונה בקווי הדמיון הרבים בין דברי תורתו
למשנת החסידות. בספרי האור
החיים ניתן למצוא מושגים
רבים הדומים אל המשנה
החסידית, אם זה בכל הקשור
למעמד הצדיק וההתקשרות
אליו, דבקות בה', עבודת
התפילה, פשטות ותמימות
בעבודת ה' ועוד.

המסורת החסידית מלאה
בסיפורים שנכרכו סביב דמותו
של האור החיים והקשר שלו
עם הבעש"ט, ועל השתוקקות
הבעש"ט לפגוש את האור
החיים שנבעה - כך אומרים -
מהרצון להחיש ולזרו את בוא
הגאולה, דבר שהמפגש ביניהם יכול היה לגרום.

כך כותב בספר נתיב מצוותיך (שביל אמונה א, ט) רבי יצחק
אייזיק מקארנא: "ורבנו הק' אור החיים, אמר עליו מרן הבעש"ט
שנשמתו מרוח דוד דאצילות, ובכל לילה שמע תורה מפי הקב"ה,
ורוב קדושתו אי אפשר לכתוב והיה מירודי המרכבה וגילו נשמות
ומדריגות רוח הקודש באמת, ומרן הקדוש (הבעש"ט) היה נפש דוד
דאצילות והיה רוצה שיתקשרו ביחד נפש רוח ויתגלה הנשמה וחייה
דאצילות, ויהיה הגאולה השלימה".

תלמידו של הרבי מקארנא - רבי יהודה צבי מסטרעטין - ציין
גם הוא את רוח דברי רבו, ובלשון נהירה יותר: "האור החיים הק'
הבעש"ט הק' אחד מהם היה נפש דוד ורוח שלמה, והאחר, נפש
שלמה ורוח דוד, ולכן שררה אהבה עזה ביניהם למרות שלא התראו
מעולם. אם היו נפגשים, הייתה מתאחדת נפש דוד עם רוחו, ונפש

פרק מעניין במיוחד
בקורות חייו של רבי חיים בן עטר,
שיום ההילולא שלו חל בט"ו תמוז, נרשם
סביב הקשר שנתקם והתפתח בין דמותו וספריו
לבין תנועת החסידות. למרות שתולדות חייו אינם
שזורים במפגש ישיר עם אבות החסידות, דמותו וספרו
'אור החיים' על התורה קנו לעצמם מקום מרכזי בחיי
החסידות והחסידים.

מי שקירב את דמותו של הצדיק שהתגורר רוב ימיו במרוקו
אל היהודים עובדי השם במזרח אירופה הרחוקה, היה לא אחר
מאשר מייסד תנועת החסידות, רבי ישראל בעל שם טוב עצמו.
כך מציין תלמידו של האור החיים, החיד"א: "ושמענו כי עתה
בפולוניה הם מחשיבים אותו הרבה ונדפס עוד שני פעמים (הספר
אור החיים. י.ש.) ונתעורר זה על ידי שהרב החסיד הקדוש מורנו
הרב רבי ישראל בעל שם טוב הגיד גדולת נשמת מהר"ח הנזכר".
הבעש"ט הוא זה שהכיר באותה נשמה מיוחדת והוא ש"הגיד את
גדולת נשמתו" של האור החיים לחסידיו, והורה להם לקבוע עתים
ללימוד בספר אור החיים.

ההערכה וההכרעה המיוחדת להן זכה האור החיים בקרב עדת
החסידים, היו לעיתים גדולות יותר מהיחס לו זכה במקום מוצאו
במרוקו, בין היהודים הספרדים. דברים ברוח זו ניתן למצוא
באמירה של הימנחת אלעזר' ממונקאטש בשם רבי יחזקאל
משינאווא: "בעניין מה שהאשכנזים מחשיבים את האור החיים
הק' יותר מאחינו בית ישראל הספרדים, הוא מחמת עדותו של מרן
הבעש"ט ז"ע" (ספר מסעות ירושלים). ובספר 'מלכי רבנן' נכתב
"ששמע מאשכנזים שהשתדלו להדפיס ספר אור החיים על התורה
כשלושת אלפי פעמים, כי כל
האשכנזים חובבים ספר אור
החיים ועונדים אותה עטרה
בראשם".

רושמי הרשומות יודעים
לספר כי הבעש"ט השתוקק
מאוד לעלות לארץ ישראל
ולפגוש פנים אל פנים את
האור החיים, שברכות הימים
עלה ממרוקו לארץ ישראל.
אך עליית הבעש"ט לא יצאה
אל הפועל והמפגש ביניהם
לא התקיים.

עם זאת, הדעות חלוקות
בנוגע למפגש שספק התקיים
בין גיסו של הבעש"ט, רבי אברהם גרשון מקיטוב זצ"ל, שעלה
לארץ בשנת תק"ב (1742), כשנה לפני פטירת האור החיים. אלו
המצדדים בקיום המפגש מספרים על פגישה מלאת הערכה ששמו
של הבעש"ט עלה בה, כשהאור החיים מהנהן לאות היכרותו
ידיעתו אודות הבעש"ט.

באגרת מיוחדת שכתב רבי גרשון, אנו מתוודעים להערכתו כלפי
האור החיים והתחקותו אחר דמותו: "אהובי גיסי.. אמרת לי פעם
אחת שרואה אתה במראה שבא חכם לירושלים ממדינת מערב
והוא ניצוץ של משיח, רק שהוא בעצמו אינו יודע, והוא חכם גדול
בנגלה ובנסתר ובעל בכי, ואחר כך אמרת לי שאין אתה רואה אותו
וכמדומה לך שהלך לעולמו. וכשבאתי לכאן חקרתי אחרי זה הדבר,
וסיפרו לי מזה האיש פלאי פלאות, ושמו ר' חיים בן עטר והיה חסיד
גדול, חריף ובקי בנגלה ובנסתר, והיו כל חכמי ישראל לפניו כקוף

שלמה עם רוחו, ולכן עיכבו זאת משמים כי לא באה עדיין עת הגאולה".

בקרוב החסידים נהוג להביא את דברי הבעש"ט אודות המפגשים השמימיים ביניהם בעת עליית הנשמות בכל לילה: "בכל לילה כשאני עולה עליית נשמה בכל לילה במתיבתא דרקייעא, דהיינו במתיבתא דלעילא, כדי ללמוד רזין טמירין וחדושיין דאורייתא, ובשעת חזרתי כשאני יורד משם, אז אני רואה בשאר צדיקים שהם עולים עכשיו. וכל כמה שמשתדלים להקדים העלייה אינם יכולים להגיע לי, כי אם בירדתי המה עולים, דהיינו בדרך מגיעים אלי. אך המערבי, דהיינו שיש צדיק אחד בארץ המערב, וזה שמו אשר יקראו לו: חכם רבי חיים בן מורנו

ורבנו משה בן עטר, הוא מקדים ממני עלייתו לעולם. וכל מה שאני משתדל ומזרו צמצי כדי להקדים לו, איני יכול, כי בירידתו פוגע בי

בדרך, בשעת עלייתו".

במאמרי האדמו"ר האמצעי לשושלת חב"ד, רבי דובער, אנחנו מוצאים דברים דומים: "הבעל שם הק' אמר על רבנו (האור החיים), כי תמיד היה מוצאו שהקדימו והוא מצוי כבר בהיכלו של משיח, לא שהוא גדול ממני אמר, אלא מפני שהוא קל ברגליו יותר ממני. כי בעליותי לעולמות עליונים, בכל היכל שאני נכנס אני שומע שזה עתה היה כאן האור החיים".

עדות וביטוי לאותו קשר שמיימי שהתקיים בין הבעש"ט לאור החיים בממדים נסתרים ניתן לראות בסיפור פטירתו של האור החיים: בשבת פרשת פנחס תק"ג (1743), זמן קצר לאחר שהאור החיים הלך לעולמו, התיישב הבעש"ט לסעודה שלישית יחד עם תלמידיו בבית מדרשו שבמזכוב. לאחר שנטל ידיים ואכל כזית חלה הכריז בקול מר: "ככה הנר המערבי".

בתום אמירת התהילים, הניח האדמו"ר את ראשו על הציון למשך כמה רגעים, כשפניו בווערות. לאחר כמה רגעים הרים את ראשו והפנים הבוערות קרנו משמחה, הוא בישר לחסידיו כי הסכנה חלפה והגרמנים לא יפלו אל ארץ ישראל

הבעש"ט לא נהג להאריך בדיבורו במהלך יום השבת. משום כך, התקבע הנהגה שבמוצאי השבת היו התלמידים שואלים לפשר דברים שאמר בשבת. כשהתלמידים שאלו אותו מיהו אותו נר מערבי שכבה, הסביר הבעש"ט כי התכוון לרבי חיים בן עטר שהסתלק לבית עולמו, ו"מערבי" הוא הכינוי ליהודי מרוקו המתגוררים במערב. לדבריו, הפטירה נודעה לו מתוך כוונה מיוחדת שלפתע נתגלתה אליו בשעה שנטל ידיים לסעודה. כוונה זו אינה מתגלה אלא לאחד בודו, ועד עתה לא היתה בידו אלא ברשותו של רבי חיים בן עטר. התגלות הכוונה אליו כעת הבהירה לבעש"ט כי האור החיים איננו...

אור גדול זורח

יחסו של הבעש"ט אל האור החיים חלחל גם אל תלמידיו. מספרים על רבי פנחס מקוריץ שפעל ללא לאות למען הדפסת ספרי האור החיים, ואף הבטיח לבעלי הדפוס כי בכל שנה שבה ידפיסו את הספרים יזכו לברכה ולהינצל מכל צרה. ההדפסה המרובה והתכופה היא שהביאה להתפשטות גדולה של ספרי האור החיים בעיקר בארצות פולין ורוסיה ובפרט בקרב החסידים.

באחד ממסעותיו של הרב מקוריץ לטובת גיוס כספים עבור יהודים נזקקים, נסע יחד עם רעהו רבי יעקב שמשון משפיטובקה. בדרך הם עצרו בפונדק דרכים כדי להשיב במעט מזון את נפשם ולאגור כוחות להמשך המסע. מיד בכניסה לפונדק אמר הרב מקוריץ לרעהו "רואה אני אור גדול המאיר בבית הזה, ותוהה אני אחר מקורו".

הם פנו אל בעל המקום וניסו לתהות על קנקנו. הבעלים שהיה יהודי פשוט שעמל לפרנסתו לא ידע לספק את רצונם, אבל הם לא הרפו. הרב מקוריץ התעניין אצלו היכן נמצאים ספרי הקודש שלו, ואותו יהודי הראה לו את ספרייתו הדלה, את הסידור עמו הוא מתפלל ומבקש על נפשו ואת ספר התהילים שלו. הרב מקוריץ המשיך לשאול "האם יש לך כאן גם חומש?" ולשמע התשובה החיובית ביקש לראותו.

מתברר כי החומש שהיה בידי אותו יהודי שילב בתוכו את פירוש האור החיים על התורה, דבר יחסית נדיר לאותה תקופה שבה מהדורה שכזו עדיין לא הייתה כל כך מצויה. כשהרב מקוריץ ראה את החומש התבטא ואמר: "אכן, לזה הייתה כוונתי כשאמרתי שאור גדול זורח כאן בבית". שני הצדיקים לא זזו משם עד שהצליחו לשכנע את היהודי שימכור להם את החומש...

היחס המקודש של הרב מקוריץ כלפי הספר אור החיים התבטא בשלל אמירות מפעילות. פעם אמר ש"ספר אור החיים הוא סגולה לשמירה בבית ישראל". בהזדמנות נוספת הגדיל לומר ש"לא רק שביכולת הספר הקדוש הזה לשמור את ביתו של איש מפני הרעה,

צילום: חן מלך

מחסני חשמל OUTLET

כל הקודם זוכה

חיסול ארצי עודפים ותיצוגות

SAMSUNG
מקרר 3 דלתות סמסונג מקפיא תחתון
RF70HEPN
במקום 5,990 ₪
3,490 ₪ **583 ליטר**

אלקטרה
מקרר הפוך מקפיא תחתון אלקטרה
85531X
במקום 3,590 ₪
1,990 ₪ **526 ליטר**

MEISTER
מקפיא מגירות 7
NO FROST
MR371SL
במקום 1,590 ₪
999 ₪

אלקטרה
מקפיא אלקטרה 6 מגירות
EF6243
NO FROST
במקום 1,690 ₪
899 ₪

Miele
מדיח כלים 14 מערכות כלים ניווסטה מילה
G5000SC
במקום 5,290 ₪
2,490 ₪

TOSHIBA
מכונת כביסה 9 ק"ג טושיבה
TW-BJ100M4IL
במקום 2,290 ₪
1,290 ₪ **1400 ליטר**

Whirlpool
מכונת כביסה פתח עליון ווירלפול
AWE6628
במקום 1,790 ₪
990 ₪

Sauter
תנור אפיה משולב כיריים סאוטר
4760
במקום 2,190 ₪
1,390 ₪

Sauter
תנור אפיה בנוי סאוטר
CUISINE-3700
במקום 1,590 ₪
999 ₪

אלקטרה
תנור אפיה בנוי אלקטרה
EL95100
במקום 799 ₪
499 ₪

Coolair
מזגן עילי 10 BTU COOL AIR
BTU 9,600 תפוקת קירור
BTU 9,700 תפוקת חימום
התקנה מוזלת 499 ₪
דרגה A
במקום 1,290 ₪
1,190 ₪

Sauter
כיריים גז סאוטר 5 להבות 75 ס"מ
SHE7150B
במקום 1,290 ₪
799 ₪

JBL
רמקול אלחוטי חכם Link Portable
במקום 499 ₪
299 ₪

TOSHIBA
מקרן קול tysbx130
כניסת אודיו: USB / אופטי / Aux /
שלט רחוק Bluetooth
במקום 299 ₪
149 ₪

מצלמת אקסטרים PIXEL PIX20
במקום 149 ₪
49 ₪

חבילות מתחתנים

חבילות בחצי מחיר

JIMMY
שואב אבק אלחוטי נטען JV85PRO
במקום 1,479 ₪
990 ₪

magimix
מעבד מזון מגיימיקס C3200B
במקום 989 ₪
799 ₪

Tefal
מגהץ קיטור טפאל SV6116
לחץ קיטור 5.3 באר תוצרת צרפת
במקום 490 ₪
349 ₪

ASUS
מחשב נייד אסוס W202NA-GJ0062R
קל משקל במיוחד! 1.2 ק"ג מסך 11.6" בגודל Intel N3350 up to 2.4 GHz, 2 cores Windows 10 PRO (מתאים גם לעסקים)
במקום 879 ₪
799 ₪

PHILIPS
מכונת תספורת נטענת פיליפס MG3710
במקום 139 ₪
99 ₪

PHILIPS
מכונת גילוח נטענת ניתן לשטיפה פיליפס S1121/41
במקום 109 ₪
79 ₪

נתניה
רחוב המלאכה 32, אזור החעשיה פולג

עין המפרץ סנטר
קיבוץ עין המפרץ, צומח עכו

ראשון לציון
מתחם חונים קונים לישונסקי 9 - קומה ב'

חדרה
דוד שומעוני 42, (בכניסה לעיר מול כיכר חדרה)

שעות פתיחה: בימים א'-ה': 09:30-22:00 שישי וערב חג: 09:00-15:00 מוצאי שבת וחג: חצי שעה מצאת השבת עד 23:00 בתוקף עד 12.7.22 או עד גמר המלאי, המוקדם מביניהם | קיים לפחות מוצר אחד במלאי מכל מוצר שמתפרסם | כל המוצרים המפורסמים מפוזרים בין ארבעת הסניפים המצויינים, המלאי משתנה ומתחלף כל יום ובמשך היום | המוצרים הינם תצוגות, עודפים, מחודשים וסוג ב' | מינימום 2000 פריטים במכירה, 2 בהנחה מקסימלית לפחות | המוצרים ומחיריהם מוצגים ביריד | המחיר הקודם של המוצרים שבמבצע היה בתוקף לפחות יום | המחירים אינם כוללים הובלה | אין כפל הנחות ומבצעים | פריט אחד ללקוח

"גדולים החולמים חלומות גדולים והופכים חלומות למציאות"

חולמת על חינוך מתוך אמונה?

פועלת מתודעת שליחות חינוכית?

שואפת להיות מגדלור של הנהגה חינוכית-תורנית?

מדרשת אביב המתחדשת מגייסת ומכשירה את דור העתיד של המחנכות

תורה, אמונה וחינוך - ללמוד וללמד
תכנית הוראה בשילוב מדרשה במבט חינוכי-אמוני

גיבוש זהות מחנכת בעלת חוסן אמוני ורוחני • הובלה חינוכית ערכית
והתמודדות עם אתגרי החינוך • עוגן של תורה ואמונה בתוך ים החינוך הסוער

ראש המדרשה, הרבנית ד"ר שולמית בן שעיה

יום היכרות וראיונות

יום שני - בוקר
י"א באב (8 באוגוסט)

או

יום חמישי - אחה"צ
כ"ט בתמוז (28 ביולי)

תנאים
מצויינים
למתאימות

מעטפת
רוחנית

אקדמיה
תורנית

מלגות
הצטיינות
למתאימות

לפרטים ולהרשמה: [03-5128559](tel:03-5128559)

התורה על אבותינו

ערב לימוד וגעגוע למקדש

<p>התכנסות 'בכל מקום שגלו ישראל - שכינה עמהן' ~ טל אביטן</p> <p>16:30</p>	<p>'חיים בקודש הקודשים' ~ הרב נתנאל אביטן</p> <p>17:15</p>
<p>'מגילת איכה - בכי כשירת געגוע' ~ הרב איל קהלני</p> <p>18:00</p>	<p>חשיפת תוכנית הוראה בשילוב מדרשת יפן ומכללת תלפיות</p> <p>18:45</p>
<p>הפסקה וכיבוד</p>	
<p>'מציץ מן החרכים' ~ הרב עזרא היימן</p> <p>19:15</p>	<p>התוועדות עם צביה ורינת - 'געגוע למקדש'</p> <p>20:00</p>
<p>י"ד תמוז, הבעש"ט 6 מדרשת יפן</p>	

~ עמדה לייעוץ לימודים ~ ראיונות למתעניינות ~ הכרות עם שיעורי הערב של המדרשה ~

◆ **לפרטים - הילה 052-2430548 | ליאת 050-5743179** ◆

הפנים הבוררות קרנו משמחה, הוא בישר לחסידיו כי הסכנה חלפה והגרמנים לא יפלו אל ארץ ישראל. הרב שמשון אהרן פולונסקי, הידוע בכינויו 'הרב מטפליק', נכח גם הוא בשעת מעשה ותהה בקול כיצד ניתן לקבוע בצורה כה החלטית שהסכנה חלפה. האדמו"ר השיב כי בעת שהניח את ראשו על הציון ראה את צורת שם הו"ה זוהרת על מצבת האבן, ומכך הבין שהסכנה חלפה. ואכן כך היה, הגרמנים החלו לספוג מהלומות מכמה חזיתות, וארץ ישראל יצאה מכלל סכנה.

גם בדורות האחרונים המון אדם נוהג לפקוד את הציון וזוכה לראות ניסים וישועות. בחצרו של סידנא 'בבא מאיר' היה מקובל הסיפור אודות כמה אברכים שהגיעו אליו וביקשו להתברך מפיו בפרי בטן, אלא שהברכה בוששה לבוא. פעם אחר פעם 'בבא מאיר' פטר אותם בדרך כזו או אחרת, אבל ברכה מפורשת לא קיבלו.

באחד הימים נסעו כל האברכים יחד לרבם באשדוד לבקש שוב ברכה, כיחידה אחת. אחד מן האברכים נטל את רשות הדיבור וביקש ברכה לפרי בטן עבור חבריו ועבור עצמו. בפעם הזו הבבא מאיר התבונן לרגע, ולאחר מכן הורה להם שיעלו כל זוג בנפרד אל ציון האור החיים, ישתחוו כל אחד על הקבר בזווית אחרת, יתפללו ויבקשו ברכה. הבבא מאיר איחל להם כי בזכות התפילה על ציון האור החיים הם ייושעו.

לימים העיד רבי יוסף פלכני, שהכיר אישית את כל החברים, כי ארבעה מהם שהודרו למלא אחר דבריו של הבבא מאיר זכו לזרע של קיימא בתוך שנה.

"וכך היה נוהג מו"ר אבי הקדוש", אמר האדמו"ר רבי דוד אבוחצירא שליט"א, "לשלוח יהודים להתפלל על ציונו של האור החיים הקדוש, ובפרט חשובי בנים, שייושעו לקול ששון ושמחה שישמע במעונם. ובוודאי שהיה לכך קשר גם

לכוח המשלח, כי מו"ר אבי היה קשור בקשר נפשי עמוק עם האור החיים הקדוש ותורתו, ותדיר היה הוגה בספרו הקדוש, ולכן ראה שאותו מקום מסוגל ביותר שתתקבלנה בו התפילות."

סגולה ליראת שמיים

כאמור, הלימוד בספר אור החיים הפך לסגולה פלאית שגורמת להמונים לעשות קביעות בנפשם בלימוד יומי מתוך הספר, עבור ישועה ורפואה, כל אחד בענייניו הוא.

הסגולות הרבות שנקשרו סביב הלימוד בספר אור החיים, יכולות למלא כרך שלם. הגאון רבי חיים פלאגי כתב בספרו שנגלה לו בחלום, כי הלימוד בו מסוגל להציל בעת צרה. רבי יעקב מסקווירא המליץ לכל מי שעוסק בחינוך, מורים והורים, שילמדו עם הבנים והתלמידים בספר, ובכך יחזקו את יראת השמיים אצלם.

אלא די בספר אחד של אור החיים הנמצא בעיר שיגן ויושע בעד כל יושבי העיר להושיעם מכל פגעים רעים."

בספר 'אמרי פינחס' המקבץ את תורתו מסופר, כי כאשר חלה בנו והיה צריך לעבור רחמים ולהתפלל לרפואתו, הרב מקוריץ קיבל על עצמו ללמוד בכל יום דף אור החיים בחומשים הגדולים של דפוס זאלקאוו.

גם אצל רבי ישראל מרוזין אנו מוצאים אמירות דומות. הוא נהג לומר שהאור החיים הוא הספר החסידי הראשון שחסידיים צריכים ללמוד... עוד מובא בשמו, כי "בעוד שבדורות הראשונים היה הזוהר מסוגל לטהר את הנשמה, בזמן הזה מסוגל לימוד האור החיים הקדוש על התורה לטהר את הנשמה". בנו, רבי דוד משה מצ'ורטקוב, הוסיף, כי אצל אביו הייתה חובה ללמוד שיעור שבועי באור החיים.

עדות נוספת ומיוחדת, ממנה ניתן ללמוד על היחס הייחודי לו זכה אור החיים בקרב החסידים, ניתן לראות בתכתובת שפורסמה בשו"ת 'דברי חיים' של האדמו"ר מצאנז. בשאלה שנשאל מובא מקרה אודות מלמד שהטיל ספק בכך שספר האור החיים נכתב ברוח הקודש. הדברי חיים ראה בכך פגיעה בכבוד האור החיים, ובתשובה ארוכה הוא מקעקע את ההנחה הזו והנחה נוספת שהייתה טמונה בשאלה שניסתה לטעון שהיום בטלה רוח הקודש.

הדברי חיים מכנה בתשובתו את המלמד בכינויי גנאי בעקבות הספקות שהטיל בלב האמונה היהודית, ואף הורה לפטר אותו מתפקידו. התשובה היא מהווה כתב הגנה נלהב בזכות רוח הקודש המתמדת המפעמת בלב החכמים הראויים לכך,

לא רק בקרב חכמי העבר אלא אף בחכמי הדורות האחרונים.

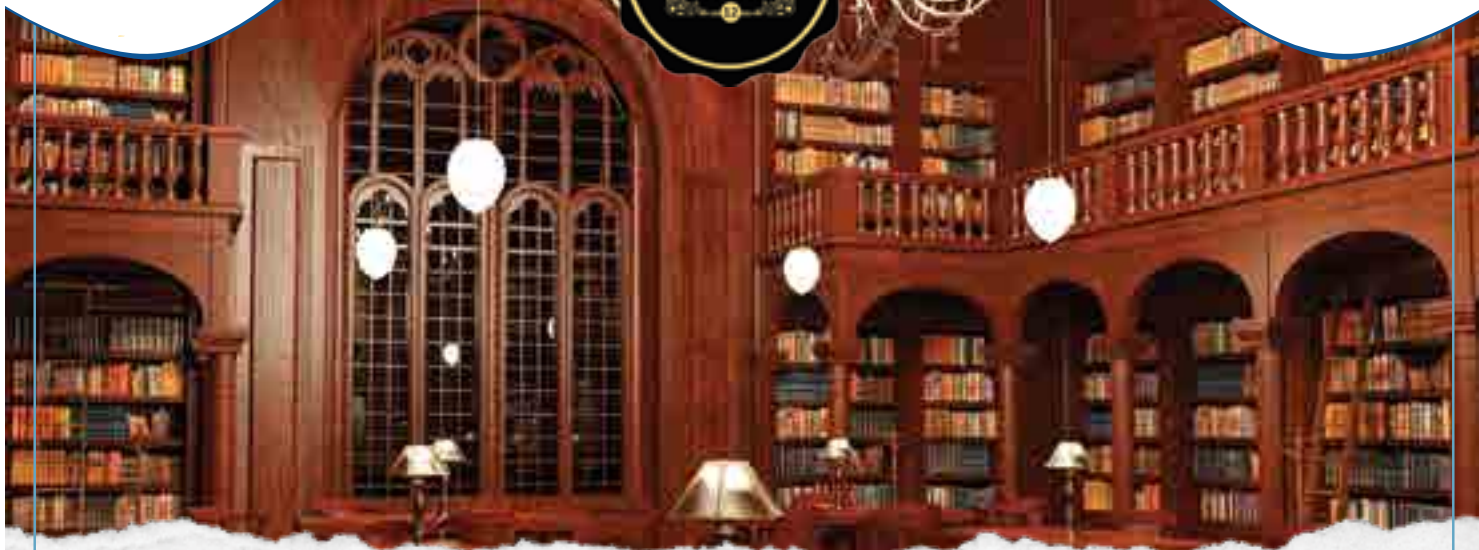
ממנו יושע

דמותו הטמירה והפלאית של האור החיים ממשיכה להאיר ולפעול גם לאחר הסתלקותו. רבים האנשים הנוהרים אל ציונו בהר הזיתים, מבקשים על נפשים ורואים ישועות.

בימי מלחמת העולם השנייה, בזמן שהגרמנים ימ"ש התקרבו אל גבול מצרים, החשש שקינן בלב כולם היתה מפלישה שלהם אל ארץ ישראל. האדמו"ר מהוסיאטין שנהג לשהות בימי הקיץ בירושלים, עלה בדחיפות אל קבר האור החיים ביום השנה לפטירתו, ויחד עם חסידיו אמרו במקום תהילים וקרעו שערי שמיים.

בתום אמירת התהילים, הניח האדמו"ר את ראשו על הציון למשך כמה רגעים, כשפניו בוערות. לאחר כמה רגעים הרים את ראשו

כשתראו את המבחר והמחירים, כשתשמעו את הסיפורים והסופרים, כשתגלו את המבצעים והפרסים - יהיה לכם

אזור בעיניים

יריד הספרים בעולם החסידות

כל מה שמעניין שוחרי תורה וחסידות

מכל החצרות - במקום אחד

בואו להתחדש

בני ברק

אודיטוריום רמת אלחנן
ימים ראשון ושני כ"ה-כ"ו בתמוז

ירושלים

אולם פיס סנהדרין רח' מנחת יצחק 23
ימים רביעי וחמישי כ"א-כ"ב בתמוז

"בינתיים שמענו על רופא גדול בכריסל, שהוא 'אוסתרוופט' מיוחד למקרים אלו ומטפל דרך המוח, העברנו אליו את כל החומר הרפואי של הילד, ואחרי שעבר על כל הבדיקות וחוות-הדעת שהיו לנו מהרופאים בארץ, אמר שהוא יכול לטפל, ובעוד שנה - לדבריו - יתחילו לראות תוצאות טובות.

"חששתי מאוד, אך מחוסר ברירה הזמנו תור אליו, ונקבע לנו תור לתאריך כ' בתמוז התשע"ט. כמובן,

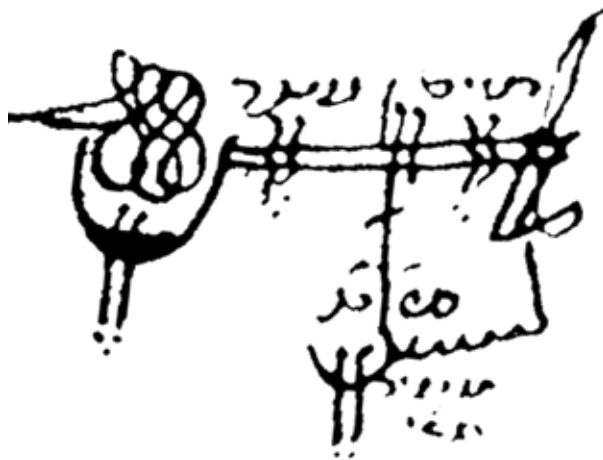
בצר לו סר רבי הלל אל ציונו של האור החיים, ושם קיבל על עצמו בדמעות שלישי ללמוד בכל שבוע מהספר. באורח נס הוא חבק כעבור שנה בין זרועותיו את בתו הבכורה וזכה להקים דור ישרים מבורך.

היאמרי יוסף' מספינקא כותב בספרו שהלימוד בספר מסוגל לפקוד נשים ולזכות אותם בפרי בטן. האדמו"ר מגור בעל ה'לב שמחה' ביאר את הקשר בין הלימוד בספר הקדוש לברכה בפרי בטן, בכך שלאור החיים עצמו לא היו ילדים, וממילא הוא טמן את כוח ההולדה שלו בספרו הקדוש, ולכן כל פסקה ופסקה בספר קדוש זה מסוגלים לזרע קדוש.

מספרים על הגאון רבי הלל שלזינגר שלא זכה לילדים שנים רבות, ואחד הרופאים המומחים אף אמר לו כי "ביום שיצמחו שערות בכף ידו הוא יזכה לילדים". בצר לו סר רבי הלל אל ציונו של האור החיים, ושם קיבל על עצמו בדמעות שלישי ללמוד בכל שבוע מהספר. באורח נס הוא חבק כעבור שנה בין זרועותיו את בתו הבכורה וזכה להקים דור ישרים מבורך.

רבי משה שוורץ, העומד בראש מפעל 'מורשת האור החיים הקדוש' שעוסק בשימור והנצחת דמותו ובהוצאת ספרי האור החיים, סיפר בהזדמנות מסוימת על מעשה נפלא אותו שמע מפי הרב יצחק י. וכתב לתועלת הרבים:

"נולד לנו בן, ילד חמד, שהייתה לו 'גמישות יתר', זה מצב רפואי שבו השרירים גמישים מאוד. בחסד השם היתה לנו אפשרות כלכלית, ושפכנו אלפי שקלים עבור טובי הרופאים והמטפלים למיניהם בכמה מקומות בעולם. סיירנו בכמה בתי חולים לסוגיהם, לרבות טיפולים רגשיים, טיפולים דרך המוח וכדומה, וכל זה לא הועיל כלום.

שילמנו על כרטיסי טיסה ומלון במחירים גבוהים במיוחד.

"מספר ימים לפני הטיסה שפכתי את לבי לפני אחד מידידי על המצב, והוא אמר לי שבעוד שבוע מציינים את ההילולא של אור החיים הקדוש. הוא אמר לי: קום ועלה לציון הקדוש, קבל על עצמך איזו קבלה בקשר לצדיק ותראה ישועה. ברגע הראשון לא היה לי חשק, ובדרך לציון שהייתה איטית ומפרכת עלו במחשבותי גם הרעיון חרטה, מדוע אני שורף זמן יקר כל כך...

"הגעתי לציון הקדוש, וקיבלתי על עצמי שבמשך ארבעת השבועות הקרובים אסיים כל שבוע, בלי נדר, את כל הפרשה עם פירוש האור החיים. יומיים לאחר מכן, בשבת קודש, אני רואה מחזה פלא לנגד עיניי - השרירים של בני משנים צורה. הוא מתחיל להבריא.

"במוצאי שבת, יום לפני הטיסה, נטיתי בליבי כבר לבטל את הטיסה לכריסל לאור ההתפתחויות, אבל בני המשפחה שכנעו שכן אסע, 'מקסימום זה יהפוך לנופש בכריסל, חבל על דמי ביטול הכרטיסים והמלון' - אמרו. ואכן, נסענו לכריסל וכשהגענו אל הרופא המדובר הוא היה המום למראה עיניו. הוא הפטיר שאין לזה הסבר על פי הרפואה.

"מאז ועד היום המצב משתפר והולך, ברוך ה' ההליכה והיציבות הגופנית שלו השתפרו לגמרי. כדיבור הוא עדיין צריך ישועה וחיזוק, אבל אפשר לומר שהוא כבר מדבר בדומה לשאר הילדים."

בקינה מיוחדת שחברה לאחר פטירת האור החיים, כותב רבי מלאכי הכהן, מגדולי רבני ליוורנו במאה ה-18: "שפר חסידים אחריו הם ילכו / תחת פנפיו יתקו נכנפיו". כי אכן, תחת רוחו ודמותו של האור החיים חוסים עד היום המוני בית ישראל. ■

תשעה רגעים של שינוי אצלך בבית!

קורס הטיפול המהפכני הזוגי של הרב אליהו לוי יוצא לדרך

בתשעה מפגשים אצלכם מהבית תוכלו לשפר, לשדרג, ולקבל כלים משמעותיים לחיי המשפחה שלכם, על פי יסודות תורת החסידות.

הירשמו עכשיו:

hanna.tipul@gmail.com

054-4480705

כלים מעשיים גם לחמפלים בכיפים

קורס דיגנלי בכל זמן שתבחרו

מתאים לנבנים נשים בהתאמה

לאהוב יהודים

הרב עדין אבן-ישראל (שטיינזלץ) הרבה לנסוע לקהילות יהודיות בעולם ובאופן מיוחד לקהילות בברית המועצות לשעבר. בנטיעות אלה היה נפגש עם הקהילות היהודיות המקומיות ומנסה לחזק את הקשר שלהן ליהדות וליהודים אחרים. כאשר נשאל בעליה למטוס האם זוהי נסיעת עסקים או נופש, הוא היה עונה "אני נוסע לביקור משפחתי..." , כך הוא ראה את היהודים בכל מקום, מרוסיה ועד אפריקה - משפחה. בשיחה שלפנינו של הרב שטיינזלץ בקהילה היהודית בעיר יאלטה, בה ביקר בחורף תשנ"ח, ניכר הקשר המשפחתי הזה, הקיים בין כל יהודי העולם.

הוא סתם בחור שלא יכול לזרוק אפילו כדור קטן! הסמל אומר לבחור: "איך זה יכול להיות? קודם אתה זרקת למרחק כזה, ועכשיו אתה לא מסוגל לזרוק כמה מטרים? מה קרה לך?" הבחור אומר: "אתה יודע מה? אם תשים את הבחור עוד פעם בקצה של הנהר, אני עוד פעם אזורק עליו..."

אמרתי שזה לא סיפור מאוד מוסרי, אבל באופן פשוט הוא מבטא את מה שרציתי להגיד. מה שבן אדם יכול לעשות באופן נורמלי - הוא יכול לזרוק מכאן עד כאן, לארגן מכאן עד כאן, לעשות דברים מכאן עד כאן - זה בערך הגבולות של הכוח שלו. אבל כשאני מכניס את האמוציה שלי, כשאני מכניס את התשוקה שלי, את הרצון שלי - אני עושה שיא עולמי, למרות שברוך כלל אני

נשים משהו רציני, פירושו של דבר שאני מתאמץ, שאני עובד על זה, שאני לוקח את הדבר הזה לא רק ברצינות בצורה המופשטת שלו, אלא שאני עובד עליו, שאני ממלא את הדרישות שלו, שאני מזיע עליו, שאני לא ישן בגללו - אז אני יכול להרגיש שאני עשיתי משהו בשביל האהבה.

לא מסוגל.

זה הדברים שאני אומר לכם. כל אחד מאתנו יכול לעשות כך וכך, בתוך המסגרת של הכישורים והכישורונות שלו, בתוך המסגרת של הזמן שלו, בתוך המסגרת של היכולת האנושית שלו. זה בזמן שאנחנו עוסקים בתור פועלים שצריכים לעשות איזושהי עבודה, אז יש לנו גבולות לעבודה הזאת. אבל כשאני אוהב משהו - אז זה עובר את כל הגבולות הללו, החוקים הללו לא חלים יותר, וכל אחד יכול לעשות פי שניים, פי שלושה, פי כמה,

רציתי להתחיל באיזה סיפור סימפטי. הסיפור היחידי שאני נזכר בו הוא דווקא לא סיפור סימפטי, אבל אני חושב שהוא יבהיר את העניין. זה סיפור של קארל צ'אפק, הסופר הצ'כי - הוא כתב סיפורים עם הרבה הומור - ובסיפור הזה הוא מתאר כיצד באיזה כפר קטן, תפסו מישהו שלקח אבן זרק אותה על מישהו שהוא לא סבל שעמד בצד השני של הנהר, ופצע אותו. הביאו אותו למשטרה, ומתברר שהסמל במשטרה הזו היה חובב ספורט מובהק, והסמל אומר: "אתם יודעים מה הוא עשה? האבן הזו שוקלת קצת יותר מהמשקל של כדור הברזל שזורקים בתחרויות אולימפיות. לפי המרחק שהוא זרק - הוא זרק יותר מאשר השיא העולמי. אז אנחנו ניקח ונאסור בן אדם כזה! ? אנחנו צריכים לטפח אותו! הוא יהיה אלוף העולם שייתן כבוד לצ'כיה".

הוא דאג שלא יגישו נגדו תלונה, והוא ניגש לטפל בבחור, ב'הבטחה של צ'כוסלובקיה'. אחרי כמה זמן מעמידים את הבחור ונותנים לו את כדור הברזל, הוא זורק - ומגיע למרחק של שלושה מטרים. הוא זורק עוד פעם - עוד שני סנטימטרים, זורק עוד פעם - קצת פחות. לא שיא ולא דבר עולמי -

מתחזקים

את השליטה הישראלית המלאה

בקבר יוסף

רק צה"ל יכול לשמור על
קבר יוסף והמתפללים!

נותנים תשובה ניצחת לטרור

ממה שאפשר היה לצפות ממנו לעשות. לכן אני לא מדבר אליכם בתור פונקציונרים של איזשהו ארגון, של איזושהי אינסטיטוציה. אחדים מכם באמת פונקציונרים, אחדים לא פונקציונרים, אבל כל זה - זוהי 'עבודה', עבודה עושים משעה מסוימת עד שעה מסוימת, ויותר מזה: מכניסים בזה מינימום של נשמה, ומקסימום של בזבז זמן. זה מה שקורים 'עבודה', לא רק עבודה סובייטי.

חברים - מחוץ לחשבון

תראו, יש כל מיני סמינרים שמזמינים אותי, לא רק רחוקים כמו ילטה, אלא גם במרחק של 10 ק"מ מירושלים, ולחלק מהם באים אנשים חשובים, ולאחדים באים אנשים יותר חשובים - ובדרך כלל אני אומר שאין לי זמן, החיים שלי קצרים, ואני לא יכול לשבת ולהתעסק עם שטויות, ללמד מישהו, או להגיד למישהו, או לקרוא למישהו - שיעשה את זה מישהו שיש לו עודף זמן ומשעמם לו; לי יש מה לעשות. אבל לנסוע לחברים - אני מוכן. זה דבר מאוד פשוט: חברים - ואני מדבר על חברים בכל המובנים של המלה - חברים זה דבר שהוא לא נכנס לתוך החשבונות כאשר אני עושה חשבון של רווח והפסד של זמן. זה לא משנה אם אני יושב ומבזבז את הזמן או לא מבזבז את הזמן; אני לא עושה את החשבונות הללו באותה שעה - ולכן זה שווה לנסוע עד ילטה, עד אלמה אטה, עד חברובסק, או עד הקצה של העולם, זה בעצם לא משנה איפה. לכן - והייתי רוצה שנהיה בעניין הזה ביחד - אני לא מדבר על 'עבודה' מסוימת, על עבודה שעושים אותה בגלל שהתחייבתי, או בגלל שאני מתבייש, אלא אני עושה מפני שאני חבר.

אני רוצה לומר לכם: למה אנחנו נמצאים פה? מה הדבר שקושר לא רק אתכם: גם אותי? אנחנו קצת משוגעים, כולם. זה מה שעושה שאנחנו יכולים לדבר ביחד. זה מה שעושה שכשמישהו שואל אותי: אתה משוגע לנסוע לרוסיה? אז אני אומר: כן.

אני רק רוצה לגמור בצייטוט. הרמב"ם מדבר על סוגים שונים של אהבה. והוא אומר שיש מדרגה שקוראים לה "אהבה התלויה בדבר" - אני בעצם לא אוהב, אני רק רוצה לקבל משהו. זה סוג של אהבה שאני אוהב דג מלוח; אני אוהב אותו באופן מסוים מאוד, זה סוג אחד של אהבה. אגב, יש גברים שאוהבים נשים ונשים שאוהבות גברים בדיוק כמו שאוהבים דג מלוח. כמו שאתם יודעים, אחרי שאכלתי את הדג המלוח אני מפסיק לאהוב את הדג המלוח הזה, ומתחיל לאהוב דג מלוח אחר. אחר כך, הוא אומר, יש אהבה שאנשים אוהבים אחד את השני בלי הרצון לבלוע, לקבל, ליהנות דווקא - אלא מפני שטוב להם בחברה זה עם זה. ויש דרגה עוד יותר גבוהה - לא רק מבחינת המעלה שלה, אלא גם מבחינת העוצמה שלה - האהבה שנוצרת בין שני אנשים שאוהבים דבר משותף.

אני חושב, אני מקווה, הייתי רוצה לראות, שאנחנו כולנו נמצאים באהבה משותפת - אנחנו כולנו אוהבים את העם היהודי. אני יודע שכמו הרבה אהבות אחרות, זו אהבה לא לגמרי רציונלית. יכול להיות שהעם היהודי לא כל כך שווה את זה, אולי הוא לא כל כך נחמד, אבל זה בדיוק כמו שאומרים למישהו שהוא מאוהב: יש לה אף גדול, יש לה עיניים לא תואמות, היא מגמגמת, והוא אומר: "מה איכפת לי? אני לא רואה את זה, ולא איכפת לי, אני אוהב אותה". זה מה שאני רוצה לומר לגבי העם היהודי. אני מקווה שאנחנו שותפים בתוך האהבה הזו. זה אולי לא המקום שלנו ולא התפקיד שלנו, אבל תראו אין שכששני שני הורים שאוהבים תינוק אחד - הם לא מתחרים באהבה הזאת, הם לא לוקחים אותו אחד מן השני. אז אנחנו אולי נתחלק באהבה הזו, שהיא נותנת מקום לנו, לעוד כמה אנשים אחרים, להתחלק ולהיות חברים מכוח זה שיש לנו אהבה משותפת.

למש את האהבה האזוקית

אני רוצה להגיד לכם, כשהרגו את ר' עקיבא על קידוש ה' הוא אמר: "אני כל החיים חיכיתי לזה, ועכשיו הגיעה אלי ההזדמנות". היה מישהו שניסה להסביר מאיפה בא דבר כזה, והוא נתן סיפור קטן: יש שני אנשים שמחכים במשך שנים לילד, נולד להם ילד ומת, נולד ומת, ובסוף נולד ילד אחד חי. זה כמובן משהו גדול. והילד גדל, והוא ילד יפה ומוצלח ומצליח, וההורים כל פעם אוהבים אותו יותר. אז הם דואגים לו: הם מספקים לו מורים, ואחרי כל המורים הללו הוא נעשה יותר מוצלח, ויותר חכם, ועוד יותר מבריק. והם נותנים לו בגדים חדשים, כובעים חדשים, והוא נהיה בכל פעם יותר יפה. ויש משהו שמתחיל לכאוב להורים: הם היו רוצים איכשהו לבטא את האהבה שלהם, הם היו רוצים לעשות משהו כדי שהאהבה הזו תקבל איזה ממשות, מפני שבכל פעם הם נהיים חולים מזה, מסתכלים עליו וחולים מאהבה, ואין להם מה לעשות. זה מציק להורים, עד שיום אחד הילד חולה במחלה קשה, ואומרים להורים - אגב, ראיתי פעם מקרה אחד קרוב לזה - אומרים להם: "תראו, הילד הזה צריך שישתילו חתיכה של בשר". אז ההורים אומרים: "אה, זו הפעם הראשונה שאנחנו יכולים לעשות משהו טוב בשבילי".

שליחות יהודית. חוויה עולמית!

חולמים על שליחות חווייתית?

הצטרפו אלינו להכשרה מעשית ומרתקת לפני יציאה לשליחות בתפקידי הנהגה, רבנות וחינוך בקהילות יהודיות בעולם!

מלגה חודשית
בתקופת
ההכשרה

מיועד לזוגות
נשואים עד גיל 35,
דוברי שפה זרה

ליווי במהלך
השליחות
ולאחריה

שיבוץ
בתפקידים
בקהילות בחו"ל

לפרטים ולשליחת קו"ח: 054-6371662

www.otsamiel.org.il • dani@ots.org.il

אחרי שאנלתי את הדג המלוח אני מפסיק לאהוב את הדג המלוח הזה, ומתחיל לאהוב דג מלוח אחר. אחר כך, הוא אומר, יש אהבה שאנשים אוהבים אחד את השני בלי הרצון בלוע, לקבל, ליהנות דווקא - אלא מפני שטוב להם בחברה זה עם זה.

אני רוצה להגיד לכם: כשאוהבים ושולחים פרחים - זה לא דבר רציני. כשאוהבים, בן אדם צריך לחתוך בשר. לשבת, לבוא לסמינר, ללכת לסמינר, לכתוב מכתב ולקבל מכתב - זה כמו לשחק בפרחים, זה נחמד מאוד, אבל זה לא אהבה, וזה גם לא סיפוק של אהבה. כשיש משהו רציני,

פירושו של דבר שאני מתאמץ, שאני עובד על זה, שאני לוקח את הדבר הזה לא רק ברצינות בצורה המופשטת שלו, אלא שאני עובד עליו, שאני ממלא את הדרישות שלו, שאני מזיע עליו, שאני לא ישן בגללו - אז אני יכול להרגיש שאני עשיתי משהו בשביל האהבה.

אני רק אגמור בעוד סיפור קטן. חצי סיפור מתוך רומנסה מזרחית שנכתבה לפני הרבה שנים, קצת כמו הסיפורים של אלף לילה ולילה, אבל סיפור יהודי. והסיפור הזה נקרא: "מעשה בחבר וחצי". יושב איש עשיר מאוד בעיר בגדאד, ויש לו בן, והבן כל הזמן מסתובב ברחובות עם הידידים שלו, נמצאים ביחד, אוכלים ביחד, שותים ביחד, מבליים ביחד. והאבא אומר: "מה אתה מוציא כל כך הרבה זמן?", והבן אומר: "על מי אני אוציא את הזמן אם לא על החברים שלי?". הוא אומר לו: "הם כולם לא חברים שלך. אתם אוכלים ביחד, שותים ביחד, אלה לא חברים". בסוף הוא שואל את הבן: "כמה חברים יש לך?", אז הוא עונה: "יש לי מאה חברים". האבא אומר: "תראה, אתה איש צעיר, ואתה אומר שיש לך מאה חברים; אני, בכל החיים שלי, שהם יותר ארוכים, אני הצלחתי להשיג רק חבר וחצי. אז בוא נבדוק את החברים שלך ואת החברים שלי". ואז הוא אומר לבן: "אתה יודע מה? בוא נעשה ניסיון. תיקח שק גדול, תשים בו גופה של עגל, ותלך לאחד מהחברים שלך, ותגיד לו שעכשיו היה לך דו-קרב עם יורש העצר, ואתה הרגת את יורש העצר, ואתה מבקש שהוא יחביא אותו ויקבור אותו, ותראה מה הם יעשו".

הוא לוקח את השק הזה, ודופק על הדלת של חבר, ומספר לו את הסיפור. החבר סוגר לו את הדלת ואומר: "זה לא מספיק שאתה הולך להרוג את עצמך, אתה רוצה גם שיהרגו אותי? תצא מכאן החוצה, אני לא מכיר אותך!", וככה הוא הולך מחבר לחבר, והם בכלל לא מכירים אותו, הם לא רוצים לדבר אתו, הם לא שמעו עליו בחיים שלהם. עד שהוא גומר את כל החברים שלו. חוזר הביתה לאבא שלו ואומר: "עכשיו נראה. אתה אומר לי שככה זה חברים? אולי גם שלך זה כך?" אומר לו האבא: "תראה, החבר שלי לא נמצא בעיר הזאת, פה יש רק החצי-החבר שלי. ומכיוון שנמצא פה החצי החבר שלי - תנסה אותו". הוא נתן לו את הכתובת. ושוב, האיש הצעיר הולך, עם אותו סיפור, לאותו חצי חבר. והחצי חבר, אומר לו: "תראה, עשית מעשה מטופש ומטומטם, ואם אני אחביא אותך אני מסכן את החיים שלי, מפני שהמטרה תהיה אחרי. אבל אין מה לדבר, אתה בן של החבר שלי, בוא תיכנס".

אני לא אסיים את הסיפור, אבל הסיפור שם ממשיך שהבן, שמתחיל להבין מה זה נקרא חברות, אומר לו: אם זה חצי חבר, הייתי רוצה לראות מי זה חבר שלם. ■

השמה מודת לשיעורים הפדגוגיים עד דצמבר 16.7

ימי העיון בתנ"ך

בגוש עציון ובדיגיטל

ימים ראשון-רביעי, ג'ו' במנחם אב | 3.8-31.7

גם השנה ימי העיון יתקיימו בשלוש תוכניות שונות: שיעורים פרונטליים בגוש עציון, שידורים חיים ותוכנית מקוונת

תוכנית ייחודית לט' באב

תוכנית ערב מקוונת וייחודית

שידורים חיים מהשיעורים בגוש עציון

שיעורים פרונטליים בגוש עציון

הרצוג. לדעת. לחנך.

להרשמה ולצפייה בתוכנית המלאה היכנסו לאתר המכללה: herzog.ac.il

ניתן להקדיש שיעורים לכבוד/לזכר יקירכם

חוזרים לספר הספרים

משרד החינוך

משרד החינוך מזמין את הציבור הרחב,
מגיל 21 ומעלה, להירשם:

חידון התנ"ך הארצי למבוגרים

ה'תשפ"ג

שלב החידון המחוזי בכתב יתקיים
י' אלול תשפ"ג, 6.9.2022

לחומר הלימוד לשלבים השונים והרשמה היכנסו:
katzr.net/3c96f4 או סרקו את הקוד:

בברכת

"כי תבוא חקמה בליבה ודעת לנפשך ינעם"
(משלי ב')

מישר החינוך

בית חינוך חברתי, ערכי ולימודי

מאה ברכות ביום? מאה מחוות ביום!

אורה שושן

ראש מרכז חינוכים לזוגות ומשפחה בית שאן העמק

החוקר גיון גוטמן חקר ומצא שלצורך הצלחה בבניית קשר זוגי, יש לעשות לפחות מאה מחוות ביום זה לזו. מחוות יכולות להיות בשפות שונות של אהבה, ועלינו ללמוד להשתמש בכל השפות השונות וכך להעצים את המרחב הזוגי. ישנה שפה של מילים טובות, שפת המגע, זמן איכות משותף, מתנות ומעשים יזימוניים של עזרה הדדית אחד כלפי השני.

הרבר שהכי ממלא את המרחב הזוגי זה היכולת לשקשר שלנו, והיכולת לראות את מה שיש בכך, בת זוגנו, ולא את מה שאין.

הנטייה האנושית היא להמשיך לעסוק בבעיות, בביקורת שיש לנו, ובמה שלא טוב. יש לנו אשליה שאם נדבר על הקושי, זה יקדם את המציאות. אך ההיפך הוא הנכון. המטב המעמיק על הטוב מעצים ומשרדג אותו.

במפגש עם זוגות בקליניקה שלנו, אני נוהגת לפתוח את השיחה השבועית באופן כזה שכל אחד מספר לשני מה הוא שם לב שקידם את הקשר הזוגי. מה כל אחד הבחין שהשינה/השתדלה בו. זה תמיד גורם לריכוך והרגשה טובה. לאחר מכן ניתן לפנות לדברים שצריכים עוד עבודה בהם, מתוך שראינו כמה התקדמנו.

אחד הרעלים העיקריים בין בני הזוג הוא השיפוטיות והביקורת הממושכים. הביקורת נובעת מהמחשבה שאנחנו כזוג מהווים ישות אחת, ואם בן הזוג מתנהל באופן שלא נראה לנו, או יש לי את הוכחה לחנק, 'לשפץ' ולנסות לשנות אותו ללא הרף. המחשבה שזו זכותי, גורמת למרחב הזוגי להיות דחוס ולא נקי. אך האמת היא, שכל אחד יכול לשנות אך ורק את עצמו. עלי לבחון מה אני מביא לזוגיות, ואיך אני זה שיוצר מרחב לא נקי. על כל אחד לקחת אחריות על עצמו, מבלי לנסות לשנות את האחר.

כמובן, מכיוון שאנחנו חיים ביחד - למעשים ולהתנהגות של כל אחד יש השפעה על השני. קשה להתעלם לגמרי מביקורת שיש לנו אחד על השני/ה. במקרה כזה של פערים, חשוב לשתף בימה מפריע לי ופוגע בי בהתנהגות שלך, מתוך כנות וללא האשמה. חשוב שהבקשה לא תהיה אמורפית, אלא מדידה, ספציפית וחיונית.

לצד השני נותר להיות בהקשבה אמיתית. מה זה אומר? זה לצאת רגע מעצמי ולחצות את הגשר כדי להיות במקום של השני. אנחנו צריכים לזכור שכל תסכול הוא הופעה לכיקור בעולם של השני - אין צורך לפחד מתסכולים וקונפליקטים. חשוב לראות בכל קונפליקט פתח לגדילה, התרחבות וצמיחה. כדי להתמקד בטוב כדאי ליצור טקסים, זמן של מפגש בוקר/ סיום היום/ ארוחות משותפות ואמירות מחוקות. לנסות כמה שיותר ליצור אים של אינטימיות בתוך המחויבות הורית והמשפחתית. לתת פינוקים אחד לשני ולהיות במרדעות למרחב מחולל שינוי.

בפגישות עם זוגות, תמיד מרגש אותי לקלוט שבסופו של דבר לשני בני הזוג יש את אותה הכמיהה. נשאר רק ללמוד איך לדבר אותה, לפתוח אותה ברכות, להעביר אותה לבן/בת הזוג בכנות ולהגדיל את האהבה.

בנס בית שאן 'לעורר את האהבה 6', יתקיים אירוע ביום חמישי, ט"ו תמוז, 14.7.22 במרכז עידן בבית שאן, בין השעות 9:00-20:00. והוא מתווה אירוע שיא של פעילות המרכז לאורך השנה המתמקדת בחיזוק חזיונית ולבניות התא המשפחתי ונתן קריאת כיוון לשנה הבאה. לכרטיסים חמשו בגודל - בנס בית שאן 6.

יזמתה ישראל מהי אלוקין שואל מעמך...
מכאן תקנו חייל שחייב אדם לברך מאה ברכות ביום.

ברכה היא למעשה הכרה בטוב. חייל מלמדים אותנו לתת דעתנו על כל הדברים הטובים שהקביה נתן לנו, על אף האתגרים. אם נתמקד בטוב ונברך עליו, נגיע לאהבת ה' ויראתו.

גם בקשר הזוגי שלנו, העבודה שלנו היא להתמקד בדברים הטובים, לברך עליהם אחד באוזני השני וכן להגביר את האהבה.

המרחב הזוגי זקוק להזנה תמידית על ידי הבעת אהבה זה לזו לאורך שעות היממה. כאשר אנחנו מחויבים להשקיע בקשר הזוגי ולהיות עדים אליו, הוא מתעצם ומשפיע על היוזמים שלנו.

בואו להגשים את כל

החלומות שלכם

מתקן החלומות

ספרו האהוב של
אורי אורבך ז"ל
במהדורה מחודשת

לרכישה סירוק:

לרכישה מקוונת:
Siman-Kria.co.il
לפרטים: 02-5667118

ניתן לרכוש גם בחנויות ההוצאה:
רח' בנימי נשרים 13, ירושלים
שד' גולדה מאיר 255, קניון רמות, ירושלים

בית מדרש לתנ"ך

עז לישראל

ע"ש עזר וזלמן ח"י

מדרשת עז לישראל בירושלים ללמוד תנ"ך

חדש
מסלול ייחודי
להכשרת מחנכות!
עיסוק באתגרי
החינוך בדורנו

בשביל הנשמה | בשביל התואר

תכנית ההוראה של מדרשת עז לישראל

בית מדרש שהוא בית

לימוד תנ"ך עמוק ומחיה באוירה חמה במדרשה
תכנית ייחודית בהוראת תנ"ך הכוללת היכרות עם כל ספרי התנ"ך

לימודי התנ"ך מתקיימים בימי רביעי במדרשה בירושלים
יום לימודים נוסף (לפי בחירת החוג) במכללת הרצוג בגוש עציון (בשילוב למידה מרחוק)

רשימת החוגים הניתנים לשילוב עם לימודי המדרשה: חינוך מיוחד | לשון עברית | אנגלית | ספרות
מדעי הטבע | גאוגרפיה | אזרחות | תושב"ע | מדעי המחשב | היסטוריה | לימודי א"י | תקשורת | מחשבת ישראל

חרות: 0546396667 | **לפרטים**
רעות לרר ראש המדרשה: 0508751947 | **וקביעת**
ozleisrael.co.il | **ראינות**

להזכירו לפניהם לטובה - נתחוויר לי סוף-סוף גם דברי חותני...

סיפורי חסידים | זמן רודמן

אראנו ולא עתה

כד"ר

"אראנו ולא עתה" - רואה אני שבחו של יעקב וגדולתו, אך לא עתה הוא (קיומם של הדברים שאני צופה) אלא לאחר זמן. (רש"י)

"הקשיבו היטב ואסביר לכם: כל יהודי נשלח לעולם-זהו כדי לתקן ענייני מסויים. אם הוא מחסר משהו באותו עניין, מוכרח הוא להתגלגל פעם נוספת לעולם, ובגלגולו השני או השלישי עליו לתקן את שהחסיר קודם לכן. כך מובא בוהר הקדוש ובכתבי האר"י ז"ל.

"מניין לו לאדם כי נמצא הוא בגלגול וכי עליו לתקן ענייני מסויים? התשובה היא שרואים לאיזו מצווה הוא משתוקק ביותר, ואז יודעים כי מצווה זו זקוקה לתיקונו. לפעמים פוגשים אדם מסור ונתון למצוות צדקה - וזה סימן כי בא לעולם כדי לתקן מצווה זו, שאותה הזניח בגלגול קודם. כך

האדמו"ר מסוכטשוב, הגאון רבי אברהם בורנשטיין (בעל ה'אגלי טל' וה'אבני נזר'), היה בעיצומו של שיעור בתלמוד הירושלמי. עשרות תלמידי הישיבה שהקים בעיירה סוכטשוב השוכנת על גדת נהר המזורה, כשישים ק"מ מוורשה, גדשו את היכל בית-המדרש והקשיבו בריכוז להסבריו מלאי החריפות ושופעי הבקאות של מי שכבר בנעוריו כונה בפי כל 'העילוי מאולקוש'.

לפתע השתתק רבי אברהם ושקע בהרהורים. זה לא היה אופייני לגאון, שנהג למסור את שיעוריו בשטף ובקול רעש גדול, 'כנתינתה מסיני'. כעבור דקה האירו פניו של הרבי באור מיוחד וקריאת התפילות נפלטה מפיו.

טבעי היה כי הדבר יעורר את סקרנותם של התלמידים, אך הם לא העזו לשאול על כך את רבם. את החידה פתר במהרה רבי אברהם בעצמו.

"תלמידי היקרים", פתח ואמר, "הנה זה עתה למדנו בגמרא על המקרה של רבי טרפון ואמו: האם טיילה בשבת בחצר ביתה ולפתע נקרע סנדלה. הניח רבי טרפון את כפות-ידיו תחת רגליה והייתה מהלכת עליהן עד שהגיעה למיטתה. מוסיפה הגמרא ומספרת, כי פעם אחת חלה רבי טרפון, ובאו החכמים לבקרו. אמרה להם אמו, 'התפללו על טרפון בני שהוא נוהג בי כיבוד יותר מדי', וסיפרה להם את המעשה בסנדל הקרוע. בתגובה ענו לה החכמים: 'אפילו הוא עושה כן אלף-אלפים, עדיין לחצי הכיבוד שאמרה התורה, לא הגיע!'".

התלהטו פניו של רבי אברהם. "הייתכן?!", הגביה קולו, "אם דואגת פונה אל החכמים בבקשה להתפלל על בנה החולה, והיא מעוררת עליו זכות; האם לא ראוי כי החכמים יסכימו עמה ואף יחזקו את דבריה? ! מדוע אם-כן נהגו כפי שנהגו; ביטלו את דברי האם והמעייטו ממעשה בנה? !".

התלהבותו של רבי אברהם גברה והוא החל להתנועע מצד אל צד.

"הסכיתו ושמעו מעשה שאירע לי עצמי", אמר במפתיע, סוטה לכאורה מדבריו הקודמים. "ובכן, עוד בהיותי סומן על שולחן מורי וחותני הגדול, הצדיק רבי מנחם-מענדל מקוצק זכותו תגן עלינו, נפילתי פעם אחת למשכב והייתי שרוי באפיסת כוחות. בני הבית שלחו שליח מיוחד לאבי (רבי זאב-נחום, רבה של ביאלא ומחבר הספר 'אגודת אוזב'), שיבוא מיד לקוצק.

"אבי עזב את כל ענייניו ובה לבקרני. בהגיעו נודע לו כי חותני, הרבי מקוצק, לא התרגש כלל לשמע הידיעה על מחלתי ואפילו לא נכנס לראותני. הדבר הפליאו מאוד. הוא אור עוז, נכנס לחדרו המסוגר של הרבי ופרץ בבכי. 'רבי!',

הוא אזר עוז, נכנס לחדרו המסוגר של הרבי ופרץ בבכי. "רבי!", קרא, "הפקדתי בידכם את בני היקר, נתתי אותו לכם לחתן, מתוך ביטחון כי תשגיחו עליו; ועתה שומע אני כי אפילו לא הלכתם לבקרו!"

גם מי שעוסק רבות בלימוד תורה ובכל מצווה אחרת. כל נשמה נמשכת אל העניין שלשמו היא ירדה לעולם.

"כשהשתבחה אמו של רבי טרפון בהידור המיוחד של בנה במצוות כיבוד אָם, למדו החכמים מדבריה כי רבי טרפון בא לעולם לשם תיקון מצווה זו. על יסוד זה חשבו החכמים שאולי כבר תיקן את המצווה וממילא תם תפקידו בעולם והגיעה שעתו להסתלק. לפיכך אמרו החכמים לאמו של רבי טרפון, דעי לך, כי אפילו למחצית מצוות כיבוד אָם עדיין לא הגיע. בכך בעצם גזרו לו עוד שנות חיים.

"וכך גם אבי", השלים הרבי את דבריו, "כשסיפר לחותני הקדוש על לימודי עשרים שעות ביממה, הבין מכך חותני כי באתי לעולם כדי לתקן ענייני זה, שכפי הנראה קלקלתי בגלגול קודם. ואם-כן, לנוכח התמדת הרבה, אפשר שכבר תיקנתי זאת ויכול אני להסתלק מהעולם! לכן ביטל חותני את דבריו באומרו, 'הלזה לימוד ייקרא?!'. בדיבור קצר זה חתך חותני את הדין כי טרם הגיע יום פקודתי"...

האדמו"ר מסוכטשוב נסתלק מהעולם למעלה מיובל שנים לאחר הסתלקות חותנו 'השרץ מקוצק'.

קרא, 'הפקדתי בידכם את בני היקר, נתתי אותו לכם לחתן, מתוך ביטחון כי תשגיחו עליו; ועתה שומע אני כי אפילו לא הלכתם לבקרו! האם יודע הרבי כי אברהם'לה שלי רגיל לשבת ולהגות בתורה עשרים שעות ביממה? !...'

"חותני הקשיב לאבי והפטיר: 'הלזה לימוד ייקרא?!'..."

"אבי ידע לפני מי הוא עומד, בהכירו היטב את צדקותו וחריפותו של חותני, ויצא מהחדר שבור ורצוצן, בלי לספר לאיש את דברי הרבי.

"לאחר כמה ימים חלפה מחלתי, בדרך מהירה מהמצופה. רק כשהחלמתי לגמרי סיפר לי אבי על חילופי הדברים התמוהים והסתומים בינו לבין חותני.

"ארבעים שנה שמרתי את הדברים בזיכרוני וככל שהתאמצתי לרדת לסוף דעת חותני, לא הצלחתי. הייתכן?! , שאלתי את עצמי, הייתי חולה מסוכן; אבי הזכירני לפני הרבי ולימד עליי זכות, על לימוד תורה עשרים שעות ביממה; בתורה נאמר 'כי בי ירבו ימין ויוסיפו לך שנות חיים'; והנה חותני מבטל את התמדת כלאחר-יד?!...".

רבי אברהם מסוכטשוב עשה אתנחתה קלה, ממתין שהדברים ייקלטו בלב השומעים. "והנה עתה", המשיך, "בלמדנו את סיפור הירושלמי על רבי טרפון ואמו, ותגובת החכמים כשביקשה

ספרי איכות לכל המשפחה להשיג בחנויות הספרים המובחרות הפצה ראשית: 03-9600770

זמן רודמן להתרגש, להחכים, ליהנות.

אפתחיש. בשביל הנשמה.

תוכנית בית המדרש בלימודי התואר השני

בהובלת הרב ד"ר נעם סמט וד"ר גלעד לנדאו

שיעורים מגוונים
מר"מים משיבות שונות

ימי שלישי אחה"צ
בהיכל שלמה

לימוד בית מדרשי
בחבורה איכותית

הרצוג. לדעת. לחנך.

לפרטים: 074-7214487 או היכנסו לאתר המכללה: herzog.ac.il

ישראל ועמלק

דמיון מפליא או ניגוד תהומי

השורש הנעלם - כרדוקס הידיעה והבחירה במשנת ר' צדוק הכהן מלובלין

ספרו של אביחי צור (תבונות, אלון שבות, תשנ"א)

ביקורת ספר / הרב ברוך כהנא

ושהוא עכשווי ועדכני. ההשוואות שעורך צור בין תפיסותיו של עמלק לפי רבי צדוק ובין תיאוריות פוסט-מודרניות מפתיעות כל-כך ברלוונטיות שלהן, עד שאנחנו תוהים כיצד נכתבו דברים כאלה בידי אדם שחי במאה התשע-עשרה, באקלים רוחני ותרבותי שונה לחלוטין משלנו.

לפי צור, רבי צדוק מסביר שישראל ועמלק חיים שניהם לאור אידיאה של חופש מוחלט. ההבדל נמצא במקורו העמוק של החופש הזה. החופש הישראלי נובע מדבקותם של ישראל בא-ל האינסופי והאחדותי, הנעלה מכל הגדרה או 'מהות'. מכיון שכך, ישראל מתנגדים לכל סוג של כפייה, ובכך הם שונים הן מהמלאכים והן מיתר אומות-העולם. שהרי המלאכים, כידוע, מוגבלים בהגדרות נוקשות: מיכאל הוא שר החסד, גבריאל שר הגבורה; לכל אחד מהם הגדרה משלו ומהות משלו. גם לאומות-העולם יש 'שרים' הקובעים את מהותן. חז"ל הסבירו שיש אומות העובדות לאש ואחרות העובדות למים - ואין אומה יכולה לשנות את מהותה (תענית ה, ב). ישראל, לעומת זאת, שאינם עובדים לאותם שרים אלא לקב"ה שיצרם, אינם כבולים לשום מציאות חברתית או רוחנית. לדעתו, דברים אלה מאירים באור חדש משפט נוסף, שגם אותו למדנו לשנן: 'אין לך בן חורין אלא מי שעוסק בתלמוד תורה'.

מצוות התורה לא באו לכבול, אלא לשחרר אותנו מכבילות למציאות פיזית-חברתית מוגבלת. כל מצווה מציעה דרך להתמודד עם צורך כלשהו - פיזי נפשי או חברתי - בלי להיות כבול אליו. מטרתן הסופית של המצוות היא כינונה של חירות גמורה. (הדברים ארוכים ולא אכנס לעומקם משום שמטרתו, כאמור, להתמקד ביחס שבין ישראל ועמלק).

גם עמלק - כמו ישראל - רוצה לחיות בחופש גמור ומוחלט. אלא שעמלק אינו חפץ בחופש מתוך חיבור לאינסוף האחדותי, אלא מתוך הפרדה של הכוחות השונים ומרידה בכל חיבור שהוא - גם חיבור לבורא עולם. מרידתו נובעת מסירובו לכל הגבלה על בחירתו החופשית המקרית, שבה הוא רואה את עצם מהותו. כך כותב למשל רבי צדוק: 'עמלק, שנאמר בו 'אשר קרן' - שנתלים במקרה, כי כפי שורשם כך הם כל עניינם... וזהו מצד הבחירה' (מובא אצל צור, השורש הנעלם, עמ' 946).

לא קל להתייחס לספר כמו 'השורש הנעלם'. מדובר בשלשה כרכים עבים המחזיקים כמעט 1500 עמודים, ספר החוקר את הגותו החסידית העמוקה של רבי צדוק מלובלין, מגדולי ההוגים היהודים במאה ה-19, בהיקף ובעומק בלתי מצויים, הרבה מעבר לכל מה שנכתב עליו עד כה. הכל מכירים בעמקותו של רבי צדוק, בחדשנותו ובתעוזתו, אבל כמות החומר ומורכבותו הקשה על קבלתו כחלק בלתי נפרד מהדיון הנפוץ בעולם הרעיונות היהודי. אולי משום כך לא זכה רבי צדוק למעמד שזכו אליו הוגים כמו אדמו"רי חב"ד, רבי נחמן או הרב קוק - למרות שאיכות רעיונותיו אינה נופלת מאף הוגה אחר.

למעשה, ההתייחסות מלאה לתכני הספר היא בלתי-אפשרית בגלל היקפו העצום, המגוון המסחרר של נושאים, והתעקשותו הברוכה לברר כל פרט ופרט ממשנתו של ההוגה הדגול ולהביא לו שלל מקבילות מתפיסות הגותיות מערביות. מצד שני, עבודת ענק כזו אינה מאפשרת שלא להתייחס אליה. לאחר שמתפרסם ספר כזה, אי אפשר לחשוב ברצינות על נושא מן הנושאים העולים בו מתוך התעלמות ממנו. אנחנו נתקלים בו כפי שנתקלים בהר: קשה לטפס עליו, אבל קשה באותה מידה לעקוף אותו.

לפיכך, לא אנסה לעלות בהר, אלא לגעת בקצהו: אבחר נושא אחד - כמו היחס שבין ישראל לעמלק - ואתבונן מעט על מהפכנותה של תפיסת ר' צדוק לגבינו, כפי שעולה מספרו של צור. כולנו יודעים לדיקלם 'שמלחמה לך' בעמלק, שהוא הייצוג האולטימטיבי של הרוע ושזו הסיבה שמחייטו היא אחת ממצוות התורה. עמלק מייצג עבורנו את הקוטב המנוגד לישראל, 'בנו בכורו' של הבורא. עמלק מייצג מרד מוחלט בשלטונו של הבורא, מרד שלמענו - כך לימדונו חז"ל - היה מוכן למסור את נפשו. מה אפשר להוסיף על דברים נחרצים כאלה?

בסעיף ארוך ומורכב המוקדש לכך בספר, מראה צור כיצד רבי צדוק, כהרגלו, הופך את התמונה על פיה. רבי צדוק מצביע דווקא על דמיון מפליא בין ישראל לעמלק, וטוען שדווקא מהדמיון הזה נובע הניגוד התהומי ביניהם. יתירה מזאת, בנספח מסועף לארתו סעיף, אנחנו מגלים שהדמיון - וההבדל - הזה יכול לבאר את המאבקים הרוחניים של דורנו,

עצמו: יצירת התשובה מתרחשת בעולם חסר השראה של הסתר פנים, ומתגלה בעצמה כתורה אלוהית; עמלק חותר אמנם לאינסוף מתוך התסתייגותו ממהותנות מגבילה, אך בהתנתקו מהאינסוף האלוקי סופו קריסה פנימה בגבולותיו הסופיים ומחייית עצמו. בנקודה זו אני חלוק על צור. לדעתי, את היחס בין ישראל לעמלק יש למשול לשני אמנים. האחד כולו השראה: היא המקור היחידי לאמנות ואין לו שאיפה מלבד מתן ביטוי מלא לה. הוא אינו מוכן להשתייך לשום זרם אמנותי, הודף כל השפעה, מסרב לכללים ולהגדרות. יתכן שהיה מוכן לשאוב מזרמים קיימים, אבל בתנאי שיחוש שהם משרתים את השראתו ואינם פוגעים בה. האחר אינו מוכן לכפוף את עצמו לשום מקור, אפילו לא להשראה נפשית או רוחנית עליונה. גם הוא מוכן לשאוב מזרמים קיימים, ובלבד שלא יחוש מחויב להם. הוא חש שחירותו היא הרבה יותר רדיקלית, הרבה יותר עמוקה, ויילחם בשמה בכל סוג של השפעה על אמנותו, ובכל מי שיטה אותו מגחמותיו הרגעיות.

יתכן שאילו נפגשו שני האמנים האלה, היו מוצאים, לרגע אחד, לשון משותפת. שניהם היו שוללים את אותן השפעות ומתנגדים לאותה שמרנות אמנותית המגבילה אותם. אבל לאחר אותו רגע, היו מזהים זה בזה את הפכס ומתנגדם הגמור. האמן הגחמני היה רואה את יריבו, הכמה לבטא השראה עליונה ומופלאה, את המר באויביו: הרי גם הלה ידחה את ההיסחפות אחרי גחמות של רגע – ואולי אף ביתר חריפות ועוצמה מאותם אמנים שמרנים שבהם גם הוא מרד. ייתכן שיהיה סבור שעצם ההליכה אחרי השראה עליונה היא מסוכנת, הוכחה לכך שהחופש שבו

דוגל יריבו הוא מוגבל (ואולי גם מזויף). באותה מידה, גם אמן ההשראה היה מזהה את יריבו הגחמני כאויב מר לכל מה שהוא מנסה לעשות: הזרמים השמרנים – היה אומר לעצמו – לפחות מנסים לבטא משהו, ואילו זה מבקש להחריב את הכל. לא היה עובר זמן רב, והייתה פורצת ביניהם מלחמת עולם – כמו בין ישראל ועמלק.

עמלק הניוסטמודרני

והנה בנקודה הזאת, עולות בי – כמעט מבלי משים – מילתיו של שיר אהוב:

מי יגיד מה זה טוב?

מי כאן יחליט מה זה רע?

כל ההבדל מילה

בא לי לשיר, לה לה...

האם רבי צדוק היה רואה באהוד מגור סוג של עמלק? אני משוכנע שלא. הוא היה רואה בו קורבן של אווירה תרבותית מסוימת. שהרי אין זה מקרה ששירו של מגור נכתב בתקופה שבה הניצו ניצני הפוסט-מודרנה. כפי שמראה צור בנספח לסעיף הדין בעמלק, הפוסטמודרנה – ממש כמו עמלק בתיאורו של רבי צדוק – כולה מרד, כולה כפירה בכל 'אמת' כפויה או 'אובייקטיבית'. כשמתבוננים בתהליך דרך

מכיוון שכך, עמלק אינו מכיר בשום חוקיות ובשום מציאות – רוחנית או אחרת – המגבילה את בחירתו. לפי רבי צדוק, אין זה אומר בהכרח שרצונו של עמלק לבחור ברע; באופן מפתיע הוא טוען שעמלק מוכן לבחור אפילו בטוב, אבל רק אם יבחר כך לפי החלטתו החופשית ובהשתדלותו שלו: "עמלק הוא שורש אותה זוהמה (של הנחש שהסית לבחור ולהיות כאלוהים), שידע כל מיני כוחות הפכיים ורוצה בהשתדלותו לבחור בטוב" (מובא שם, עמ' 938).

בעמדתו זו ממשיך עמלק את תודעת הנחש הקדמוני, שהסית את אבינו הקדמון לנסות להיות 'כאלוהים' ו'לדעת' בעצמו את הטוב ואת הרע. אף אחד לא יאמר לו מה לעשות. אלא שצריך להיזהר בנקודה הזאת: אין מדובר בגחמנות לשמה, אלא בעמדה רעיונית ששורשה עמוק. כמו ישראל, עמלק כופר בכל דימוי, אידיאה ו'מהות' קבועה מראש; אלא שישראל כופרים באותן מהויות בשמה של דבקות באינסוף שמעבר לכולן, ואילו עמלק כופר בהן בשם בחירתו המקרית המוחלטת, בשל גחמותיו שלדעתו הן הדרך לדבוק באינסופיות.

להבנתי, כך מתגלה חוסר האמונה המוחלט של עמלק בעצמו כאמונה עמוקה, שעליה הוא מוכן למסור את נפשו. גם עמלק מבטא אפוא יסוד עמוק ואלוהי, בדרך הגחמנות הצרופה – כמו המן שהפיל פור מתוך תפיסת עולם של אקראיות המתגלגלת לגורליות (ניתן לדמות זאת ל'מנוע אי הסתברות' מהספר מדרוך הטרמפיסט לגלקסיה של דוגלאס אדאמס). אבל הקשר לבורא כאן הוא כולו על דרך השלילה (וכפי שמראה צור, לפי ר' צדוק, קיומו של כל דבר תלוי ברצון האלוהי בו, והרצון האלוהי בעמלק הוא במחיתו, בשלילתו):

דרך של איון ואיפוס כל מציאות אמפירית. עמלק הוא כמו הרשעים הגמורים, שלפי בעל התניא נפשם האלוהית נעלמה מהחיים המודעים (שם שולטת נפשם הבהמית), אך מצד עצמה היא מתקיימת כולה דווקא באור העליון, 'המקיף' (להבדיל מ'הפנימי'): במובן מסוים יש יסודות אלוהיים המופיעים בה ביתר שאת מאשר אצל בינונים וצדיקים, אך הופעה זו היא על דרך השלילה.

ניתן להבהיר זאת באמצעות המושג הפרוידיאני של 'יצר המוות'. לפי פרויד יש ביצר זה מרידה נוראה בעצם הקיום, עד לאיפוס – אבל לא מתוך איזשהו מניע הניתן להבנה אמפירית (כמו תוקפנות, נקמה, או ניסיון עקיף להשיג הכרה), אלא מתוך מאיסה ממשית בעצם הקיום: שום דבר אינו טוב באמת. בעל התניא, עושה כאן צעד נוסף – שפרויד, כמובן, אינו עושה – וטוען שהמקור לשלילה מוחלטת זו הוא משהו בנפשנו המשווה את הקיים לאידיאה על-מודעת, אינסופית ('אור מקיף'), שלאורו הכול נראה חסר משמעות וערך. הדיון על עמלק מופיע בספרו של צור בפרק הדין בדמויות טיפולוגיות שונות במשנת רבי צדוק שפרצו את ההלכה מתוך תפיסות שונות, שאותן משווה צור גם לעמדות שבתאיות שונות. ואכן, נראה שאת דמותו של עמלק כפי שתארתי כעת – כשלילה מוחלטת שדווקא כזו מתגלה כאחווה באינסוף – ניתן להשוות למושגי של הנביא השבתאי, נתן העזתי: 'אור שיש בו מחשבה' – שהוא כוח קונסטרוקטיבי ובורא, 'אור שאין בו מחשבה' – כוח השואף לפשיטות הגמורה של האינסוף ועל כן הוא מחריב את כל המבנים הקיימים, ודווקא הוא האור העליון יותר.

צור סבור שישראל מקשרים לאחדות האלוהית גם את הממד המקרי

נובעת משיקולים מוצקים, וסבר בכנות שמהפכה פרולטרית תהפוך את העולם להרבה יותר טוב. פוקו, לעומתו, הסביר שבחר בערכי השמאל באופן חופשי לגמרי: אין סיבה לבחירתו, והוא גם אינו מאמין שמהפכה תיצור עולם טוב יותר מהקיים – הוא פשוט בחר צד וזהו. חומסקי היה מזועזע: 'פגשתי אדם נטול מוסריות לחלוטין', אמר לאחר המפגש.

צור מקדיש דיונים ארוכים ועמוקים לבירור איכויות השיח הפוסט-מודרני. הוא מצביע למשל על תפיסותיה של ג'ודית באטלר, הכופרת במהותנות היוצרת את המגדרים המוכרים לנו. בדיוק כפי שראינו לגבי עמלק, גם עבור בטלר הכל תלוי בבחירה, ואין שום מהות המכוננת אותה, כפי שכותב צור: 'לטענתה של באטלר, מהותו של האדם אינה איפוא מהות קבועה הנחשפת על ידי המעשים, אלא מהות דינמית המכוננת על ידם' (עמ' 1062).

דמות נוספת שצור מביא בהקשר הזה הוא הפסיכואנליטיקאי הצרפתי ז'אק לאקאן. יותר מרוב התיאורטיקנים הפסיכואנליטיים, זכה לאקאן להשפעה רבה בתחומי ההגות ומדעי הרוח (למען האמת, הרבה מעבר להשפעתו בתחומי הפסיכותרפיה). אין ספק שניתן לייחס חלק מהשפעתו למושג ה'ממשי' שלו: לאקאן מתאר שלשה 'משלבים' (שלושה אופנים של חיים נפשיים): למשלב האחד הוא קורא מציאות 'דמיונית', פנטזיה על קשר ואהבה מוחלטת (כעין תינוק המדמיון שהוא ואמו אינם נפרדים לעולם). למשלב שני הוא קורא מציאות 'סמלית' – והוא המבנה התרבותי התלוי כולו בשפה, בכללי התרבות והחברה. מאחורי שתי האופנויות האלה נמצא המשלב ה'ממשי'. וכאן הפתעה: ה'ממשי' של לאקאן הוא – כפי שצור מגדירו – 'ריקות מוחלטת' (עמ' 1059). לפנינו תיאור של הנפש כקליפה, המורכבת מדמיונות ומניסוחים תרבותיים, שבתוכה אין דבר וחצי דבר. לאקאן – טוען צור – מייצג את עולמו של עמלק, בעוד שרבי צדוק מייצג את עולם האמונה של ישראל: בעוד ה'ממשי' של לאקאן הוא ריקות מוחלטת שאינה מיסטית – בתפיסתו המיסטית של ר"צ הממשות האלוהית היא המלאות האניסופית והפרדוקסלית (שם). יש דמיון בין העולמות האלה, כשם שתמונת תשליל דומה לתמונת המקור. אותו דבר אבל להיפך.

כך, מושגיו של רבי צדוק שופכים אור מרתק על התהליכים התרבותיים-רוחניים המתרחשים בימינו אלה ממש. אנחנו מתבוננים במעבר מהעולם המודרני לעולם הפוסט-מודרני, ולא פעם, במפתיע, הוא נראה לנו כהתקרבות מדהימה לחשיבה היהודית, הקבלית-חסידית. והנה, טוען צור, התבוננות מעמיקה מגלה שהדמיון ביניהם הוא מסוג הדמיון שבין ישראל לעמלק. אין זה אומר שמדובר בהתפתחות שכולה רע – יש ערך רב לשבירת האשליות ה'מודרניסטיות'. הריקות המחרידה של הפוסט-מודרנה יכולה לקרב אותנו באמת למלאות המיסטית הישראלית, עליה מדבר רבי צדוק. אבל כל זה בתנאי שלא נלך שולל אחרי הדמיון, ונכיר במציאות החדשה כהווייתה.

בשולי הדברים כדאי להעיר: לעניות דעתי, אביחי צור המוכר כתלמידו המובהק של הרב שג"ר, עושה בספרו שירות רב-ערך לרבו. כידוע, הרב שג"ר היה מיחידי הרבנים בדורו שראו דווקא את ההזדמנויות הנפתחות לפנינו עם עליית העולם הפוסט-מודרני. ואכן, היו מתלמידיו שטשטשו את הגבול לחלוטין, והפכו את משנת הרב שג"ר לתפיסה פוסט-מודרנית מן השורה, כאילו היה מתלמידי פוקו ודרידה ולא מתלמידי רבי צדוק, רבי נחמן והרב קוק. אמנם צריך להודות שאכן, חלק מהתבטאויותיו יכולות לקבל פרשנות מהסוג הזה; אבל לעניות דעתי הרב שג"ר הבחין היטב בין תפיסתו לבין החשיבה הפוסט-מודרנית, ורק התלהבותו – המוצדקת – מעולם ההזדמנויות החדש שנפתח לפנינו יצרה את טשטוש התחומים. ניתוחו של צור את הדומה והשונה בין רבי צדוק להוגי הפוסט-מודרנה (הכולל דיון-צד גם בעמדת הרב שג"ר) יכול להציב את הגבול הבהיר בין קודש לחול, וכך להבהיר גם את משנת רבו.

אחזור לתחילת דברי: כל מה שכתבתי פה אינו מתייחס אלא לפרק אחד – למעשה נספח לפרק – מספר מקיף וארוך מאד. קשה להפריז בחשיבות מפעלו של צור, שיש לקוות שיחזיר את הגותו המופלאה של רבי צדוק למקום הכבוד הראוי לה בשיח האמוני שלנו.

המשקפיים המושגיים המוצעים לנו בספרו של צור, עולה בנו המסקנה המפתיעה שהחשיבה ה'מודרנית' שקולה לעבודה זרה ה'ריגילה', ואילו הפוסט-מודרנה מקבילה לחופש המוחלט של עמלק; ולא עוד אלא שהפוסט-מודרנה דומה להפליא לאמונת ישראל, בדיוק משום שהיא מנוגדת לה מהקצה אל הקצה. רבי צדוק היה טוען, שדווקא משום כך יש לפוסט-מודרנה שורש עמוק מאין כמוהו, ואפשר להעלותו בתנאי שלא נלך שולל אחרי הדמיון החיצוני.

המודרנה, בשעתה, האמינה שהתבונה תצליח, בסופו של דבר, להנפיק מעצמה אמיתות מוחלטות. לא רק אמיתות 'מדעיות' אלא גם אמיתות מוסריות ואידיאלים: ההומניזם, החירות, השוויון והאחוזה הן דוגמאות לאידיאלים מודרניים מופלאים. שורה ארוכה של הוגים דגולים עמלו על הניסיון לבסס את האידיאלים המודרניים על אדני התבונה הצרופה. אנשים יצאו למלחמות בשם אותם אידיאלים, בביטחון גמור שהם נלחמים למען אידיאל אמיתי ומבוסס. מזווית הראיה היהודית אפשר לטעון שיש ממש בכל אותן אידיאות, אבל עצם העמדתן בפני עצמן, לעיתים כמתנגדות זו לזו, ובתכליות שאינן קשורות לאור הא-לוהי האינסופי הכולל-כל הופכת אותן לסוג חדש של אלילות. הפוסטמודרנה, לעומת קודמתה, כופרת בכל האמיתות כולן – הדתיות וההומניסטיות כאחת – ואינה מוכנה להציע דבר במקומן. רק בחירה חופשית גמורה ומוחלטת. כמו ישראל, היא רואה אותן כסוג של עבודה-זרה (גם אם לא באותם מונחים), שסכנתה בסגירותה המהותנית הכפויה על המציאות.

הדבר מעלה בזכרוני את הוויכוח שהתנהל בשנות השבעים בין נועם חומסקי למישל פוקו. שניהם אנשי שמאל ידועים, לשניהם ביקורת וזה על התנהלות ארה"ב (הימים ימי מלחמת וייטנאם), על הקפיטליזם ועל המערב כולו. ההסכמה ביניהם כמעט מוחלטת. אבל בשלב מסוים הם ניסו להסביר זה לזה מה הביאם לאותה עמדה. לחומסקי לא היה שום קושי לענות: הוא האמין שעמדתו

מחברים לציבור הדתי לאומי מבפנים?
אוהבים שיווק ופרסום?

דרוש. מנהלת לקוחות

לעבודה במשרה מלאה

הצטרפו לצוות המנצח של
בראש סרוג

מקבוצת בולטון פוטנציאל

המשרה כוללת התנהלות שוטפת
מול לקוחות המשרד
שילוב של עבודה במשרדי החברה ברמת גן
ופגישות שטח

קו"ח למייל: drushimboldton@gmail.com
לציין במייל לתפקיד מנהל/ת לקוחות בראש סרוג
המשרה מיועדת לנשים וגברים כאחד

טיפול שורש לזוגיות

אני מאמין שכשאתה לומד על מה שמתחת לפני השטח ובאיזה מרחב הזוגיות שלך נמצאת, אתה מבין שהכל תלוי כך. אני מאמין שהפתרון נמצא אצלך, בן הזוג ולא אצלי, היועץ הזוגי. אתה רק צריך להכיר את הכלים ואלה כלים שמתאימים לכל מיני אנשים- כאמור- בדיוק בגלל זה אני מציג כמה וכמה מודלים. כל אחד יכול להתחבר למשהו."

מה מייחד את הדרך שלך על פני הגישות של יועצי הזוגיות השונים?

"אותה היכולת לחשוף דברים יותר עמוקים בנפש שבדרך כלל לא מודעים אליהם. הדברים מבוססים על יסודות תורת החסידות והקבלה. כשמציגים גישה כוללת רחבה

שמתאימה לכמה שיותר אנשים ובעיקר- כשהגישה כל כך פרקטית ועוזרת לאנשים לחולל שינוי, זה עובד. העקרונות שלי מאד מחוברים למציאות."

למה זוגיות היא דבר כל כך מורכב?

"כל אדם הוא עולם ומלואו. כשרוצים לחבר בין שני עולמות - אם החיבור הוא שטחי ולא כל כך תלתי - אז בסדר, זה לא כזה מורכב - ובעולמו ובימינו, הרבה מהשיטות של הזוגיות מלמדות לא להיות תלתיים זה בזה כי התלות הזו מעמידה את הקשר יותר בקשיים. אבל, אם רוצים לבנות משהו אמיתי ועמוק, חיבור של שני עולמות לאחד, זה יותר מאתגר. בימינו אנשים איבדו את האמון ביכולת ליצור אהבה אמיתית. אנשים מרגישים שזה בלתי אפשרי- זה מסובך ומורכב ואין אמן בזה. כשיועצים לעשות את זה נכון זה כבר לא מורכב כל כך וזה האושר בחיים."

מה קורה אם רק בן זוג אחד צופה בשיעורים שלך? תהיה לך תועלת?

"אני מאמין שכן. כשאתם עושה את שלו הוא מסוגל ליצור שינוי סביבו וזה דבר שחשוב לדעת."

יש הבדל בין נשים וגברים? אתה מתייחס לשני המינים בקורס?

"אני בהחלט מסביר בקורס מה שייך יותר לנשים ומה יותר לגברים, כי חד משמעית יש שוני ביניהם ובין ההתייחסות שלהם לדברים. ברוך ה' אני יכול להגיד בשמחה ובהתרגשות שכשהיתה התמדה ובני הזוג קלטו את היסודות ועבדו על היסודות והכלים, הם ראו שינוי עצום. העבודה היא לעשות התבוננות פנימית אמיתית- מה אני באמת רוצה, מה אני רוצה מהזוגיות הזו והאם אני שוב בוחר בזוגיות הזו? זה אלמנט מאד חשוב."

מהי עצת הזהב שלך לזוגות?

"להאמין שאפשר לתקן, ולהחליט להשקיע כי ההשקעה תמיד משתלמת."

הרבה מהסדנאות והקורסים בתחומים השונים, עברו לדיגיטל: אנשים אוהבים לקבל מידע בבית, מול המסך, בתנאים ובזמן שנוח להם. אבל נראה שיש תחום אחד שחייבים לטפל בו באופן פרונטלי: תחום הייעוץ הזוגי. הרב אליהו לוי, חשב אחרת ויצר קורס של תשעה שיעורים מאלפים שזוגות רבים מעידים ששינוי את חייהם ואת מערכת היחסים שלהם לטובה.

שמו של הרב לוי, הולך לפניו. הוא יועץ ומרצה בכיר בתחום הזוגיות וידוע כמי שפיצח את סוד הזוגיות על פי הקבלה "הקורס בנוי כך שהקהל הרחב- זוגות מכל גווי החברה יכולים ליהנות ממנו- כאלה שזקוקים להכוונה ועזרה ורוצים לטפל בבעיות שלהם מהשורש וגם כאלה שרוצים לשפר את הזוגיות ולתחזק אותה בלי שחוו מהמורות כלשהן. במקביל- הקורס נהדר גם ליועצים, מטפלים ואנשי מקצוע שעמוניינים לקבל כלים נוספים לטיפול בזוגות."

הרעיון לקורס הדיגיטלי צץ במוחו של הרב לוי, אחרי שניהל בית ספר עצמאי לטיפול זוגי ובמקביל היה רב קהילה בשכונת קריית משה הירושלמית.

"הקורס מתבסס על זה שבכל זוגיות יש קוביית מרחב ובני הזוג נמצאים בתוכה" הוא מסביר "הרי כל אחד מגיע לזוגיות עם מטענים, עם ציפיות, עם אופי, וגם עם מניעים- למה כל אחד מהם למעשה בחר בן/בת הזוג. הכל מתחיל מאינטרס. הרעיון הוא לתקן את המקום הזה של האינטרס ולעלות למימד גבוה יותר. לאורך הזמן, בני הזוג עולים במימדים ומשתחררים ממקומות 'מקולקלים' בתוך הזוגיות."

בתוך החיים הזוגיים, מסביר הרב לוי, יש מימדים שונים. כל זוג, נמצא בתוך מימד מסוים והשאיפה היא שהוא ידע איך לעלות למימד אחר. "הרבה פעמים בני הזוג מתמודדים עם אתגר, קושי כלשהו והכל קורה בתוך אותו מימד עליו אני מדבר- שם הם מנסים לשפר ולשנות. אבל מסתבר, ששם, היכולת לעשות זאת היא חלקית בלבד. לכן צריך לעלות מימד, כי אז כל מערכת המושגים שלך משתנה: הציפיות, התקווה, המניעים, אתה חווה את הזוגיות אחרת וזו המטרה שלנו."

ואיך עולים מימד?

"אנחנו מאמינים שהקשיים בזוגיות הם לא מקריים. כמו שהקדוש ברוך הוא שתל קשיים בעולם בכל מקום, כך הוא גם עשה בזוגיות, ולמרות מה שיכולים לחשוב, דווקא הקשיים הם הזמנה לעלות בדרגה, למימד גבוה יותר ושם- אותם קשיים כבר לא קיימים. אנשים עוברים תהליך ועלייה למימד גבוה יותר ואותם דברים שהטרידו אותם, הופכים ללא רלוונטיים וברור שזה דורש עבודה יום יומית."

אתה יכול לתת דוגמא?

לדוגמא, בחרו מסוים, התחתן עם בחורה כי הוא רצה לצאת מהבדידות שהיה בה, שאגב- זה מקרה מאד קלאסי. הנושא הזה מעמיד אותו כל הזמן מול המבחן של- האם היא אכן הוציאה אותי מהבדידות? אולי אני עדיין בודד בתוך הזוגיות? שוב- המעבר ממימד למימד מתגלה דווקא דרך הקשיים ולכן, יש לו הדמנות. אותו רגע של משבר או מה שהוא עובר, עוזר לו לחשוף את המניעים האמיתיים שלו וכך הוא מסוגל לעבור

תהליך ובעיקר לחפש בתוכו מניע עמוק יותר, מתוקן יותר, כזה שבונה את הזוגיות מחדש. כשהמניע משתנה, אנשים לומדים להבין מה מניע את הזוגיות שלהם. אני פורש בפניהם את המודלים השונים, המימדים השונים שנמצאים בזוגיות ונותן להם את הכלים להבין היכן הם נמצאים בזוגיות. הם לומדים מה תוקע להם את הזוגיות ובאילו כלים הם יצליחו לעלות למימד גבוה יותר וכך הזוגיות הופכת להיות טובה יותר.

איך עושים כזה תהליך עמוק דרך קורס דיגיטלי, מבלי שמכירים את המטופלים?

"הרבה פעמים אנשים מיואשים מהמצב הזוגי שלהם, הם רואים רק את המצוקה.

יאר זדורית (השמות המלאים שמורים במערכת), מספרים רשמים אחרי הקורס הדיגיטלי של הרב אליהו לוי:

יאר: "אנחנו נשואים כבר 8 שנים והורים לשלושה. הזוגיות שלנו ידעה עליות ומורדות ולא פעם גם פנינו ליינוץ. התייעצנו עם רב הקהילה, ניסינו להיעזר באנשי מקצוע. בשנים האחרונות הרגשנו שהמצב פחות ופחות טוב ואני כבר הרמתי ידיים. לא רציתי יועצים חיצוניים, דורית היתה יותר בעיניי. כבר איבדתי סבלנות וגם טכנית- עם שלושה ילדים וקריירה שביב השעון, זה לא עבד. לכן, כשדורית שמעה על הקורס הדיגיטלי, לא התנגדתי. אמרתי שאני מוכן לנסות משהו שלא דורש ממני להיות מתואם לשעות, למקום מסוים וגם לא היתה לי סבלנות לפתח שוב מערכת יחסים עם יועץ שיתחיל לנבור בחיינו. יש נבירה בתהליך שעוברים בקורס הזה, ויש הרבה עבודה פנימית, אבל זו עבודה שלך עם עצמך ואתה לא חייב לשתף, וזה מבחינתי עוד יתרון מעבר לעניין הנוחות."

דורית: "אין כאן מסכת פלאים. כמו שיאר אמר- יש עבודה ויש השקעה. אתה מחליט מתי אתה עושה את זה ובאילו עוצמות. המלצתי גם לחברה שבעלה לא מוכן בשום פנים ואופן ללכת ליינוץ. יש הרבה אנשים שכן מוכנים לעבוד על עצמם ועל הזוגיות אבל בגלל סיטיגמה או בגלל חוסר רצון להוציא את זה מהבית, הם פחות בעיניי של יועץ זוגי. בקורס מקבלים כלים שמביאים את הזוגיות לרמה אחרת. זה לא העצות הנדושות שמקבלים מיועץ או תרגילים אלא משהו מאד מאד יסודי ועמוק שילווה אותנו להמשך החיים בעזרת ה'."

החיסון לכאוס הפוסטמודרני

איתי אסמן

יש בהם בריאות גדולה מאוד ועלינו להיות קשורים אליהם. וכך כותב הרב קוק: "האינטליגנציה חושבת שיכולה היא להיפרד מעל ההמון, שאז תהיה יותר בריאה ברוחה, יותר אצילה במחשבתה. זוהי טעות יסודית, טעות שאינה מכרת את הצד הבריא שיש בהכרות הטבעיות, ובחושבים הטבעיים, שלא נתתקנו, אבל גם לא נתקלקלו על ידי שום הפרעה קולטורית".

ההמון המסורתי, יש בו צד פשוט, מחובר למדינה ולמסורת. "הצד הבריא של הישר מצוי הוא באנשים גסים יותר ויותר ממה שהוא מצוי במלומדים ומוסריים בעלי מחשבה. יותר מובהקים הם המלומדים בדברים הפרטיים של המוסר, בחוקיו ודקדוקיו, אבל עצם הרגשתו זאת היא מצויה באנשים בריאים טבעיים, שהם הם ההמון, עם הארץ."

כמובן, ההמון הזה זקוק להדרכה תורנית ורוחנית כדי לכוון את חייו אל הקודש, אך זה יבוא מתוך חיבור אליו והרגשה שהוא חלק מעם ישראל, לא פחות משמאל הכפרני. אני קורא לא מעט מאמרים בציונות הדתית שעוסקים בעם ישראל, אך רובם המוחלט עוסק בחלוקה

בתוניס לא היו "זרמים ביהדות"

ל-3 כוחות - "חרדים" "חילונים" ו"ציונות דתית", לרוב שוכחים את הציבור הגדול בישראל - הלא הוא הציבור המסורתי, שמעריך את התורה ואוהב את המדינה. המושג 'חילוני' מטעה, משום שהוא מכניס לתוכו הרבה מאוד מסורתיים מאמינים, למרות שרוב הציבור מגדיר עצמו מסורתי ולא 'חילוני'. התודעה שלנו מוכרחת להתרחב, אנחנו מוכרחים להתחבר לכוחות הבריאים באומה, זוהי התשובה של הציונות הדתית. לרוב אני כותב כאן טיפים איך לקרב, אך הפעם הטיפ הוא איך להתקרב, להתקרב לכוחות הבריאים באומה, להרגיש שהם אחים שלנו ממש, לא לסלוד מהם, אלא ללמד עליהם וזכות ולראות את הפוטנציאל הגנוז בהם, לא פחות מהשמאל הכפרני. אני מקווה בעזרת ה' שהכנס הבא של הציבור הדתי יעסוק ב"איך מתקרבים לישראל השנייה". פעם הלכתי לרב הגאון הרב מאוזו בסוגיות שקשורות לפרופרמים והוא אמר לי "אצלנו בתוניס לא היו 'זרמים ביהדות', הייתה רק יהדות אחת, זו מחלה שלא הגיעה אלינו". הרגשות הפשוטים של ההמון מסלקים את כל קשקושי המגדר ובלבול הזהויות יותר מהרבה מאמרים מנומקים. אני חושב שהחיבור להמון הבריא ייתן לציבור הדתי והישראלי חיסון נגד הפוסטמודרנה.

asmanitai@gmail.com

השבוע היה כנס מאוד חשוב של הארגון 'אבן ישראל' בבנייני האומה, הכנס עסק בנושא הזהות היהודית בעידן הפוסטמודרני. השיח סביב הנושא הזה בציונות הדתית בפרט ובחברה הישראלית בכלל הוא יקר ערך, משום שלדעתי זו המחלה התרבותית הכי קשה שהדור שלנו מתמודד איתה. לפי הפוסטמודרניזם הכל עניין של גרטיבים, אין אמת, אין משמעות למילים, אין ערך לעבר ולשורשים, כל אחד ממציא לעצמו הגדרות של זהות ומגדר, החינוך מזולזל, ההורים והמבוגרים נהיים נטל על הדור הצעיר החופשי שנדמה לו שהוא יכול ליצור עולם חדש שאינו בנוי על הישן. כשאין אמת אין לאן לקרב, אם אין לאדם זהות מוגדרת הוא לא יכול להתקרב לה' יתברך "וכיוון שאין אני, אין הוא, וקל וחומר שאין אתה".

הכנס הזה בא לתת מענה לריקבון הפוסטמודרני וגם דרכי פעולה מולו. בנוסף לדברים החשובים שנאמרו שם, אני רוצה לתת נקודת מבט נוספת, שיכולה לדעתי לתת חיסון נגד הכאוס הפוסטמודרני. במהלך הכנס היה פאנל שעסק ביחס בין הלאומיות והחינוך. העירו שם

שיש כשל בציונות הדתית שמקדשת את הדגל לפני התורה, רב נוסף חידד את הדברים ואמר שהתורה היא מעל הדגל. אכן, הלאומיות הישראלית צריכה להיות קשורה לקודש וליגוץ ממנו. אחד הרבנים סיפר שהמכינה שלו הייתה ביום ירושלים ליד התנועה 'לה פמיליה' בשער שכם בעיר העתיקה והוא אמר שהוא חושש מהלאומנות והגעונונות שלהם. עם האמירה הזו פחות הזדהיתי. תמיד תהיתי למה השמאל הכפרני הוא בכלל 'מאמר הדור' של הרב קוק וצריך למצוא בו את נקודת האור, ואילו 'לה פמיליה' זה ארגון גזעני ולאומני שיש לסלוד ממנו. האם הוא לא בכלל הדור הגדול שהרב קוק דיבר עליו? האם לא צריך לקרב אותם?

יש משהו בציונות הדתית, שאוהב להעלות ניצוצות מהכפירה ותנועות השמאל ההרסניות. כאשר בדיונים מדברים על איש שמאל קיצוני או איש הגות כופר נוהגים ללמד עליו זכות, לומר שנשמתו שייכת לעולם תוהו גבוה שרוצה לתקן את המציאות וכל הכפירה שלו נובעת מחיפוש אחר אמונה זכה יותר. אך לעומת זאת כאשר פוגשים בחור מסורתי עם אמירות גזעניות שמעריך את המדינה בלב אבל הסגנון שלו קצת גס נוהגים ללמד עליו חובה, לסלוד ממנו, אומרים שלא האידאליים האלוקיים מניעים אותו אלא גסות הרוח ומידות רעות. לא כמו אצל השמאל הכפרני, שכיוונתם לתקן עולם במלכות שדי ורק צריך ללמוד איתם קצת אמונה והכל יסתדר. אך האמת היא הפוכה, האנשים הפשוטים, המסורתיים, שמחברים ללאומיות,

להצטרפות לקבוצת ווטאפ של טיפ יומי לקירוב
נא לשלוח הודעה ל-052-5665005

היו שותפים - ראשי יהודי! התרומות מוכרות לצרכי מס. הקישו בגוגל: "תורמים לראשי יהודי" או בטלפון 052-5665005 או פרקו בריקוד:

מבחר ספרי הרב קוק המבואר

אלוהים
הרב קוק
וזהבין

10 ספרים
רק ב-
330
כולל משלוח עד הבית

www.roschy.org, 052-5665005, 02-6791422

הקומיקס שמשגע את הילדים!

1 2 3 4 5 6 7 8 9

אימת אבית
זרכים
אמונה
תורה אהבת
יהודית היסטוריה

9 ספרים
רק ב-
399
שילוח עד הבית
45-6

www.roschy.org, 052-5665005, 02-6791422

4 אם אַסֶּק שָׁמַיִם

תקציר: מנחם מוטרד לקראת טיסה מהמזרח הרחוק לארץ ישראל שעוברת מעל מדינות ערב. הרבי מלובביץ' מברך את נסיעתו אך מתנה זאת בבדיקת המזוזות. בבדיקה התברר שחסרה מילה באחת המזוזות שהחלפה מיד במזווה כשרה. החששות התגשמו כאשר המטוס נאלץ לבצע נחיתת חרום בלבנון. מנחם מכוסה בשמיכה ומתחזה לחולה, אך כוחות הבטחון הלבנוניים חושדים.

לא לזוז עד שהתקלה תספיק לי יודע קמה ישעיה זה יציל לקצת?

עליכם לישאר פה קקסיים עד שיהיה קלה תספיק ואנחנו נצטרך פה אתכם, קסובו, כיסובו!

קח שיד'יש קחו קסובו... המטבחון והמקסון... כאן זה

לקטרת

אני מודה לכם התקלה ספלה נספח להסטיד בדרבני

איזה פחד, איזה רעב, איזה צמא... איזה חמת... רק לא לזוז, לא לשרר, חטד!

מכון הספול במטוס ארד אל תוך הלילה...

לעבר קשעה

נוסעים נכבדים, נחתנו זה עתה בשנה התעופה הפינלאסי בדרגיון. ברוכים הבאים לישראל.

לעבר קמה דקות

זהו הם ירדו מהקטוס... בדרך השמו! סוף סוף!

קמה סקנות עברתי! אלול! שקיניזי בודק את הסמכות...

איזו זכות שהקטבתי להוראה של הרבי מליובאוויטש!

ברוך השמו! קמש לא הסבתי שאניצ לכאן בשלום...

התוועדות
התוועדות

הרב חיים שלום דייטש

אורפינה תנתעעוהרר!

שנוכה שהקב"ה יעזור לנו, שנתוועד יחד עד שנשמע את הווייז אומר - "הגעט ליעד..." אפשר לשבת לילה שלם ולא להגיע ליעד. עד שלא מרגישים שקביעות הלימוד בדרכי החסידות קיבלה את החיזוק המתאים, עוד לא הגענו. לחיים!

כמו שאמרנו, כדי להגיע ליעד צריך קודם כל דיאגנוזה, כדי להבין מה הבעיה שמונעת את קביעות בלימוד החסידות. את הדיאגנוזה לעניין שלנו נתן הרבי במאמר ארוך שלו ל"ב-י"ג תמוז. שם הוא מדבר על עבודת ה' בבחינה של אריה. הוא מזכיר שם את דברי חז"ל על הפסוק שאמר בלעם: "כרע שכב פארי וקלביא מי יקימנו". הגמרא מספרת, שרבותינו רצו לקבוע את פרשת בלק כפרשה בקריאת שמע, בגלל הפסוק הזה. כיוון שבפסוק הזה מדובר על שכיבה וקימה, הם סברו שהוא שייך לקריאת שמע.

האמת היא, שלא כל כך מובן מה הקשר בין השבחים של בלעם לקריאת שמע. הרבי מבאר, שדווקא בדיון הזה טמונים גם הבעיה וגם הפתרון לקביעות של לימוד החסידות. הבעיה הגדולה מתחילה כאשר הולכים לישון בצורה כזאת שיש שאלה רצינית - "מי יקימנו?" כלומר, מדובר על יהודי שלא חושב שהוא מסוגל לקום. זהו יהודי שאומר לעצמו: "ניסיתי כבר הרבה פעמים לקום בזמן - שמת שעות מעורר, ועוד כל מיני דברים, אבל שום דבר לא הולך!". יהודי כזה הוא בבעיה של "מי יקימנו".

כיוון ש"מי יקימנו" זאת הבעיה, צריך לשים לב שבאותו פסוק בעצמו גם יש פתרון: "כרע שכב כארי, וכלביא". מי שהולך לישון כמו

במלאות שנה לגאולה הניסית שלו מידי הקומוניסטים, הרבי הריי"צ שלח מכתב לכלל החסידים בו הוא מורה להם לערוך התוועדות בימים הללו: "בשני ימי הגאולה, י"ב וי"ג תמוז הבאים עלינו לטובה יתוועדו אנ"ש, לטובה ולברכה בגשמיות וברוחניות... בהתוועדות זו ידברו אנ"ש שיחיו איש את רעהו, בשבת אחים, בחיזוק קביעות שיעורי הלמוד, והנני שולח להם את ברכתי כי ישא השם פניו אליהם בגשמיות ורוחניות".

מקובל לומר בענייני רפואה, שצריך המומחיות של הרופא היא היכולת לאבחן את הבעיה נכון ולתת דיאגנוזה מדויקת. כשיודעים את הדיאגנוזה הנכונה, הדרך לרפואה עצמה כבר מוכנה. אתם יודעים שהרמב"ם אומר שיש דמיון בין רפואת הנפש ורפואת הגוף, וממילא גם ברוחניות - הדיאגנוזה היא העיקר. ולכן, כשהרבי הריי"צ מכון את התוועדות של י"ב-י"ג תמוז, הוא אומר שצריך לשים לב לקושי שיש להחזיק בקביעות שיעורי לימוד.

בימינו נעשה החידוש של הווייז, שבו רק צריך לכתוב מה היעד, והמכשיר מעצמו כבר מוביל אליו. גם בהתוועדות צריך לדעת מהו היעד שצריך להגיע אליו, והכתובת שהרבי הריי"צ קבע ליום הזה היא "חיזוק קביעות שיעורי הלימוד". במכתב אחר הוא פירט יותר: "ולהיות אתכם עם בהתוועדותכם, בדבר חיזוק דרכי החסידות בקביעות ושמירת זמני למודי דברי אלקים חיים ולהתעורר בקיום עניני הלימוד...". ההתעוררות, עניינה הוא קיום בפועל של ענייני החסידות אותם לומדים. אם כן, הקביעות בלימוד החסידות והיישום של הדברים בפועל - הם היוצרים את הכלי לקבלת שפע הברכות. החיזוק הזה הוא הכתובת שצריך להגיע אליה.

ישיבת
"אור תורה מטיבתא"
בכרמיאל
שמחה לבשר על
פתיחת כולל
"ללכת בהלכה"
ללימוד הלכה וגמרא,
לימוד ימימה, עבודת גוף-נפש ועוד

אנו מזמינים זוגות צעירים
הרוצים לבנות ביתם בגליל מתוך
בית מדרש חי וחיבור לעיר

לימוד תורה בתכנית הלכה וגמרא
בהדרכת מעוז כהנא

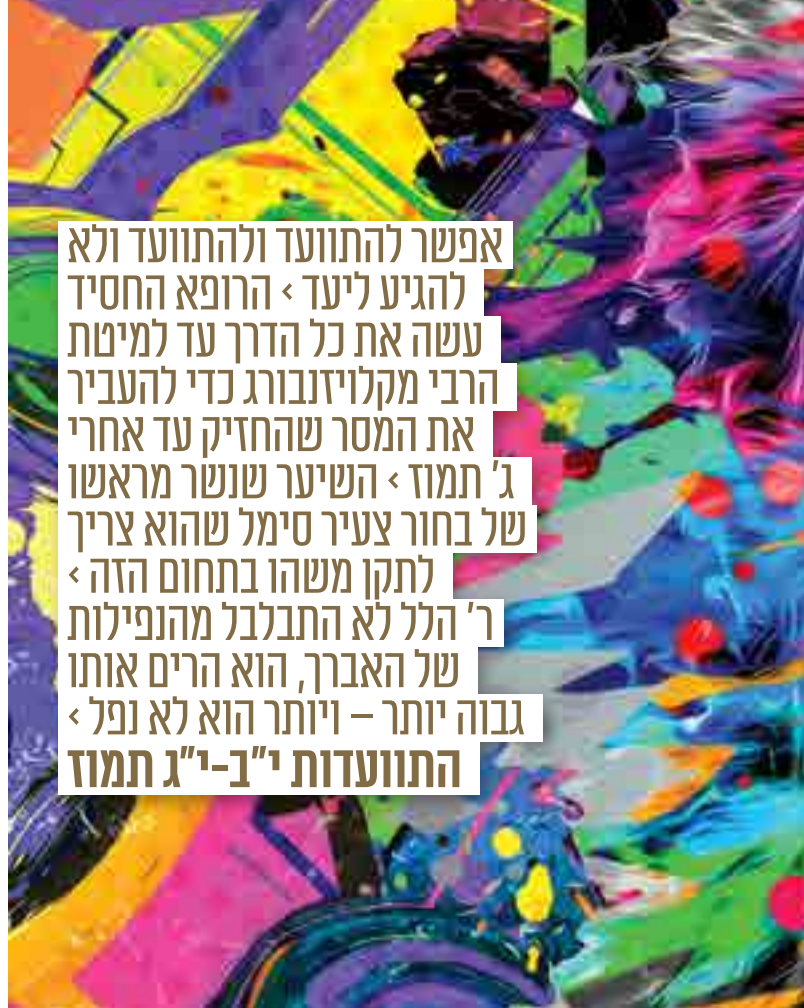
למידה בבית המדרש
בהדרכת נתנאל לדברג

< מגורים בכרמיאל ואפשרות לשילוב
 עם לימודים אקדמיים
 < מילגה גבוהה וסיוע בשכ"ד למתאימים

מטיבתא

לפרטים נוספים
055-8819919 | מתן אביטל

אפשר להתוועד ולהתוועד ולא
להגיע ליעד < הרופא החסיד
עשה את כל הדרך עד למיטת
הרבי מקלויזנבורג כדי להעביר
את המסר שהחזיק עד אחרי
ג' תמוז < השיער שנשר מראשו
של בחור צעיר סימל שהוא צריך
לתקן משהו בתחום הזה <
ר' הלל לא התבלבל מהנפילות
של האברך, הוא הרים אותו
גבוה יותר – ויותר הוא לא נפל <
התוועדות י"ב-י"ג תמוז

אריה, ומלא ביטחון שבעזרת ה' הוא יצליח, אז הוא גם קם כמו אריה!
 הבעיה אם כן מתחילה כאשר יהודי הוא חסר בטחון עצמי. הוא מחשיב את היצר הרע לגדול וחזק יותר ממה שהוא מחשיב את הכוחות שיש לו כנגד. הוא חי עם מחשבות כאלה: "ניסיתי כמה פעמים, ולא הצלחתי - אז מה פתאום שעכשיו הכל יסתדר?...".

כאן נכנסת לתמונה הפעולה של י"ב-י"ג תמוז. כשהרבי הקודם היה במאסר, המצב היה מאוד גרוע, ממש לא ראו מוצא. על פי דרך הטבע, השלטונות ברוסיה רצו מלכתחילה לתת לו עונש של "הפך החיים". בניסים גלויים, הם החליטו להמיר את העונש לגלות בסיביר, ובסוף הוא יצא לגמרי מגבולות רוסיה. כל מה שעבר עליו היה בגדר של למעלה מהטבע, אבל הדבר הכי נפלא היה ההנהגה שלו, שהייתה לגמרי נגד הטבע. **הוא עמד מול הרשע בתוקף של אריה, ואי אפשר היה להזיז אותו. דווקא התוקף שלו, הוא זה שעזר לו לעבור את כל הקשיים.** במאמר של הרבי, הוא מלמד שאם יש ליהודי שאלה "מי יקימנו", הוא צריך ללמוד מהרבי הריי"צ שלכל יהודי יש כוח של אריה. גם כשיש ספקות ולא נראה שעל פי דרך הטבע יש סיכוי, העמידה בתוקף מפילה חומות. י"ב-י"ג תמוז בא לגלות שבאמת יש לנו כוח.

כשילד קטן לומד ללכת, המכשול העיקרי שלו הוא חוסר האמונה שלו ביכולת שלו ללכת. כדי לעזור לו נותנים לו יד, ומראים לו באיטיות איך שהוא כן מסוגל. **אחר כך גורמים לו שיתחיל ללכת לבד, עד שהוא נעשה עצמאי. לכל אורך התהליך אומרים לו כל הזמן - אתה יכול, אתה תצליח!** ! האמונה בתוקף, היא המפתח להתגבר על הספקות.

בעניין הזה שמעתי לא מזמן סיפור מעניין. אם תרצו, ברור שמדובר ב'מופת', אבל אם תרצו הרי שאפשר ללמוד ממנו את אותה נקודה.

אחד מהחסידים שהיו בעלי תפקיד קבוע אצל הרבי, היה יהודי בשם ד"ר מאיר אבוהצירא. הוא בעצמו היה בעל תשובה, ורופא במקצועו. בהתוועדויות, הוא היה עומד מאחורי הרבי, ומדי פעם הרבי היה מסמן לו שישרוק, והוא היה שורק. בתור רופא, המומחיות העיקרית שלו הייתה ברפואה אלטרנטיבית, אבל הוא היה מוסמך גם כרופא קונבנציונלי.

הסיפור אירע בשנת תשל"ט. הרבי מצאנו-קלויזנבורג שהה אז בטקסס, והיה חולה מאוד. **המזכיר של הרבי, הרב גרונו, התקשר לד"ר אבוהצירא, וביקש בשם הרבי שיסע לרבי מקלויזנבורג, ויאמר לו שהוא בריא.**

הדר"ר מיד יצא לדרך, וכשהגיע ראה שהרבי מקלויזנבורג שוכב בחלישות, כמעט מעולף. היו שם עוד רופאים שבאו לבדוק את הרבי, וכשהוא הציג את עצמו כרופא נתנו לו לגשת ולבדוק מה המצב. הוא בדק מה שבדק, ולאחר מכן הכריז שהרבי מקלויזנבורג בריא! כולם מסכיבים כעסו עליו ואמרו לו שהוא מדבר שטויות. הם התווכחו אתו, אבל הוא עומד בתוקף על שלו וטוען שהרבי בריא...

אחרי כמה רגעים, הרבי מקלויזנבורג התעורר ואמר: **"אתם לא שומעים מה הוא אומר? אין לי שום מחלה. אני בריא!"**

אני עצמי גר בקרית צאנז, ודיברתי עם כמה מזקני החסידים בצאנז. הם העידו על כך ששמעו כמה פעמים מהרבי מקלויזנבורג שאמר: **"הרבי מלובביץ' מחזיק אותי כאן בעולם הזה".** אולי הוא אמר כך בעקבות הסיפור הזה, אבל בכל אופן שמעו ממנו את האמירה הזאת כמה פעמים.

אחרי ג' תמוז, החסידים בקלויזנבורג דאגו מאוד. אם הלובביצ'ר החזיק את הרבי שלהם בחיים, מי יודע מה יהיה עכשיו. בסופו של דבר התברר שהדאגה הייתה נכונה. **מיד בגמר השבעה על הרבי, נפטר גם הרבי מקלויזנבורג...**

על כל פנים, אפשר ללמוד מהסיפור הזה שלעמידה בתוקף יש כוח גדול. הרבי שלח דוקטור שיהיה לבוש כמו רופא ובעל תעודה, אבל אמר לו מראש מה צריך לומר. אם יאמרו לו באופן חד משמעי שהוא בריא - כך יהיה! **יש כאן הוראה גם לנו, לומר בתקיפות - 'אני בריא ברוחניות, ואני יכול לקום!' להיות כארי וכלביא.**

מכאן נובע גם החיזוק לקביעות שיעורי לימוד החסידות. יהודי צריך לומר לעצמו: 'אני יכול להחזיק מעמד בקביעות! גם אם הוא ניסה כמה פעמים ולא הצליח, גם אם הוא מאוד אוהב לישון בבוקר - שלא יפול ברוחו. כששמעתי את הסיפור עם הדר"ר אבוחצירא, הרגשתי דרך הסיפור שהרבי אומר את המשפט הזה לי: **"אתה בריא!"** כמובן שהיה כאן מופת, שהרבי ידע בדיוק מה המצב של הרבי מקלויזנבורג ולשלוח את השליח הנכון בזמן הנכון. אבל בכל אופן, המופת התלבש בצורה הזאת דווקא, וממנה אפשר ללמוד.

להוי ידוע, הרבי היה מלביש הרבה פעמים את המופתים בלבושים גשמיים. כשהייתי בתור בחור ב'קבוצה' בשיבה בחצר הרבי, היה בחור אחד שהתחיל לסבול מנשירת שיער. הבעיה החמירה מיום ליום, עד שהיה חשש רציני שהוא יהיה קרח לגמרי. **הבחור נבהל מאוד. נפלו עליו אימה ופחד, איך הוא ייראה ככה מאוד משונה. הוא כתב לרבי על צרתו, והרבי ענה לו שהיות והבעיה הגשמית היא בראש, אז צריך לעשות תיקון רוחני בענייני הראש.** הרבי כתב לו מה צריך לתקן, אבל גם שלח אותו לרופא פלוגי. אחרי שהוא קיים את ההוראות של הרבי, הוא גם הלך לרופא. אני מכיר את היהודי באופן אישי, ואני יכול לומר לכם שהיום יש לו ראש מלא שערות... הבעיה פשוט נעלמה.

בכל אופן, צריך לחשוב כמו אריה ולהתנהג בתוקף של לביא, ולא לפחד אפילו מחטאים שהיו בעבר ובאים להחליש את מצב הרוח. **אם תתנהג כמו אריה, הכל יהיה בסדר.**

על פי המדרש, המילים בפסוק "כרע שכב" מעידות על חולי, כפי שאומרים על חולה שהוא 'נפל למשכב'. ישנם כמה סוגי חולאים רוחניים, והרבי מפרט כמה מהמדרגות הללו - חולי שיש בו סכנה, וחולי שאין בו סכנה. **חולי שיש בו סכנה - אלה עבירות של חיוב מיתה וכריתות.** לעומת זאת, חולי שאין בו סכנה, באופן פשוט היה מקום לומר שאלו שאר איסורים, שאין עליהם עונשי מיתה וכריתות. אבל הרבי דוחה את האפשרות הזאת, ואומר שכל עבירה היא בגדר סכנה.

ההגדרה הנכונה לחולי שאין בו סכנה ברוחניות, אלה תאוות ההיתר. היום גם על פי הרפואה הגשמית ידוע, שאנשים סובלים הרבה מחלות בגלל תיאבון מוגזם. גם אנשים שאוכלים דברים לא מזיקים, אבל הם בעלי תאוה גדולה לאוכל והם אוכלים כמויות מוגזמות, הם נעשים חולים. **ברוחניות, הדברים נכונים עוד יותר. כשהיהודי הולך אחרי התאוות שלו, גם כשהן כשלעצמן שייכות להיתר, התוצאה היא שאין לו חיים משל עצמו.** על כך נאמר הפסוק: **"לְתַאֲוָה יִבְקֹשׁ נַפְרָד".** כשאדם שקוע בתאוה הוא נעשה 'נפרד'. הוא נפרד מהחיות שלו, וממילא אי אפשר להמשיך לחיות במצב כזה. הוא אמנם בגדר חולה שאין בו סכנה, אבל בסוף הוא עלול לבוא לסכנה של ממש.

אם כן, כאשר יש "כרע שכב" והחולי גדול, העצה היא - 'כארי וכלביא' - לקרוא קריאת שמע. חז"ל רצו לקבוע את הפסוק הזה בקריאת שמע, כי הוא שייך למהות של מה שקורה בזמן קריאת שמע. **קריאת שמע מתקנת את מצב הנפרדות, כי כל עניינה הוא אחדות ה'!** ההיפך מהנפרדות הוא, שיהודי מכיר ויודע שכל החיות שלו היא מהקב"ה. חסידים אומרים על הפסוק: 'כי ה' הוא האלוקים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת', שגם כשהיהודי נמצא 'בשמים ממעל', וגם כשהוא נמצא במצב גרוע, בבחינת 'הארץ מתחת', הוא עדיין יכול להכיר שה' הוא אלוקים. בכל מצב, יהודי יכול להתבונן באחדות ה'. **אפילו בעל עבירה שעושה את הדברים הכי גרועים, יכול להתהפך ברגע אחד.** אמנם לפעמים יהודי צריך לשמור על יראה, ולהרגיש שהוא בבחינת 'ולרשע אמר אלוקים מה לך לספר חוקי', וממילא לא לעסוק במה שלא שייך אליו. אבל מצד שני, יש מצבים שצריך ללמוד בעומק הכי גדול על אחדות ה'.

המשפיע ר' שלמה חיים קסלמן סיפר על ר' הלל מפאריטש, שהוא היה שדר"ר של אדמו"ר האמצעי. הרבי היה שולח אותו לכל ה'קולוניות' - הכפרים המרוחקים - כדי לעודד ולחזק יהודים, ולהדריך אברכים בעבודת ה'. **אחד האברכים שר' הלל השקיע בו הרבה - בחינוך להנהגות של קדושה ולהתפלל כמו שצריך - היה נופל בכל פעם מחדש.** ר' הלל היה מגיע לכפר של אותו אברך פעם בשנה, תוך כדי הסיכוב שלו בכפרים, ובכל פעם האברך היה מדווח שבמהלך השנה הוא נפל מאוד. שנה אחת, ר' הלל אמר לאברך שכעת אין ברירה. אם כך מצבו, הרי שהוא חייב ללמוד את העניינים הכי עמוקים בחסידות. בכל הפעמים עד אז הוא דיבר אתו דברי תורה ומוסר על פי טעם ודעת, אבל מתברר שהדברים הללו לא החזיקו מעמד. **דווקא הלימוד של פנימיות התורה בעמקות עזר בסופו של דבר לרויטל אותו ולהציל אותו מהנפילות.** בעניינים הגבוהים והעמוקים, מונח כוח חזק יותר, שמשוגל להציל יהודי מטמטום הלב. אם הוא ילמד ויחזור וילמד, עם התבוננות והפנמה, בסופו של דבר הוא יקבל כוח לגבור על הנפילות. לימוד החסידות נותן מעין שוק חשמלי, זץ כזה, שבוקע את החשיכה ומחזיר את היהודי לחיים של קדושה. כדי לנצח את החולי של "כרע שכב", צריך קריאת שמע, שתביא להכרה והתבוננות באחדות ה'.

אתם ודאי יודעים שיש כאלה שמקטרגים ואומרים, איך החסידים מעזים ללמד עניינים כאלו. היו בעבר לא מעט יהודים של צורה שלא הסכימו לשמוע על לימוד חסידות למי שלא הזדכך קודם לכן. נכון שצריך להיטהר לפני לימוד חסידות, ולכן חסידים

הרב אודי רט | רב יועץ ופוסק במכון פועיה ובאגף קדושת החיים שע"י המכון

להישיר מבט, להיכנס ולהיפגש - ולהוסיף חיים

ייתכן שחלקכם יבחרו בעוד רגע, לדלג על מאמר זה, וזו בהחלט בחירה מובנת, שמבקשת להשאירנו במרחבי החיים...

"וַיַּעֲמֵד בֵּין הַמָּתִים וּבֵין הַחַיִּים". לא קל להישיר מבט אל המוות, לא קל להיפגש עם הכאב ועם החוסר, עם האֵיננות והבור הגדול שנפער, עם החיים שנעצרו, ולעיתים עם חלומות שהתנפצו. ע"פ רוב, מבקשים אנו שלא להיפגש עימו, להסיט את המבט, ללכת בדרך אחרת.

כבר בנן העדן, בראשית בריאתו של העולם, עץ החיים היה נטוע עמוק בתוך הגן, נטוע עמוק בבקשה הפנימית אל חיי הנצח, אל השלמות אליה נדמה לנו שאנו לעיתים כמהים ומבקשים, ואי מאו, חלום זה מהדהד וחוזר ושב בלבבושים שונים בעולמות סביבנו.

בלעם מברך את ישראל "מה טבו אהליך יַעֲקֹב מִשְׁכַּנְתֶּיךָ יִשְׂרָאֵל", מברך את הבית ואת יושביו, את השכינה השרויה בבית, את הפרטיות והצניעות, אותה השכינה שלעיתים קוראת לנו להיכנס פנימה.

במקום אחר מעידים חז"ל "ששכינה למעלה ממראשותיו של חולה שגאמר ה' יסעידנו על ערש דו"ף" (שבת יב:), ויש זמנים כי מצויים אנו להיכנס אל החולה ולבקרו, לסעדו, לתמוך בו, ולא פחות מכך גם בבני ביתו הסמוכים אל מיטתו.

הכניסה אל החולה, מצריכה מאמץ, מצריכה גבורה, כניסה אל סביבה שלעיתים נראה כי כוחות החיים נעצרו בה, ששאון והמולת היום יום פסקה, מקום שבו פתאום מקבלים קנה מידה על עיקר ותפל, נפגשים עם הבקשות העמוקות והגדולות.

חז"ל בארו כי הנכנס אל החולה, נוטל אחד משישים מחוליו, ולפתע נהיה שותף עימו. בתחילה יכול להיות הוא שותף כי אולי זכה הוא לסעדו ולעזור לו, אבל, יותר מכך מבקשים כי הנכנס אל החולה, יראה בסבלו, יחפש לראות גם את התקווה, יפגוש את השכינה – ויתפלל.

על מה מתפללים, לעיתים מתפללים על רפואה, לעיתים מתפללים על גאולה, ולעיתים מתפללים כי ה' הטוב בעיניו יעשה, ואל מול השכינה עומד האדם, פעמים בועקה ותחינה, פעמים בהודיה ובפעמים בדממה.

כאשר נכנסים אל החולה, נפגשים עימו, נפגשים עם בני ביתו, וזוכים אנו לפגוש את השכינה, את הבקשה לחיים, את הרצון להוסיף חיים, ומכאן מבקשים אנו למשוך אל החיים השוטפים והסואנים את הרצון לראות את העיקר, את החיים.

בקדושת החיים ובמכון פועיה, מבקשים אנו להיות שותפים עם כל אחד ואחת, ברגעים הקשים, ברגעים בהם צריך קודם כל להיות שם, להישיר מבט, לראות את הכאב, את הסבל, את התקווה ואת אשר נעצר או לא קרה, מוכנים אנו להיות קשובים לכל שאלה, קשה ככל שתהיה. לשאת את המשא עם הפונים, לצעוד ולהיות שותפים במקום ובדרך בה נמצאים, בין אם זה בתחילת החיים ובין אם בסופם. לעיתים נאלצים אנו להיות שותפים בשאלות של סוף חיים הנשאלות כבר בתחילת החיים, בין אם כבר באו אלו לעולם ובין אם החיים רק החלו ובסערה פתאומית ננדעו. במשא הכבד של השאלות, אנחנו מבקשים לסייע ולהיות שותפים, בעצה טובה, בחיבוק ודמע, בחיזוק ותמיכה, במוכנות להכריע ולפסוק מתוך תורתנו, תורה שגם ברגעים אלה, מביאה את מהותה של תורת החיים, שיש בה אהבה ותמיכה, רוח וחמלה, מבקשת לעטוף באמונה ובתקווה ומלאת אמת וחסד.

וגם אנחנו, מאמינים בני מאמינים, גם ברגעים הקשים מושכים את כל הכוחות אל החיים, אל החיים השוטפים והסואנים, הגדולים והקטנים, החיים אותם אנו מבקשים לחיות ואותם חיים אנחנו, וראה החי – ונתן אל ליבו.

מקפידים ללכת למקווה לפני הלימוד. ללמוד חסידות בלי מקווה, זאת סכנה גדולה בוודאי, כך קיבלנו מרבוננו.

על כל פנים, במצב שיהודי הוא "כרע שכב", ושרוי בחשיכה של "על משכבי בלילות", אין ברירה אלא להתגבר כאריה. יהודי שלא מצליח להחזיק קביעות בלימוד, ובכל פעם יש לו הפרעה אחרת או סיפור אחר שמציק לו, אומרים לו להיות כמו אריה ולביא שעיקר עניינו הוא שאין לו נפילת הרוח. הכוח של קריאת שמע, התוקף של האמונה שלמעלה מטעם ודעת, מחזיק מעמד במצבים הכי קשים.

הכוחות העמוקים הללו של החסידות, מתגלים ביתר שאת כאשר ישנה שעת מבחן, כמו של הרבי הרייז' ב"ב-י"ג תמוז. הרבי ברוך ה' אמנם יצא מרוסיה, אבל היו חסידים שהמשיכו לסבול עוד שנים רבות! בכל זאת הם החזיקו מעמד בכל הקשיים הכי גדולים, הייתה להם מסירות נפש בלתי רגילה!

הכוחות שלהם לעמוד בכל הצרות הגיעו בבירור מהחסידות ומהצדיקים של החסידות. בדרך הטבע אי אפשר להסביר איך הם החזיקו מעמד. החיים שם היו כל כך קשים, עד שרק הדאגה לכך שהילדים לא ילכו לבית הספר, או שילכו אבל לא יכתבו בשבת - הייתה מסירות נפש של ממש. בכל זאת החסידים החזיקו מעמד. הכוח שלהם היה "כארי וכלביא". אלו שהחזיקו מעמד יותר מכולם, היו כאלה שלמדו חסידות והיו קשורים לרבי.

היה יהודי מיוחד מזקני החסידים, בשם ר' ברוך חן. הוא הצליח להגיע לארץ כבר בשנת תשכ"א, עוד הרבה לפני שנפתחו השערים של רוסיה. הוא התוודע פעם עם הבחורים בשיבה, וסיפר על התלאות הרבות שהוא עבר שם ברוסיה. הוא סיפר שהיו כמה מדרגות במסירות נפש של היהודים שם. הוא עצמו היה כמה שנים חבוי באיזה 'בוידיס', ולא יצא בכלל לראות את אוויר העולם. בכל אופן, הוא אמר אז שבין החסידים עצמם לא לכולם הייתה אותה רמה של מסירות נפש. אצל חסידים יש מדרגות של 'משכילים' ו'עובדים', ויש מדרגה נמוכה יותר של 'מקושרים' - אלו חסידים שלא נחשבים למשכילים בחסידות וגם לא לעובדים גדולים, אלא הם בעיקר מקושרים לרבי. ור' ברוך חן אמר, שהמסירות נפש ברמה הכי גבוהה, הייתה דווקא אצל היהודים האלה. הם היו מקושרים לכוח של האריה שעומד בתוקף ובלי פחד. הם היו קשורים יותר לכוח של הרבי, ובזכותו החזיקו מעמד באופן הכי חזק של מסירות נפש.

לחיים, לחיים ולברכה! שנהיה אריות בעבודת ה'.

יש לך שאלה בעבודת ה'?
054-4530951

נפשי בשאלתי

הרב יהושע שפירא, ראש ישיבת רמת גן

למה היהדות איננה דת מיסיונרית?

המילה מיסיון מגיעה ממקורות זרים שלב יהודי בריא מתחלחל לשמוע אותם. חלילה שיהיה קשר כלשהו של טומאה רצוצה זו בקדושה עליונה של תורת אמת שקיבלנו מה' יתברך שבחר בנו מכל העמים.

מן הסתם תוכן השאלה הוא מדוע איננו רוצים להפיץ את התורה בכל האומות כולן. והתשובה היא שהתורה מלמדת שכל האומות מחויבות כשבע מצוות בני נח, ואנחנו בהחלט רוצים להפוך את כל העולם לקרוא שפה ברורה בשם ה' ולקיים שבע מצוות. אלא שהתורה מלמדת שלא כל בני האדם שייכים לתרי"ג מצוות ולכן אין טעם לקרב אותם לכך, ואדרבה, גוי ששבת חייב מיתה. וכפי שאומרים בתפילה, "ולא נתתו ה' אלוקינו לגויי הארצות", ואילו "לישראל עמך נתתו באהבה".

איך יודעים לאיזו דרך הנשמה שלי מתחברת בעבודת ה'?

למרבה הפלא, זה מאוד-מאוד פשוט: על ידי קיום רצונו יתברך כפי שנתבאר בתורה ובמצוותיה ונתפרט בספרי הפוסקים, שולחן ערוך ונושאי כליו, ועד לרבותינו שבדורות האלה. החיבור של הנשמה לה' הוא על ידי תורה ומצוות, וחיבור פרטי שמיועד דווקא לנשמה של פלוני באופן שונה מנשמה של אלמוני איננו חיוב מפורש. אכן מצינו שיש גם מידת חסידות, ובה נוהג כל אחד לפי טבעו ומזגו ורצונו ואישיותו המיוחדת. אלא שגם את מידת החסידות המיוחדת לנו לא תמיד קל לנו לדעת, ובדרך כלל על ידי ניסיון של שנים, הדרכה מרבנים והקשבה לנפש, ובמיוחד כשרואים מה גורם לה להתרוממות והתגייסות יתרה בקרבת ה', זוהי הדרך למידת חסידות. ועם זה חשוב לזכור שעיקר העיקרים הוא קיום המצוות שמדבקות אותנו בה' יתברך, אשרי מי שזוכה לקיימן בשמחה.

נפשי בשאלתי
הרב יהושע שפירא, ראש ישיבת רמת גן,
עונה על 1,000 שאלות בעבודת השם
אמונה | הלכה | פרנסה | זוגיות | חינוך

בנוצאת קרוב אליך | הפצה ראשית אור החיים
זמן בחניית ובאתר

ת.ד. 52589 רמת גן < העלון טעון גניזה • karovel.co.il

לתגובות ויצירת קשר qarov.elecha@gmail.com קרוב אליך • לפרסום: 052-525-4051

קרוב אליך
עלון שבועי לעבודת השם בדרך החסידות

טל מנשה

חיים במקום שאוהבים

דירה עם גינה ענקית 1,530,000 ₪

הריזהב
טל מנשה הרי זהב
073-3712246

- בלב שמורת טבע
- גינה לכל בית
- חינוך איכותי קרוב
- אוכלוסיה דתית תורנית
- 15 דק' מכביש 6
12 דק' מחריש
- 150 משפחות

אומבורג דירן